

CRUCEA ROȘIE AUSTRIACĂ

ACCORD

Austrian Centre for Country of Origin
& Asylum Research and Documentation

Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine

În cooperare cu:

Consiliul Danez pentru Refugiați
Asociația pentru Informații cu privire la Azil
Centrul de Documentare pentru Refugiați, Irlanda
Centrul Legal pentru Refugiați

CERCETAREA INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE

MANUAL DE PREGĂTIRE

În cooperare cu
ETC Centrul European de Pregătire
pentru Drepturile Omului și Democrație

PARTEA I: TEXTBOOK

Cofinanțat de Acțiunea Comunitară Fondul Refugiaților 2003

Pentru copiile părții a doua – Instrucțiuni pentru Trainer, pentru formularele cu rezolvări ale studiilor de caz și pentru CD-ul Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine vă rugăm contactați:

Crucea Roșie Austriacă
ACCORD – Centrul Austriac pentru Cercetare și
Documentare a Țării de Origine și Azil
P.O. Box 39 A-1041 Viena Austria

Telefon: +43 1589 00 581
Fax: + 43 1 589 00 589
E-Mail: accord@redcross.at
Home: <http://accord.rotekreuz.at>

Copiile primei și celei de a doua părți, cât și anexele sunt disponibile în franceză și în germană

ACCORD

Bettina Scholdan: Editor. Concept general și coordonare. Modulul opțional.
Modulul de bază. Modulul A-D. Designul studiilor de caz.
Robert Kogler: Asistent pentru cercetare; ghiduri de navigare.

ETC

Bauer, Veronika : Asistență cercetare Modul opțional, Modul A
Pekari, Claudia : Instrucțiuni pentru Trainer
Prinzl, Ursula : Descrieri sursă
Starl, Klaus: Coordonarea echipei ETC, cercetare Internet, documentare,
Instrucțiuni pentru Trainer
Uitz, Markus: Desenele arborelui de cercetare
Vivona, Maddalena: Descrieri sursă
Weritsch, Christoph: Concept

Standardele informațiilor din țara de origine au fost dezvoltate prin consultarea cu toți partenerii proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru informațiile din țara de origine, cât și cu consilierii de la UNHCR, ECRE și Comitetul Ungar Helsinki.

Exercițiile practice au fost sugerate de echipa de cercetare a informațiilor din țara de origine din partea tuturor partenerilor proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru informațiile din țara de origine.

Manualul și exercițiile pot fi folosite ca material în sesiunile de pregătire informațiilor din țara de origine, atât timp cât se acreditează conținutul Crucii Roșii Austriece/ACCORD și Rețeaua & Pregătirea pentru informațiile din țara de origine

Fotografie: © Crucea Roșie Austriacă
Imagine din fundal: Din amabilitatea Bibliotecii Generale, Universitatea Texas din Austin

Informații generale despre Rețeaua & Pregătirea pentru informațiile din țara de origine

Proiectul " Rețeaua & Pregătirea pentru informațiile din țara de origine ", cofinanțat de Acțiunea Comunitară a Fondului European pentru Refugiați 2003, a fost organizat de Crucea Roșie Austriacă/ACCORD în cooperare cu Consiliul Danez pentru Refugiați, Asociația pentru Informația de Azil, Centrul de Documentare pentru Refugiați Irlanda și Centrul Legal pentru Refugiați.

Obiectivele proiectului includ:

Dezvoltarea unei rețele transnaționale pe domeniul informații din țara de origine, cu accent pe activitățile ONG-urilor care oferă consultanță refugiaților, avocaților specializați în proceduri de azil și unităților informațiilor din țara de origine nonguvernamentale;

Identificarea, evaluarea și recomandarea posibilelor domenii de cooperare și/sau centralizare între centrele informațiilor din țara de origine;

Armonizarea standardelor informațiilor din țara de origine în cadrul ONG-urilor care oferă consultanță refugiaților și unităților informațiilor din țara de origine din UE prin schimbul de bune practici și dezvoltarea unui concept al informațiilor din țara de origine unic pentru pregătire-uri;

Publicarea unui manual de pregătire al informațiilor din țara de origine.

Un raport despre rezultatele și concluziile schimburilor de vizite și întâlnirilor de consultanță a fost publicat în iunie 2004.

Manualul de pregătire și exercițiile practice au fost concepute de ACCORD în cooperare cu ETC (Centrul European de Pregătire pentru Drepturile Omului și Democrație), afiliat la Universitatea din Graz. Manualul și exercițiile în lucru au fost împărțite și discutate de partenerii de proiect și consilieri de la UNHCR, ECRE și Comitetul Ungar Helsinki.

Între 25 și 26 iunie 2004, 30 de cercetători ai informațiilor din țara de origine și consilieri legali de la ONG-uri din state membre UE au participat la un test de pregătire. Programul de pregătire a fost revizuit pe baza experiențelor și recomandărilor acumulate.

ACCORD dorește să mulțumească tuturor celor implicați în producerea acestui manual: partenerii proiectului și consilierii, prietenii și colegii care și-au dedicat timpul liber pentru a citi și a reciti părți ale manualului. Mulțumiri călduroase și echipei de la ETC și participanților la testul de pregătire, cât și Comisiei Europene pentru finanțarea și sprijinirea proiectului. Îi mulțumim lui Sophie Pedersen pentru editare și lui Matthias Köhler pentru forma finală.

Partenerii proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine plănuiesc o continuare în 2005, cu un număr de noi parteneri în vechile și noile state membre ale UE, pentru a testa și modifica programul de pregătire. Așteptăm părerile și comentariile Dvs. despre manual și exercițiile practice.

Dacă doriți să primiți în continuare informații despre Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine și despre modul de a organiza pregătiri cu privire la informațiile din țara de origine, vă rugăm contactați ACCORD la accord@redcross.at sau la partenerul Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine din țara Dvs.

Așteptăm cu nerăbdare cooperarea cu cercetătorii informațiilor din țara de origine din UE și din țările învecinate pentru a îmbunătăți programul de pregătire în anii ce urmează!

Bettina Scholdan & Robert Kogler, ACCORD, din partea proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine

CUPRINS

INTRODUCERE

Ce este informația din țările de origine?	4
Obiective	4
Grupuri țintă	4
Metodologie: ciclul de cercetare și pregătire	6
Structura manualului și a programului de pregătire.....	7

MODULUL OPȚIONAL

Legea pentru refugiați și protecția complementară.....	10
Instrumente legale de bază	11
Protecția refugiaților	12
Protecția complementară sau subsidiară	15

MODULUL DE BAZĂ – ROLUL ȘI STANDARDELE INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE

Rolul informațiilor din țara de origine în determinarea statutului de refugiat.....	20
Informațiile din țara de origine ca dovadă.....	20
Scop și surse ale informațiilor din țara de origine	23
Standarde ale cercetării informațiilor din țara de origine	24
Aplicarea standardelor informațiilor din țara de origine în practica cercetării.....	33

MODULUL A - RELEVANȚA

Identificarea informațiilor din țara de origine relevante din punct de vedere legal.....	36
Semnificația persecuției în contextul drepturilor internaționale ale omului	36
Arborele de cercetare al informațiilor din țara de origine	44
Legi naționale.....	45
Persecuția din partea actorilor non-statali	47
Protecție națională	49
Alternativa refugiuului sau a protecției interne.....	52
Persecuția de gen	57

MODULUL B - SIGURANȚĂ & ECHILIBRU

Cunoașterea și evaluarea surselor.....	62
Identificarea surselor	62
Criterii pentru evaluarea surselor	66

MODULUL C – EXACTITATE ȘI ACTUALITATE

Aptitudini și strategii de cercetare.....	72
Strategii de cercetare	72
Aptitudini de cercetare	76
Procesarea rezultatelor cercetării în cadrul cercetării	89

MODULUL D - TRANSPARENȚĂ

Prezentarea și documentarea rezultatelor cercetării.....	92
Prezentarea rezultatelor cercetării.....	92
Documentarea rezultatelor cercetării	94
Controlul calității	98

LISTA REFERINȚELOR.....	100
--------------------------------	------------

INTRODUCERE

Manualul de față despre informațiile din țara de origine sublinează rolul și relevanța informațiilor din țara de origine în procedura de determinare a statutului de refugiat (procedura RSD) și prezintă standarde de calitate pentru cercetarea informațiilor din țara de origine. De asemenea oferă informații despre sursele informațiilor din țara de origine și exerciții pentru cercetarea practică a informațiilor din țara de origine.

Ce este informația din țara de origine?

Informația din țara de origine este folosită în proceduri care evaluează cererile persoanelor pentru obținerea statutului de refugiat sau a altor forme de protecție internațională. Ar trebui să fie folositor, ca ofițerii de decizie sau consilierii legali să răspundă la întrebări legate de situația politică, socială, culturală, economică și a drepturilor omului, cât și legate de situația umanitară din țara de origine.

Editorii manualului dețin o înțelegere complexă despre informațiile din țara de origine, atât în ceea ce privește scopul ei, cât și în ceea ce privește posibilele tipuri de surse. Scopurile și limitele informațiilor din țara de origine vor fi discutate în Modulul de bază: Rolul informației din țara de origine. Pentru partea practică a programului de pregătire, accentul va fi pus pe informațiile din țara de origine disponibile public ca dovadă documentară pentru proceduri de determinare a statutului de refugiat. În acest context, prin "public disponibil" înțelegem informațiile care pot fi strânse de orice persoană implicată în procesul informațiilor din țara de origine în timpul cercetării – rapoarte despre drepturile omului, ziare și rapoarte media, cărți academice și ziare, cât și opinii ale experților de țară. Declarațiile refugiaților constituie de asemenea informații din țara de origine, dar ele sunt de cele mai multe ori expuse evaluărilor individuale și din motive de confidențialitate nu vor fi disponibile în mod public.

Obiective

Programul de pregătire pentru informațiile din țara de origine prezintă informații și exerciții practice, care permit persoanelor care lucrează cu informațiile din țara de origine să:

- Înțeleagă principiile de bază ale procedurii de determinare a statutului de refugiat (RSD);
- Înțeleagă rolul informațiilor din țara de origine în contextul RSD;
- Aplice standarde de calitate în cercetarea informațiilor din țara de origine;
- Identifice și selecteze surse și informații relevante și sigure;
- Organizeze o cercetare creativă și eficientă;
- Administreze și documenteze rezultatele cercetării în conformitate cu standardele controlului calității.

Manualul poate fi folosit ca material de exercițiu pentru cercetătorii și utilizatorii informațiilor din țara de origine (atât avocați cât și ofițeri de decizie), pentru studiu dar și pentru sesiuni de pregătire moderate. Întrebarea care ne-a condus este: Cum să organizezi cercetarea care să rezulte în informație relevantă, sigură, echilibrată, exactă și actuală și cum să faci procesul cercetării transparent pentru utilizatorii informației?

Grupuri țintă

Programul de pregătire este dedicat persoanelor implicate în cercetarea și folosirea informațiilor din țara de origine în cursul determinării statutului de refugiat sau a altor forme de protecție internațională. În timp ce aceste persoane dețin roluri și funcții diferite în procedurile naționale de azil, manualul de față se adresează tuturor acestor persoane ca cercetători și utilizatori ai informațiilor din țara de origine. Facem diferența între grupurile țintă care cercetează și produc informații la cerere și ca un rezultat al muncii lor primare și grupurile țintă care folosesc informațiile ca factori impuls pentru procesarea lor în vederea luării deciziilor și reprezentării legale. În funcție de disponibilitatea unităților specializate ale informațiilor din țara de origine într-un sistem național de azil, ultimul grup ar putea fi nevoit să

organizeze cercetări ale informațiilor din țara de origine suplimentare muncii realizate de profesioniștii informațiilor din țara de origine. În timp ce nivelul cunoștințelor, abilitățile și motivația pot varia de la un grup la altul, toate părțile implicate trebuie să înțeleagă rolul informațiilor din țara de origine și al abilităților de cercetare de bază pentru a îndeplini standardele de calitate ale informațiilor din țara de origine.

Următorii termeni vor fi folosiți pentru diferitele grupuri țintă.

- Solicitant:** O persoană care a depus o cerere pentru recunoașterea statutului de refugiat sau a altei forme de protecție internațională
- Consilier legal:** Personalul ONG sau avocat, care oferă asistență legală solicitantului
- Ofițeri de decizie:** Oficiali în primă instanță sau în instanța de recurs, care decid asupra cererilor solicitanților (procedura de admisibilitate, procedura de merit, ofițeri de imigrare, poliția de frontieră, ofițeri de eligibilitate, magistrați/judecători)
- Utilizator:** Orice membru din grupurile menționate mai sus
- Cercetător** Membru al unei unități de informații din țara de origine care nu este în mod explicit implicat în asistență legală sau în luarea deciziilor

Manualul de față nu este un îndrumător legal pentru ofițerii de decizie sau pentru consilierii legali în procesul de determinare a statutului de refugiat. Unde se fac referiri la principiile legii și jurisprudenței refugiaților, manualul servește la sublinierea rolului și funcției de dovadă reală a informațiilor din țara de origine în procedura de azil. Cercetarea informațiilor din țara de origine trebuie făcută împreună cu întrebări care reies din procesul de determinare a statutului de refugiat; nu poate înlocui funcția ofițerului de decizie de a lua în calcul dovezile și de a trage concluzii legale, nici nu poate să înlocuiască funcția de consilier legal pentru un solicitant de azil de a găsi și prezenta argumente legale care să sprijine cererea clientului său. Există deci o clară diviziune a muncii între cercetătorii și utilizatorii informațiilor din țara de origine.

- Găsirea de informații:** Funcția cercetătorilor este de a oferi informații relevante, sigure, echilibrate, exacte, verificabile și transparente despre țara de origine.
- Convingerea prin informații:** Consilierul legal folosește informațiile disponibile despre țara de origine pentru a asigura cele mai bune rezultate pentru clientul său.
- Descoperirea faptelor:** Este sarcina autorității de determinare a statutului de refugiat de a cântări dovezile, de a stabili faptele și de a trage concluziile legale.

Aspecte și probleme din legea refugiaților și din legea drepturilor internaționale ale omului servesc drept un fundament necesar pentru informațiile din țara de origine de o înaltă calitate, relevante și specifice fiecărui caz în parte. Consilierii legali și ofițerii de decizie vor fi în măsură să combine informațiile din țările de origine oferite de unitățile informațiilor din țara de origine cu evaluările legale și să formuleze întrebări pentru viitoarele cercetări ale informațiilor din țara de origine care vor continua să producă informații din țările de origine relevante din punct de vedere legal.

Acolo unde utilizatorii sunt în același timp și cercetători ai informațiilor din țara de origine (exemplu: nu există unități separate pentru informațiile din țara de origine în sistemul național de azil), utilizatorii ar trebui să știe că găsirea de informații precede selectarea dovezilor avantajoasă pentru client cât și faptul că stabilirea faptelor și cântărirea dovezilor fac parte din sarcinile ofițerilor de decizie.

De aceea toate grupurile țintă trebuie să-și dezvolte abilități necesare pentru formularea întrebărilor, organizarea cercetărilor, evaluarea surselor și identificarea informațiilor relevante în situații de stres.

Utilizatorii informațiilor din țara de origine trebuie să fie conștienți de standardele de calitate ale cercetării informațiilor din țara de origine pentru a înțelege scopul dar și limitele muncii lor și pentru a evalua calitatea muncii lor.

Metodologie: ciclul de cercetare și pregătire

Programul de pregătire oferă o abordare sistematică asupra metodologiei și cercetării informațiilor din țara de origine. Capitolele manualului și modulele programului de pregătire sunt organizate pe baza standardelor de calitate ale informațiilor din țara de origine preluate atât din surse de literatură cât și din consultările din cadrul proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine. (Vezi modulul de bază.)

Partea I a manualului este destinată participanților la sesiunile de pregătire pentru a începe pregătirea sau pentru a recapitula conținutul pregătirii. Programul este împărțit în 5 module clar delimitate. Aceste module prezintă fundamentul teoretic necesar pentru realizarea cercetării practice cu înțelegerea responsabilității cercetării informațiilor din țara de origine și nevoia de standarde de calitate, cât și o metodologie și trucuri ale cercetării informațiilor din țara de origine.

Partea a II-a conține instrucțiuni pentru trainer, inclusiv exerciții practice și studii de caz pentru diferite nivele de aptitudini și nevoi de pregătire, metode de predare și materiale recomandate, cât și programele sugerate. Instrucțiunile trainer-ului se bazează pe experiența practică, pe care partenerii Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine au acumulat-o de-a lungul anilor de cercetare a informațiilor din țara de origine, cât și în timpul unui test pentru programul de pregătire, desfășurat în iunie 2004. Totuși, metodologia și stilul de pregătire, cât și folosirea exercițiilor și a programului depind de trainer, cât și de nevoile grupului ce urmează a fi instruit și ar trebui adaptate la aceste nevoi.

Fiecare exercițiu corespunde unui sau mai multor obiective ale celor 5 module. Ciclul de pregătire este format din următorii pași:

Înțelegerea obiectivelor exercițiilor de pregătire individuale

Implicarea în exerciții și în discuții/ședințe de brainstorming

Cercetare practică

Recapitularea lecțiilor învățate în conformitate cu standardele informațiilor din țara de origine definite

Pentru a crea o atmosferă similară cu cea din cadrul muncii cercetătorilor și utilizatorilor de informații din țara de origine, programul de pregătire este organizat în cadrul a trei studii de caz, adaptabile la trei nivele de aptitudini. Aceste studii de caz reprezintă un ciclu complet de cercetare a informațiilor din țara de origine, de la declarația solicitantului până la prezentarea rezultatelor cercetării. Ciclul de cercetare este strâns legat de pașii cercetării informațiilor din țara de origine prezentați în modulele A-D și reprezintă astfel și un ciclu complet de pregătire. În urma studiilor de caz au fost dezvoltate o serie de exerciții scurte de cercetare și exerciții de brainstorming sau discuții pentru a dezvolta problemele teoretice și pentru a construi aptitudini practice. Combinația dintre modulele tematice și munca practică pentru diferite nivele de aptitudini permite conținutului să fie adaptat și mesajelor să fie preluate de toate grupurile țintă în funcție de cunoștințele lor specifice, aptitudini și nevoi profesionale.

Structura manualului

Manualul de pregătire pentru informațiilor din țara de origine este compus din trei părți:

Partea I este construită ca un manual cu material de citit pentru participanții sesiunilor de pregătire sau pentru studiul individual, având în vedere faptul că oferă o bază teoretică. De asemenea oferă informații de bază pentru trainerii.

Anexa la partea I oferă material pentru a sprijini cercetarea informațiilor din țara de origine: evaluarea surselor, ghiduri de navigare, cercetarea pe Internet și o listă de referințe pentru alte surse literare.

Partea a II-a: Instrucțiunile trainerului vor fi puse la dispoziția trainerilor la cerere. Oferă sugestii pentru exercițiile practice care corespund obiectivelor subliniate în cele patru module, studii de caz pentru diferite nivele de aptitudini și formularele cu rezolvări pentru exercițiile de cercetare. Indicațiile cu privire la timpul de lucru și orele sunt menite să ajute la pregătirea sesiunilor de pregătire.

Structura programului de pregătire

Programul de pregătire este structurat într-un modul de bază și trei module consecutive care se adresează cercetătorilor și utilizatorilor informațiilor din țara de origine, cât și două module opționale care se adresează cercetătorilor.

Modulul opțional pentru legea refugiaților și protecția complementară familiarizează cercetătorii cu instrumentele legale de bază care se referă la determinarea statutului de refugiat.

Modulul de bază familiarizează cititorul cu rolul informațiilor din țara de origine în cadrul procedurii de azil.

Modulele A-D sunt construite pe baza criteriilor de calitate înaltă ale informațiilor din țara de origine prezentate în modulul de bază: Standarde ale informațiilor din țara de origine – Relevanță, Siguranță și Echilibru, Exactitate și Actualitate și Transparență.

Stabilirea relevanței informațiilor din țara de origine va fi discutată în: **Modulul A** – Identificarea informației din țara de origine relevantă din punct de vedere legal

Stabilirea siguranței și echilibrului informațiilor din țara de origine va fi discutată în: **Modulul B** – Cunoașterea și evaluarea surselor

Stabilirea exactității informațiilor din țara de origine (cercetată în mod obiectiv) și actualitatea vor fi discutate în: **Modulul C** – Aptitudini și strategii de cercetare

Stabilirea transparenței informațiilor din țara de origine (controlabilă și reutilizabilă) va fi discutată în: **Modulul opțional D** – prezentarea și documentarea rezultatelor cercetării

Când se folosesc pentru sesiuni de pregătire consecutive, modulele A-D reprezintă un ciclu de cercetare și pregătire complet. Pentru a organiza cercetări cu succes, este nevoie de un anumit număr de aptitudini care se poate obține prin exercițiile practice, prezente în programul de pregătire. (Vezi Partea a II-a – Instrucțiuni pentru trainer)

Legea pentru refugiați și protecția complementară

MODULUL OPȚIONAL: LEGEA PENTRU REFUGIAȚI ȘI PROTECȚIA COMPLEMENTARĂ

Informația din țara de origine face parte dintr-un domeniu distinct al cercetării drepturilor omului și care este legat de aspecte legale și procedurale ale determinării statutului de refugiat. Cercetătorii informațiilor din țara de origine dispun însă de cele mai multe ori de foarte puțină experiență în ceea ce privește legea refugiaților sau drepturile internaționale ale omului. Introducerea care urmează oferă o imagine de ansamblu a Convenției pentru Refugiați de la Geneva și a instrumentelor drepturilor internaționale ale omului, legate de protecția individului în fața persecuției și a altor forme de vătămare gravă. Modulul opțional poate fi de asemenea folosit ca instrument de referință atunci când apar întrebări cu privire la legea internațională a refugiaților în timpul pregătirii.

Editorilor acestui manual li s-a părut folositor să se concentreze asupra îndrumărilor UNHCR, jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului și Comitetului împotriva Torturii, cât și asupra Directivelor UE cu privire la azil, deoarece aceste instrumente legale constituie cadrul general pentru determinarea statutului de refugiat în UE, chiar dacă ele nu sunt întotdeauna în concordanță una cu cealaltă. De asemenea, cercetarea informației din țara de origine se va face în parametrii legilor și jurisprudenței naționale, care din nou ar putea fi diferită de directivele UE sau de îndrumările UNHCR. Scopul acestui manual nu este de a oferi o imagine detaliată asupra jurisprudenței naționale. Referințele includ surse literare și studii de caz care pot fi folosite pentru o mai bună înțelegere a evoluției jurisprudenței internaționale și naționale în ceea ce privește refugiații și protecția complementară. Cercetătorii informațiilor din țara de origine sunt sfătuiți să consulte în mod regulat compilațiile sau noutățile în ceea ce privește jurisprudența legii refugiaților în jurisdicția națională pentru a înțelege conceptele legale cu care se vor întâlni în cursul cercetării informațiilor din țara de origine. Acest manual nu este și nu își propune să fie un curs de legislație internațională a refugiaților. Există un număr de instituții care oferă cursuri introductive de lege pentru refugiați și multe dintre ele le oferă și prin intermediul Internet-ului sau la distanță.

Cei interesați în dezvoltarea legislației internaționale a refugiaților și a drepturilor omului pot să apeleze la referințele din ultima parte a manualului sau să se intereseze de cursurile regulate de lege pentru refugiați din statele membre ale UE.

Pentru o imagine de ansamblu a cursurilor vezi:

LARC – Asistență Legală prin Clinici pentru Legea pentru Refugiați <http://www.larc.info/r1.html>
Manualul Legii pentru Refugiați (<http://www.refugeelawreader.org>) oferă materiale de bază de citit și de predat pentru universități

Asociații pentru Educarea Drepturilor Omului (<http://www.hrea.org/learn/tutorials/refugees/index.html>) oferă cursuri despre drepturile refugiaților și a persoanelor strămutate

ELENA Rețeaua ECRE (Consiliul European pentru Refugiați și Exilați) organizează cursuri introductive și de specializare în legea internațională pentru refugiaților de 2-3 ori pe an.

OBIECTIVE

La sfârșitul sesiunii participanții vor putea să:

- > Numească importante instrumente legale cu privire la legea pentru refugiați din UE
- > Explice definiția refugiatului conform Convenției de la Geneva
- > Explice diferențele condiții pentru recunoașterea statutului de refugiat și a protecției subsidiare
- > Explice interzicerea returnării

Gup țintă: cercetători fără sau cu puțină experiență anterioară în legea pentru refugiați

Oamenii își părăsesc țările de origine din mai multe motive. Unele dintre acestea cer protecția în țările gazdă conform legislației internaționale a refugiaților sau a altor forme de protecție internațională. Dacă o persoană întrunește criteriile Convenției de la Geneva, el sau ea este un refugiat. Dacă cineva nu este un refugiat atunci autoritățile competente din țara gazdă trebuie să evalueze dacă el sau ea se califică pentru un statut protejat în cadrul altor instrumente legale, cum ar fi Convenția Europeană pentru Drepturile Omului sau legile naționale privind protecția din motive umanitare (exemplu nevoia de tratament medical sau situația unui război civil). Această ultimă formă de protecție este numită "complementară" sau "subsidiară". De regulă statutul legal dat de protecția complementară în țara gazdă este mai puțin complex decât drepturile garantate refugiaților prin Convenție și poate fi revizuit după o scurtă perioadă de timp.

Există un număr de instrumente legale internaționale care sunt legate de protecția refugiaților sau de alte forme de protecție. În UE cadrul general (normativ) este compus din următoarele instrumente:

Convenția pentru Refugiați de la Geneva 1951 (și Protocolul de la 1967)

Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertățile Fundamentale (ECHR) 1950

Convenția Națiunilor Unite împotriva Torturii și a altor Tratamente sau Pedepse Crude, Inumane sau Degradante (CAT)

Directive UE:

Directiva UE pentru Calificarea Azilului (Comisia Europeană): Propunere pentru o directivă a Consiliului pentru standardele minime pentru calificarea și statutul unor persoane din țări terțe sau apatrizi ca refugiați sau ca persoane care au nevoie de protecție internațională. COM (2001) 510 finalizată în data de 31 martie 2004. Adoptată pe 29 aprilie 2004 (textul final și numerotarea articolelor pot fi schimbate până la publicarea oficială);

Directiva UE pentru Procedura de Azil (Comisia Europeană): Propunere amendată pentru o directivă a Consiliului despre standardele minime sau proceduri în Statele Membre pentru recunoașterea și retragerea statutului de refugiat. COM (2002) 326 finalizată în data de 18 iunie 2002 (decizia s-a luat la Consiliul Miniștrilor din 29 aprilie 2004, textul final nu este încă disponibil).¹

La nivel național, aceste instrumente legale sunt implementate în legi și jurisprudență naționale. În timp ce este dincolo de scopul acestui manual să se ia în vedere legile naționale și studiile de caz naționale atât de diverse din UE, cercetarea informațiilor din țara de origine este organizată în cadrul legislației și jurisprudenței naționale. Acest lucru ar trebui luat în considerare de trainerii la pregătirea materialelor pentru sesiuni.

Cea mai simplă formă de protecție, element comun al acestor instrumente legale este noțiunea de nereturnare care protejează un individ care are nevoie de protecție împotriva returnării sale în țara de origine. ("Returnare" means "întoarcere forțată".)

¹ pe 29 aprilie 2004, Consiliul UE pentru Justiție și Afaceri Interne a adoptat Directiva pentru Calificarea Azilului (subiect al unui scrutin parlamentar în Olanda). Directiva pentru Procedura de Azil este subiectul unei înțelegeri asupra unui număr minim de țări terțe alese de UE ca țări de origine sigure. Consiliul UE: cea de a 2579a întâlnire a Consiliului de Justiție și Afaceri Interne – Luxembourg, 29 aprilie 2004, presă 123, nr. 8694/04 (http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/jha/80112.pdf)

Protecția refugiaților

Convenția de la Geneva pentru Refugiați de la 1951

Disponibil pe Internet la http://www.unhchr.ch/html/menu3/b/o_c.ref.htm

Convenția de la 1951 cu privire la statutul de refugiat este punctul de plecare al regimului internațional de protecție a refugiaților. Aceasta definește cine este un refugiat și standardele minime potrivit cărora refugiații ar trebui să fie tratați, incluzând și importanța interzicerii a returnării.

Articolul 1.A (2) din Convenția pentru Refugiați definește ca refugiat o persoană care

"are frica bine întemeiată de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării naționalității sale și nu este capabil, sau din cauza fricii, nu dorește să profite de protecția acelei țări; sau care, neavând o naționalitate sau fiind în afara țării de reședință, este în neputința sau nu dorește, datorită fricii, să se întoarcă."

Această definiție cuprinde un singur test complet, dar poate fi împărțită în mai multe elemente care ar putea fi de folos analizei. Astfel, pentru a fi recunoscut ca refugiat, un solicitant de azil trebuie să aducă dovada:

Că el sau ea este în afara țării sale de naționalitate (în cazul unui apatrid: țara de reședință)

Că aceasta se datorează unei frici bine întemeiate de a nu fi persecutat

Că persecuția este din cauză de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social

Că el sau ea nu poate, sau din cauza unei temeri nu vrea să se supună protecției țării sale de origine

Definiția pentru "temere bine întemeiată" este analizată în Modulul de Bază

Cum nu există o definiție exhaustivă a persecuției în legea internațională pentru refugiați, definiția refugiaților presupune o conexiune între violarea drepturilor omului sau altă vătămare gravă și una din condițiile menționate în Convenția de la Geneva. Comportamentul abuziv sau lipsa protecției împotriva violării drepturilor omului trebuie motivate cel puțin în parte de unul sau mai multe motive din Convenție. ("nexus") Vezi modulul A.

În Nota asupra Protecției Internaționale din 1998, Înalțul Comisar pentru Refugiați al Națiunilor Unite a declarat că persecuția include întotdeauna o formă de discriminare. "Victimele persecuției sunt vizate *pentru că* au un anumit fond rasial sau național sau pentru că au anumite credințe religioase sau opinii politice, sau pentru că sunt membri ai unui anumit grup social." (UNHCR A/AC.96/898 3 iulie 1998, para 5).

Actele de persecuție în sensul Convenției de la Geneva pot veni din partea statului sau a actorilor non-statali. În cazul persecuției din partea actorilor non-statali, existența unei protecții din partea autorităților naționale este luată de multe ori în considerare. Vezi modulul A. Arborele de cercetare "protecție internă".

Directiva UE pentru Calificarea Azilului păstrează definiția refugiatului stabilită în Convenția de la Geneva, limitând-o – în ciuda principiului de nediscriminare din articolul 3 al Convenției de la Geneva- la naționali din țările terțe sau apatrizi.

Directiva UE are ca subiect în articolul 12 motivele persecuției:

1. Statele membre vor lua în considerare următoarele elemente, în cadrul evaluării motivelor pentru persecuție:
 - (a) Conceptul de rasă va include considerații cu privire la culoare, origine sau apartenență la un anumit grup etnic;
 - (b) Conceptul de religie va include credințele teistice, non-teistice și ateistice, participarea la sau abținerea de la venerarea formală, în public sau în privat, singur sau în comunitate cu alții, alte acte religioase sau exprimări de opinii, sau forme de conduită personală sau comunală bazate sau mandatate de orice credință religioasă;
 - (c) Conceptul naționalității nu va fi limitat la cetățenie sau la lipsa acesteia, ci va include apartenența la un grup determinat de identitatea culturală, etnică sau lingvistică, de origini geografice și politice comune sau de relația cu populația unui alt stat;
 - (d) Un grup va fi considerat un grup social aparte, atunci când:
 - Membrii aceluși grup împart aceleași caracteristici înnăscute sau împart același trecut, care nu poate fi schimbat, sau împart o caracteristică sau credință, atât de fundamentală pentru identitate sau conștiință, că o persoană nu poate fi forțată să renunțe la ea; și
 - Acel grup are o identitate distinctă în țara relevantă, deoarece este percepută ca fiind diferită de societatea înconjurătoare;
 - Depinzând de circumstanțele din țara de origine, un anumit grup social poate include un grup care se bazează pe o caracteristică comună a orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate include acte considerate a fi criminale în concordanță cu legislația națională a statelor membre; aspecte legate de gen pot fi luate în considerare, fără ca ele în sine să creeze prezumția pentru aplicabilitatea acestui articol;
 - (e) conceptul de opinie politică va include deținerea unei opinii sau a unui gând sau crez într-o chestiune legată de posibili persecutori menționați în articolul 9 și de politicile sau metodele lor, indiferent dacă acea opinie sau acel gând sau crez a fost pus în aplicare de către solicitant.
2. "Când se face evaluarea asupra temeiniciei fricii de a nu fi persecutat a solicitantului, nu este important dacă solicitantul chiar posedă caracteristica rasială, religioasă, națională, socială sau politică, care atrage după sine acțiunile persecutorului, în condițiile în care o astfel de caracteristică este atribuită lui sau ei de către actorul persecuției."

Este important să se rețină faptul că orice procedură care determină statutul de refugiat este declarativă. Aceasta înseamnă că o persoană care îndeplinește criteriul din articolul 1.A (2) este refugiat și prin recunoașterea statutului de refugiat, autoritățile de stat doar recunosc acest fapt; ei nu îl sau o fac un (o) refugiat(ă).

Clauze de excludere sau încetare

O persoană poate înceta să mai fie refugiat din mai multe motive: dacă el/ea acceptă în mod voluntar protecția din țara sa de origine, dacă și-a redobândit naționalitatea sau a dobândit o nouă naționalitate, sau dacă și-a restabilit în mod voluntar reședința în țara de origine (sau de reședință). Cel mai important în contextul cercetării COI este referirea la "circumstanțele care au încetat":

"Art 1.C (5) El nu mai poate, din cauza circumstanțelor în legătură cu care a fost recunoscut ca refugiat și au încetat să existe, să continue cu refuzul de a accepta protecția din țara naționalității sale; [...]"

Art 1.C (6) Fiind o persoană care nu are naționalitate, el este, din cauza circumstanțelor în legătură cu care a fost recunoscut ca refugiat și au încetat să existe, în măsură să se reîntoarcă în fosta țară de reședință;"

Articolele de mai sus nu se aplică unui refugiat care poate invoca „motive convingătoare ce se nasc din persecuțiile anterioare pentru refuzul de a accepta protecția țării naționalității sale sau de reședință.”

Clauza de excludere de la Art 1.F exclude de la statutul de refugiat persoanele, care:

"Art 1.F [...] cu privire la cei unde există motive serioase de a se considera că:

- (a) A comis crime împotriva păcii, crime de război sau crime împotriva umanității, cum sunt ele definite prin instrumentele legale;
- (b) A comis o crimă nepolitică serioasă în afara țării de refugiu, înaintea admiterii sale în acea țară ca refugiat;
- (c) A fost găsit vinovat de acte ce stau în contradicție cu scopul și principiile Națiunilor Unite."

Vom vedea că o astfel de persoană poate fi protejată prin interzicerea returnării din Articolul 3 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, așa cum este ea interpretată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului și Art.3 din Convenția Împotriva Torturii.

Nereturnare conform Convenției de la Geneva

Articolul 33 al Convenției de la Geneva pentru Refugiați consideră principiul de nereturnare a fi cea mai fundamentală obligație în legea internațională pentru refugiaților :

- "1. Nici un stat nu va expulza sau va returna un refugiat, în oricare mod spre frontierele teritoriilor unde viața sau libertatea acestuia vor fi amenințate din cauza rasei, religiei, naționalității sau apartenenței la un anumit grup social sau opinie politică.
2. Beneficiul acestei prevederi nu poate, totuși, să fie pretinsă de un refugiat pentru care nu există motive serioase de a fi considerat un pericol pentru securitatea țării în care se află sau care, fiind condamnat de un tribunal final pentru o crimă foarte gravă, constituie un pericol pentru comunitatea acelei țări."

Nereturnarea se aplică indiferent de recunoașterea formală a statutului de refugiat. Atât timp cât o decizie finală în privința statutului de refugiat încă nu a fost luată, persoana în cauză are dreptul de a rămâne în țară pentru a nu încălca principiul de nereturnare. Statele Membre UE fac o excepție de la această regulă avându-se în vedere așa-numitele țări terțe sigure – țări unde un solicitant a stat înainte de a ajunge în țara gazdă și unde el sau ea ar putea avea acces la o procedură de determinare a statutului de refugiat corectă. Când se decide dacă o țară este într-adevăr o țară terță sigură este foarte important să se stabilească faptul că această țară nu va trimite solicitantul în țara lui de origine înainte de a determina dacă individul este un refugiat. Interzicerea returnării implică de asemenea și faptul că un stat nu trebuie să trimită un individ într-o țară terță, unde el sau ea ar fi supus(ă) la persecuție sau la alte forme de vătămare gravă.

Informațiile din țara de origine vor fi folosite pentru a evalua dacă o frică subiectivă din cauza persecuției exprimată de un individ poate fi considerată bine întemeiată din punct de vedere obiectiv și dacă există dovezi că încălcarea drepturilor omului este legată de unul din motivele din Convenție. Vezi Modulul de bază și Modulul A.

Interpretare: Cum aflu la ce se referă aspecte din Convenția pentru Refugiați?

UNHCR, ca și gardian al Convenției de la Geneva, joacă un rol specific în acordarea asistenței pentru interpretarea Convenției pentru Refugiați. În timp ce direcțiile date de UNHCR nu sunt obligatorii din punct de vedere legal, Articolul 35 din Convenție acordă UNHCR dreptul de a monitoriza aplicarea Convenției și astfel oferă o anumită importanță opiniei UNHCR în ceea ce privește interpretarea Convenției. Manualul despre Proceduri și Criterii pentru Determinarea Statutului de Refugiat în cadrul Convenției de la 1951 și Protocolul legat de Statutul Refugiaților din 1967 (Manual UNHCR 1979, reeditat în 1992) au fost publicate la cererea Comitetului Executiv al UNHCR pentru a oferi asistență practică asupra determinării statutului de refugiat tuturor statelor participante la Convenție.

Din când în când, UNHCR publică linii de orientare pentru chestiuni care o privesc sau sunt în legătură cu țările răspunzătoare pentru determinarea statutului de refugiat. Ca rezultat al procesului Global Consultation din 2001 – pentru comemorarea a 50 de ani de la Convenția din Geneva- un număr de linii orientative, care pun în lumină situația curentă a interpretării legislative pentru refugiați, a fost produs după consultarea cu experți în legea pentru refugiați și state care fac parte din Convenție.

Comitetul Executiv UNHCR (ExCom), care se întrunește o dată pe an la Geneva, oferă de asemenea linii orientative interpretative pentru Convenția pentru Refugiați. Delegații statelor care fac parte din Convenție validează așa numitele concluzii ExCom care ajută la înțelegerea anumitelor dezvoltări cu privire la dogma legii pentru refugiați.

Majoritatea acestor materiale sunt disponibile pe CD-ROM RefWorld și pe site-ul UNHCR la Documente Legale. Manualul de față va face referire la ele pentru a pune în evidență anumite criterii de selectare relevantă a informațiilor din țara de origine. Jurisprudența și legislațiile naționale pentru azil au contribuit de asemenea la – de cele mai multe ori foarte diversele – interpretări ale legii internaționale pentru refugiați.

Protecția complementară sau subsidiară

Protecția complementară sau subsidiară poate intra în joc atunci când o persoană nu este refugiat. Ea are ca scop protejarea persoanelor împotriva violărilor grave ale drepturilor omului, incluzând pe cei protejați de legea internațională umanitară, chiar dacă ei nu apar la motivele menționate de Convenția de la Geneva. Această secțiune pune în evidență criteriile pentru protecție complementară prevăzute sub jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, Comitetului împotriva Torturii din cadrul ONU și Directiva UE pentru calificarea Azilului. Legislațiile naționale prevăd protecția complementară pentru un număr de alte situații care nu sunt prevăzute de aceste instrumente. (Vezi “Joc de gândire” nr. 3)

Protecția complementară sau subsidiară nu ar trebui confundată cu protecția temporară care este acordată în cazul situațiilor de imigrare în masă pe baza “prima facie”, fără a se face determinarea individuală dacă membrii grupului de persoane afectate ar putea fi refugiați conform Convenției de la Geneva.

Convenția Europeană pentru Protejarea Drepturilor Omului și a Libertăților (ECHR)

ECHR constituie cel mai important cadru legal pentru protejarea drepturilor omului din cadrul statelor membre ale Consiliului Europei. Drepturile protejate de ECHR se aplică indiferent de cetățenie și astfel și refugiaților, solicitanților de azil și migranților sub jurisdicția statelor membre ale Consiliului Europei.

Cel mai important în contextul protecției complementare este Articolul 3 al ECHR:

"Art 3: Nimeni nu va fi supus la tortură sau la alte tratamente sau pedepse inumane sau degradante."

Aplicabilitatea articolului 3 ECHR în cazul expulzării sau extrădărilor a fost dezvoltat sub jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (ECtHR).

În *Soering împotriva Marii Britanii* (7 iulie 1989, Appl. No 14038/88), ECtHR a stabilit regula că unui stat membru al Convenției Europene pentru Drepturile Omului îi este interzisă extrădarea unei persoane într-un stat "unde există motive substanțiale pentru a arăta că persoana în cauză, dacă extrădată, va fi expusă unui risc real de a fi supusă la tortură sau la tratament sau pedepse inumane sau degradante."

Acest principiu a fost extins la expulzare într-o astfel de țară dintr-un stat membru al Consiliului Europei în *Cruz Varas și alții împotriva Suediei*. (20 martie 1991, Appl. No. 15576/89)

În importanta decizie *Ahmed împotriva Austriei*, Curtea a hotărât că în condițiile caracterului absolut al art. 3, interdicția de a deporta o persoană într-un stat unde ea va fi expusă unui real risc de a fi supusă torturii nu este "invalidată de condamnarea criminală a solicitantului sau de lipsa autorității statale în prezent în Somalia", astfel acceptând aplicabilitatea art. 3 pentru actori non-statali și independent de conduita persoanei. (*Ahmed împotriva Austriei*, ECtHR, 17 decembrie 1996 Appl. No. 25964/94)

Vezi *Manualul UNHCR pentru Protecția Refugiaților și ECHR Aprilie 2003, Partea 4.1 pentru o imagine de ansamblu a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului asupra articolului 3, sau site-ul Curții Europene pentru Drepturile Omului pentru o cercetare amănunțită.*

Pentru folosirea informațiilor din țara de origine sub jurisprudența ECtHR, vezi Modulul de bază: Standarde Minime ale informațiilor din țara de origine în jurisprudență.

Convenția împotriva Torturii (CAT)

Articolul 3 al Convenției împotriva Torturii și a altor Tratamente și Pedepse crude, inumane sau degradante a Națiunilor Unite (CAT) interzice în mod expres returnarea:

- "1. Nici un stat membru nu va expulza, returna sau extrăda o persoană în alt stat atunci când există motive substanțiale pentru a crede că această persoană va fi în pericol de a fi expusă la tortură.
2. Pentru a determina dacă există astfel de motive, autoritățile competente vor lua în vedere toate considerațiile relevante, incluzând, unde se poate aplica, existența în statele în cauză a un model și a unor antecedente importante de violare a drepturilor omului flagrante sau în masă."

Articolul 1 oferă o definiție a torturii:

- "1. Pentru scopul acestei Convenții, termenul "tortură" înseamnă orice act prin care durere gravă sau suferință, de natură fizică sau mentală este în mod intenționat provocată unei persoane pentru scopuri ca, obținerea de la ea sau de la o persoană terță informații sau o confesiune, pedepsirea pentru un act pe care ea sau o persoană terță l-a comis sau este suspectată că l-ar fi comis, sau intimidarea ei sau a unei persoane terțe sau pentru orice alt motiv bazat pe discriminare de orice fel, când o astfel de durere sau suferință este provocată de sau la instigarea sau prin acceptul sau cunoștința unui oficial public sau a unei alte persoane care acționează în capacitate oficială. Nu include durerea sau suferința care se nasc doar din sau în incidență cu sancțiuni legale.
2. Acest articol nu aduce prejudicii instrumentelor internaționale sau legislațiilor naționale care conțin sau pot conține prevederi de aplicație mai amplă."

Interzicerea returnării în articolul 3 CAT este absolută și nu depinde de conduita solicitantului. (Vezi *Tapia Paez împotriva Suediei*, Comunicarea No 39/1996. 28 April 1997). Totuși, în concordanță cu definiția torturii din articolul 1, interzicerea returnării prin Convenția împotriva Torturii se aplică doar în cazurile în care tortura este comisă “de sau la instigarea sau cu consimțământul sau la cunoștința unui oficial public sau a unei alte persoane care acționează în capacitate oficială”. Jurisprudența Comitetului împotriva Torturii astfel face o distincție între actori non-statali, ca de exemplu grupuri rebele și actori care îndeplinesc funcții aproape guvernamentale în state care nu își îndeplinesc rolul.

Astfel, Comitetul împotriva Torturii a văzut “durerea sau suferința indusă de o entitate non-guvernamentală, fără consimțământul sau cunoștința Guvernului” ca fiind în afara articolului 3, în relație cu acțiunile din partea peruvianului Sendero Luminoso. (*G.R.B. împotriva Suediei*, Comunicarea N° 083/1997. 15 Mai 1998). În *Elmi împotriva Australiei* (Comunicarea N° 120/1998. 15 Mai 1999), Comitetul împotriva Torturii a acceptat aplicabilitatea articolului 3 cu privire la părți care dețin funcții aproape guvernamentale în Mogadishu.

Directiva UE pentru Calificarea Azilului

Consiliul Uniunii Europene, în Directiva pentru Calificare, prevede acordarea protecției subsidiare (sau complementare) în articolul 2 (e):

“Persoană eligibilă pentru protecție subsidiară înseamnă un național al unui stat terț sau un apatrid care nu se califică drept refugiat, dar datorită motivelor substanțiale care arată că persoana în cauză, dacă întoarce în țara sa de origine, sau în cazul apatrizilor, în țara sa anterioară de reședință, ar fi expusă la risc real de a suferi o vătămare gravă așa cum este definită în articolul 15, și pentru care articolul 17 paragrafele 1 și 2 nu se aplică, și nu poate sau din cauza unui astfel de risc nu vrea să primească protecție din acea țară;”

Articolul 15 din Directiva de Calificare definește “vătămare serioasă”

Vătămarea serioasă constă din:

- (a) Pedepsa cu moartea sau execuția; sau
- (b) Tortura sau tratamentul sau pedeapsa inumane sau degradante ale unui solicitant în țara lui sau a ei de origine, sau în cazul unui apatrid, țara lui sau a ei de reședință; sau
- (c) Amenințare serioasă și individuală la viața unui civil sau la o persoană în situații de violență nediscriminatorie în cadrul unui conflict internațional sau intern armat.

[Nota 1] Următoarele vor fi trecute în preambul :

“Riscurile la care populația unei țări sau o secțiune a populației este în general expusă nu crează în mod normal o amenințare individuală în sine în concordanță cu articolul 15 (c).”

Directiva prevede încetarea protecției subsidiare în cazul schimbării circumstanțelor care au dus la acordarea protecției subsidiare. Schimbarea va fi de “o asemenea natură semnificativă și netemporală încât persoana eligibilă pentru protecție subsidiară nu mai este expusă unui risc real de vătămare serioasă”. (Art 16 Directiva UE pentru Calificarea Azilului). Analiza informațională a situațiilor post-conflictuale joacă un rol important în evaluarea faptului dacă o schimbare în circumstanțe ar fi de o natură temporară sau permanentă și dacă se aplică clauza de încetare.

Directiva UE pentru Calificare prevede de asemenea excluderi de la protecția subsidiară pentru persoane pe baza motivelor similare cu cele menționate în art. 1. F. din Convenția pentru Refugiați. (art. 17 din Directiva UE pentru Calificarea Azilului: persoanele care au comis, instigat sau au participat în crime împotriva păcii, crime de război sau crime împotriva umanității; într-o crimă gravă; vinovate de acte contrare scopului și principiilor de la art. 1 și 2

din Charta ONU). În afară de acestea, o persoană poate fi exclusă de la protecția subsidiară dacă "el sau ea constituie un pericol pentru comunitate sau pentru securitatea țării în care el sau ea se află". (Art 17.1. (d) Directiva UE pentru Calificare)

În acest context este important să ne amintim de caracterul absolut al interzicerii returnării din articolul 3 ECHR și prevăzut în CAT și Articolul 7 ICCPR. Aceasta înseamnă că o persoană nu ar trebui să fie trimisă sub nici o formă în țara ei de origine sau într-un teritoriu unde ar fi supusă torturii sau tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante.

Rolul informațiilor din țara de origine în determinarea statutului de refugiat

MODULUL DE BAZĂ - ROLUL INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE ÎN DETERMINAREA STATUTULUI DE REFUGIAT (DSR)

Modulul de bază are ca scop construirea unei baze pentru înțelegerea rolului și practicii informațiilor din țara de origine în cadrul procedurii de determinare a statutului de refugiat. Acesta prezintă și explică standardele pentru cercetarea informațiilor din țara de origine care au fost dezvoltate în timpul proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine în consultanță cu toți partenerii de proiect, cât și cu UNHCR și ECRE. Aceste standarde formează baza pentru modulele A-D.

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni participanții vor putea să:

- > Explice funcția și impactul informațiilor din țara de origine în procesul de decizie al determinării statutului de refugiat
- > Explice înțelesul elementelor subiective și obiective din definiția refugiatului și impactul asupra rolului informațiilor din țara de origine
- > Explice scopul și limitele informațiilor din țara de origine
- > Explice responsabilitatea practicii informațiilor din țara de origine
- > Dea motive pentru standardele informațiilor din țara de origine
- > Numească standardele informațiilor din țara de origine și să explice aplicarea lor în practică

Grup țintă: cercetători și utilizatori COI

Informațiile din țara de origine ca dovadă

Din punct de vedere procedural, informația din țara de origine constituie dovada în procesul de determinare al statutului de refugiat. Rapoartele și opiniile experților despre situația dintr-o anumită țară de origine sunt utilizate pentru a evalua legitimitatea unei solicitări pentru protecție internațională. Regulile privitoare la standardele dovezii sunt astfel relevante pentru a stabili câte și ce fel de informații sunt necesare ofițerilor de decizie pentru a stabili frica bine întemeiată de persecuție.

Standardele dovezilor în legea pentru refugiați

Definiția refugiatului conține câteodată un element subiectiv și unul obiectiv. Aceasta se referă la faptul că persoanele care caută protecție internațională trebuie să demonstreze că frica lor subiectivă de persecuție este bine întemeiată, adică este sprijinită de situația obiectivă din țară și de istoria individuală.

Este important să ținem seama de faptul că recunoașterea statutului de refugiat al unei persoane nu este o procedură penală. Factorii necesari pentru a recunoaște cuiva statutul de refugiat nu trebuie dovediți "dincolo de orice îndoială". Nici nu este necesar ca un refugiat să treacă un test de "balanță a probabilităților" întâlnit la procedurile civile. Declarația solicitantului și dovezile susținătoare ale riscului de persecuție la întoarcerea în țara de origine ar trebui să satisfacă ceea ce poate fi considerat "rezonabil posibil" sau plauzibil.

Jurisdicții legislative comune (Canada, Australia, Noua Zeelandă, Marea Britanie și Statele Unite) au dezvoltat un număr de formulări pentru a descrie standardele dovezilor necesare pentru bine întemeiată frică de persecuție în legea pentru refugiați. (exemplu: o "posibilitate serioasă", "motive întemeiate" sau un "grad rezonabil de probabilitate"). Aceste formulări sunt menite să sugereze un risc care nu este vag și care nu trebuie să aibă o probabilitate de 50%.

Jurisdicțiile legilor civile au fost mai puțin formale în privința standardelor dovezilor cerute. Se face câteodată referire la „plauzibilitatea” persecuției, indicând o combinație de declarații coerente și credibile, sprijinite de ceea ce este cunoscut despre țara de origine. Jurisprudența germană a dezvoltat formula sa proprie, distingând între „probabilitate suficientă” a persecuției în cazul revenirii în țară, cu privire la solicitanții care au suferit deja din cauza persecuției și „probabilitate semnificativă” a persecuției în cazul revenirii în țară cu privire la solicitanții care au fugit înaintea începerii persecuției.

Potrivit UNHCR, indicatorii pentru o frică bine întemeiată de persecuție includ atât circumstanțele personale ale solicitantului, cât și elemente legate de situația din țara de origine:

- "18. Evaluarea riscului persecuției se referă prin natura sa la viitor și de aceea este într-o oarecare măsură speculativă, astfel încât o asemenea evaluare ar trebui făcută în baza unor considerații reale care au în vedere circumstanțele personale ale solicitantului, cât și elementele legate de situația din țara de origine.
19. Circumstanțele personale ale solicitantului ar include trecutul acestuia, experiențele, personalitatea și alți factori personali care l-ar putea expune la persecuție. În special faptul că solicitantul a mai fost supus persecuției sau la alte forme de maltratare și experiențele rudelor și prietenilor cât și ale persoanelor care se află în aceeași situație ca solicitantul sunt factori relevanți care trebuie luați în considerare. Elemente relevante privind situația în țara de origine ar include condiții generale sociale și politice, situația în ceea ce privește drepturile omului din țara respectivă; legislația țării; politicile sau practicile agenților de persecutare, în special împotriva persoanelor care sunt într-o situație similară cu a solicitantului, etc. În timp ce persecuțiile sau maltrătarile din trecut ar cântări greu în favoarea unei evaluări pozitive din riscul unei persecuții viitoare, absența ei nu este un factor decisiv. În același sens, persecuția din trecut nu este determinantă pentru posibilitatea unei noi persecuții, în special acolo unde a existat o importantă schimbare în ceea ce privește condițiile din țara de origine." (UNHCR 16 decembrie 1998)

UNHCR amintește de asemenea statelor că standardul dovezilor nu trebuie înțeles ca dovedirea din partea solicitantului a fiecărei părți din cazul său. Solicitantul trebuie să își prezinte cazul în mod credibil și odată ce examinatorul este satisfăcut de credibilitatea generală a solicitantului să-i acorde prezumția de nevinovăție cu privire la piesele lipsă din dovadă. (Manualul UNHCR, para 203 f.)

Acest principiu este prezentat în articolul 7 din Directiva UE pentru Calificare

“Evaluarea faptelor și a circumstanțelor

3. Evaluarea unui solicitant pentru protecție internațională trebuie îndeplinită pe bază individuală și include luarea în vedere a:
 - (a) Tuturor faptelor relevante legate de țara de origine în momentul luării deciziei pentru cerere; inclusiv legilor și dispozițiilor țării de origine și felul în care sunt aplicate;
 - (b) Declarațiilor relevante și documentației prezentate de solicitant, inclusiv informațiilor asupra faptului dacă solicitantul a fost sau ar putea fi supus persecuției sau vătămării grave;
 - (c) Poziției individuale și circumstanțelor personale ale solicitantului, inclusiv factorilor ca trecut, gen și vârstă, pentru a se putea face evaluarea dacă, în baza circumstanțelor personale ale solicitantului, actele la care acesta a fost sau ar putea fi supus ar fi echivalente cu persecuție sau vătămare gravă; [...]
5. Acolo unde statele membre aplică principiul la care s-a făcut referire în prima frază a paragrafului 1, potrivit căruia este de datoria fiecărui solicitant să argumenteze cererea sa și unde aspecte ale declarațiilor solicitantului nu sunt susținute de documente sau de alte dovezi, aceste aspecte nu vor avea nevoie de confirmare, când sunt întrunite următoarele condiții:

-
- (a) Solicitantul a depus eforturi reale pentru a argumenta cererea sa;
 - (b) Toate elementele relevante la dispoziția sa au fost prezentate și o explicație satisfăcătoare a fost dată cu privire la lipsa altor elemente relevante;
 - (c) Declarația solicitantului este coerentă și plauzibilă și nu este în contradicție cu informații specifice și generale relevante pentru cazul său;
 - (d) Solicitantul a depus cererea sa pentru protecție internațională în timpul cel mai scurt posibil, doar dacă el nu poate demonstra motive întemeiate pentru a nu fi acționat în acest sens; și
 - (e) Credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită."

Obligațivitatea dovezii

Manualul UNHCR și Nota asupra Obligațivității și Standardelor Dovezii în cererile refugiaților, 16 decembrie 1998 scot în evidență principii importante pentru echilibrarea datoriei solicitantului de azil de a prezenta și dovedi faptele cererii sale individuale și datoria ofițerului examinator de a produce documentația necesară care ajută la stabilirea certitudinii faptelor.

"11. În evaluarea credibilității generale ale cererii solicitantului, judecătorul ar trebui să ia în considerare factori ca rezonabilitatea faptelor, consistența generală și coerența poveștii solicitantului, dovezile aduse de solicitant pentru a sprijini declarațiile sale, concordanța cu faptele generale știute și cunoștințele generale și situația cunoscută din țara de origine. Credibilitatea este stabilită atunci când un solicitant a înaintat o cerere care este coerentă și plauzibilă și nu contravine faptelor general știute și este astfel capabilă să fie crezută." (UNHCR 16 decembrie 1998)

Natura suplimentară a informațiilor din țara de origine

Legea reieșită din cazurile decise pune de regulă mai mult accent pe documentele și dovezile care demonstrează o legătură strânsă între apariția unor violări ale drepturilor omului și circumstanțele personale și trecutul solicitantului. Tribunalele nu vor recunoaște de regulă o cerere pentru acordarea statutului de refugiat dacă nu există o suficientă individualizare a cererii (Manualul UNHCR, para. 42, 45). Rapoartele despre rude, prieteni sau persoane în situații similare cu cele ale solicitantului care dovedesc experiența solicitantului cu privire la represiune sau violarea drepturilor omului sunt indicatori importanți pentru a stabili dacă frica solicitantului este bine întemeiată. (Manualul UNHCR, paragraf 43). Manualul UNHCR explică faptul că în situațiile în care un număr mare de persoane este afectat prin violarea drepturilor omului, determinarea individuală ar putea fi imposibil de realizat pentru scopurile practice și membrii acestui grup ar putea fi recunoscuți ca refugiați "prima facie" (determinarea grupului) (Manualul UNHCR, para 44).

"42. Privitor la elementul obiectiv, este necesară evaluarea declarațiilor făcute de solicitant. Autoritățile competente care acordă statutul de refugiat nu sunt obligate să emită judecăți asupra condițiilor din țara de origine a solicitantului. Declarațiile solicitantului nu pot fi totuși luate în considerare la modul abstract și trebuie privite în contextul unei situații de fond relevante. Cunoștința asupra condițiilor din țara de origine a solicitantului – cu toate că nu un obiectiv principal- este un element important în evaluarea credibilității solicitantului. În general frica solicitantului ar trebui considerată bine întemeiată dacă acesta poate stabili într-o măsură rezonabilă, că șederea prelungită în țara sa de origine a devenit intolerabilă pentru el din motivele stabilite prin definiție, sau va fi intolerabilă după reîntoarcerea sa din aceleași motive." (Manualul UNHCR, para 42)

Această relaționare a situației generale din țara de origine a unei persoane și circumstanțele personale ale solicitantului este de asemea exprimată în jurisprudența Comitetului împotriva Torturii care oferă prioritate circumstanțelor specifice ale persoanei când declară că "existența unui tipar consecvent de violări ale drepturilor omului flagrante și în masă dintr-o țară nu constituie în sine motive suficiente pentru a determina pericolul de a fi supus torturii, ci "motive adiționale trebuie prezentate pentru a arăta că

persoana în cauză ar fi personal supusă unui risc”. (*Tapia Paez împotriva Suediei*, Comunicarea No 39/1996 28 aprilie 1997). "Absența unui tipar consecvent de violare gravă a drepturilor omului nu înseamnă că o persoană nu poate fi considerată de a fi în pericolul unei torturi în cadrul circumstanțelor sale specifice.” (V.R. împotriva Danemarcei Comunicarea No. 210/2002. 21 noiembrie 2003; vezi de asemenea Z.T. împotriva Australiei. Comunicarea No. 153/2000. 19 noiembrie 2003.)

UNHCR declară că "ofițerii de decizie ar trebui să aibă acces la informații din țara de origine exacte, imparțiale și actualizate dintr-o varietate de surse.” (UNHCR februarie 2004, p.1) Într-adevăr nevoia de informațiile din țara de origine decurge direct din definiția refugiatului conform Convenției de la Geneva. Declarația solicitantului este luată în considerare în mod prioritar în decizia de azil, dar "nu poate fi considerată în mod abstract și trebuie privită în contextul unei situații de fond relevante”. (Manualul UNHCR, para42) Manualul UNHCR scoate în evidență faptul că "ofițerii de decizie trebuie să evalueze cererea solicitantului și credibilitatea sa și să poziționeze povestea sa într-un context potrivit, adică situația cunoscută din țara de origine.” (UNHCR februarie 2004, p. 3)

Informația din țara de origine poate astfel să sprijine declarația solicitantului sau să fie folosită pentru a stabili dacă frica sa este bine întemeiată sau să provoace suspiciuni cu privire la credibilitatea solicitantului sau la frica exprimată.

Concluzie

Accentul pe individualizare și pe circumstanțele personale predominante legea reieșită din cazurile decise atât internaționale cât și naționale arată că rolul informației din țările de origine constă în

1. Oferirea informațiilor care sunt necesare pentru a verifica declarațiile făcute de solicitant și stabilirea credibilității declarației cu privire la situația anterioară părăsirii țării de origine (verificarea).
2. Oferirea informațiilor pentru stabilirea faptelor necesare evaluării faptului dacă persoana ar fi supusă persecuției sau torturii, tratamentului sau pedepsei crude, inumane sau degradante în cazul revenirii sale în țara de origine. (evaluare de pronostic).
3. Oferirea informațiilor pentru consilierii legali și ofițerii de decizie ca pregătire pentru interviurile și audierile solicitanților de azil.

Totuși, informația din țara de origine poate doar să suplimenteze și nu să înlocuiască o declarație credibilă a faptelor din partea solicitantului. Nu există obligația de a folosi dovezi documentare: acolo unde declarația unui solicitant este consistentă și credibilă, aceasta poate forma baza unei decizii cu vedere la statutul de refugiat. (Vezi Symes 2000, para. 1.22)

Scop și surse ale informațiilor din țara de origine

În timp ce informațiile din țara de origine se bazează pe prevederi pentru refugiați și legea drepturilor omului, scopul său tematic merge dincolo de situația drepturilor omului dintr-o anumită țară. Înțelegerea instituțiilor politice, a dezvoltării și a relațiilor de putere formează baza pentru a înțelege rațiunile și motivele din spatele persecuțiilor. Sursele care oferă o evaluare serioasă a situației siguranței și analiza conflictului sunt indispensabile pentru evaluarea de pronostic care stă la baza deciziei pentru protecția internațională. Legile naționale și sistemul judiciar, inclusiv aplicarea legii, trebuie cuprinse pentru a evalua dacă drepturile fundamentale ale omului sunt respectate și dacă autoritățile din țara de origine sunt în măsură și vor să ofere protecție împotriva violării drepturilor omului.

Totuși, există o gamă largă de probleme care au devenit relevante în timpul cercetării informațiilor din țara de origine, în principiu legate de credibilitate. Determinarea credibilității unui solicitant presupune din partea consilierilor și ofițerilor de decizie nevoia de informație despre practicile culturale și religioase, despre etnie, limbă, geografie și topografie, și despre istoria unei țări. În cursul muncii lor cercetătorii informațiilor din țara de origine vor câștiga cunoștințe despre țările cu care au de-a face și totuși ei se vor confrunta întotdeauna cu întrebări noi și intrigante. Sursele informațiilor din țara de origine pot fi astfel foarte diverse. Ele includ analiza politică, rapoartele despre drepturile omului, evaluarea siguranței, informații din antropologie și sociologie, broșuri umanitare, rapoarte de presă, hărți, ghiduri turistice, mărturii ale experților, casete video sau emisiuni de radio, cât și declarația solicitantului. Informația din țara de origine își atinge limitele atunci când informația cerută este ori atât de specializată sau atât de sensibilă încât nu poate fi strânsă cu suficientă siguranță și exactitate, sau doar cu riscul punerii în pericol a solicitantului sau a familiei acestuia sau a persoanelor de contact din țara de origine. Cercetătorii profesioniști de informații din țara de origine nu vor putea – sau doar cu mari dificultăți – cerceta informația despre circumstanțele foarte personale ale solicitantului; nici nu vor fi capabili să cerceteze informația pe care o pot oferi doar persoane familiarizate cu regiunea de origine. Munca unităților informațiilor din țara de origine trebuie să fie suplimentată astfel de declarațiile unor experți credibili și a instituțiilor cum ar fi UNHCR. Cercetătorii profesioniști ai informațiilor din țara de origine nu se vor pronunța cu privire la potențialele riscuri la întoarcerea în țara de origine a unui solicitant sau cu privire la un caz particular. Evaluarea riscului poate fi oferită doar de către instituțiile competente pentru aceste evaluări și care le fac publice. În acest sens manualul dorește să promoveze o mai bună înțelegere a nevoilor de informații din țara de origine pentru organizații și persoane care întocmesc raporturi despre țările de origine.

Standardele cercetării informațiilor din țara de origine

Standardele prezentate în acest capitol se bazează pe analiza literaturii existente despre cercetarea informațiilor din țara de origine, un studiu organizat de Centrul de Documentare pentru Refugiați din Irlanda și pe o serie de vizite și ședințe a partenerilor proiectului Rețea & Pregătire pentru Informațiile din Țara de Origine, cât și pe o vizită la Directoratul de Cercetare al Consiliului pentru Imigrare și Refugiați, Canada și consultări cu UNHCR și ECRE.

Criterii procedurale pentru calitatea înaltă a cercetării informației din țările de origine sunt:

- Egalitatea armelor
- Utilizarea și producerea materialului public
- Imparțialitate și neutralitatea cercetării
- Protejarea datelor personale ale solicitantului

Criterii importante pentru calitatea înaltă a cercetării informației din țările de origine sunt:

- Relevanța
- Siguranța & Exactitatea,
- Echilibrul & Actualitatea,
- Transparența & Recuperabilitate

Cerințele minime pentru infrastructura unei unități a informațiilor din țara de origine trebuie îndeplinite pentru a obține și menține standardele de înaltă calitate ale informațiilor despre țara de origine.

Să ne amintim de diviziunea muncii dintre cercetătorii și utilizatorii informației
Găsirea de informații Convingerea prin informații Găsirea faptelor

Egalitatea armelor și principiul domeniului public

Informația din țările de origine ar trebui să fie în mod egal la dispoziția tuturor instanțelor pentru decizia din cadrul azilului și pentru consilierii legali ai solicitanților de azil. Solicitanții și consilierii trebuie să aibă acces la toate informațiile pe care se bazează determinarea statutului de refugiat.

Modul cel mai efectiv și eficient de a obține egalitatea armelor este menținerea unui sistem de informații din țara de origine în domeniu public.

Evaluarea țărilor pusă la dispoziție în domeniul public este deschisă pentru toți actorii implicați în determinarea statutului de refugiat. Greșeli din procesul de evaluare vor fi mult mai repede și mai ușor detectate. Guvernele care restricționează accesul citează de multe ori probleme diplomatice, susținând că politica lor, în special când este dezvoltată de Ministerul Afacerilor Externe permite o mai sinceră prezentarea a situației de țară. Dezbateră recentă despre rapoartele de țară declanșată de Oficiul pentru Informația din Țara de Origine și Unitatea de Politici din Marea Britanie că accesul public este o premiză importantă pentru a promova standarde de calitate și responsabilitate.

Un număr de jurisdicții (ex. Irlanda, Canada) nu acceptă informații din rapoarte care țin de domeniul public, cu excepția cazului când siguranța solicitantului este în pericol. Acolo unde publicarea într-un domeniu public este considerată a fi imposibilă din motive politice sau de siguranță pentru autor, pentru sursă sau pentru solicitantul de azil, trebuie avut în vedere ca toate părțile din cadrul procedurii de determinare pentru statutul de refugiat dintr-un anumit caz au acces și pot face comentarii pe baza documentului complet, inclusiv siguranța și credibilitatea sursei.

Protejarea sursei

Cercetătorii și utilizatorii informațiilor din țara de origine ar trebui să fie conștienți de cazul în care o cerere anume ar putea pune în pericol o persoană de contact din țara de origine. Astfel de pericole se referă la siguranța personală a unei persoane de contact sau a familiei sale sau la capacitățile unei organizații de a-și desfășura activitățile în regiune. Grijă pentru siguranță și liniile de orientare interne ale persoanelor și organizațiilor trebuie respectate când se ia decizia de a face o anumită informație publică.

Atât timp cât este de dorit să se producă informație pentru domeniul public, acest principiu nu poate justifica punerea în pericol a unei persoane sau organizații. Fiți siguri că sursa este de acord să devină publică prin obținerea permisiunii la momentul interviului. Dacă o persoană de contact își face griji pentru publicarea informațiilor care vi se par cruciale pentru utilizatorii informațiilor din țara de origine, încercați să ajungeți la un compromis prin ascunderea numelui persoanei sau apartenenței la o organizație sau prin restricționarea publicării raportului Dvs. Țineți minte însă că acest lucru va face imposibilă sau va îngreuna verificarea informației. Dacă o sursă insistă asupra confidențialității informației, nu aveți voie să o folosiți decât dacă găsiți o altă sursă publică sau care vrea să devină publică.

Protejarea surselor trebuie luată în considerare și când rapoartele informațiilor din țara de origine sunt trimise de către organizațiile pentru drepturile omului din țara de origine. Astfel de organizații au acces la informații valoroase și privilegiul unei prime cercetări. Cooperarea cu organizațiile din UE ar putea dezvolta profilul lor și întări astfel reputația lor și oportunitățile de finanțare. În același timp urmărirea celor care perpetuează violarea drepturilor omului le-ar putea pune în primejdie.

Imparțialitatea și neutralitatea cercetării

Informația din țara de origine poate fi sigură și exactă dacă cercetarea este efectuată într-un mod imparțial cu privire la cel care o solicită și neutră cu privire la rezultatul cercetării. Rolul instituției solicitante în procedura de azil nu trebuie să influențeze complexitatea cercetării sau selectarea surselor și/sau a informațiilor.

În concordanță cu mandatul de a susține clientul lor, consilierii legali vor trimite rapoartele autorităților care verifică declarația clientului; ei trebuie, totuși să fie conștienți de informația care este în detrimentul cazului clientului pentru a pregăti în mod adecvat argumentele legale și pentru a discuta aceste informații cu clientul lor. Cercetarea informațiilor din țara de origine care prezintă doar informația care susține un caz nu face un serviciu mare unei reprezentări legale de înaltă calitate.

Ofițerii de decizie trebuie să adune cât mai multă informație de la cât mai multe surse pentru a desfășura o procedură pentru determinarea statutului de refugiat cât mai dreaptă, eficientă și informată. Ei trebuie să evalueze situația țării cât mai obiectiv posibil fără ca informații pozitive sau negative să fie ignorate sau ascunse.

Toate unitățile informațiilor din țara de origine participante la proiectul Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine aderă la principiul neutralității indiferent dacă ele fac parte dintr-o organizație care oferă servicii legale refugiaților și solicitanților sau dacă ele operează în mod independent.

Cercetarea informațiilor din țara de origine nu ar trebui să fie influențată de aspecte politice. Cea mai bună cale de a asigura independența este crearea unei unități pentru informațiile din țara de origine care să fie cel puțin din punct de vedere administrativ independentă de guvern.

Protejarea datelor personale ale solicitantului

Cercetătorii informațiilor din țara de origine, cât și consilierii legali și ofițerii de decizie au o obligație legală de a proteja datele personale ale solicitantului. Datele personale nu trebuie împărtășite cu nimeni în afara cazului când există consimțământul explicit și clar al solicitantului, sau dacă există un interes major la mijloc, privind ori persoana în cauză ori altă persoană sau întreaga societate. Circumstanțele în care nu este nevoie de consimțământ sunt o excepție, caz în care este nevoie de o declarație în concordanță cu legea și în proporție cu scopul legitim urmărit. (UNHCR Mai 2003, para 24)

Ofițerii de decizie, cât și experții și persoanele de contact folosite pentru strângerea informațiilor trebuie să fie informate asupra riscului la care este expus solicitantul sau rudele sale dacă o persoană de contact sau instituția din țara de origine este supusă unor întrebări care pot scoate în evidență identitatea solicitantului și trebuie să încerce să evite riscul acesta. Date personale nu ar trebui niciodată dezvăluite direct presupusului persecutor. Mai mult, trebuie avut în vedere ca informațiile care par anonime să nu indice indirect solicitantul, - chiar și acolo unde autoritățile de stat nu mai dețin puterea, societățile din țările de origine pot avea acces foarte des la rețele informale de informații care ajung foarte departe. Autoritățile pentru determinarea statutului de refugiat și unitățile de cercetători ai informațiilor din țara de origine ar trebui să dezvolte linii orientative clare pentru înaintarea cererilor de informații care implică dezvăluirea datelor personale ale solicitantului conform legii de protejare a datelor cât și încercând să evite riscul pentru solicitant și familia sa.

Vezi lista pentru referințe bibliografice.

Informațiile din țara de origine ar trebui să fie relevante

Problema relevanței este deseori pusă în legătură cu substanța informației produsă de cercetătorii informațiilor din țara de origine. Se stabilește astfel dacă informația din țara de origine oferită poate fi folosită în procedura de determinare a statutului de refugiat. Cercetătorii informațiilor din țara de origine se bazează pe consilierii legali și pe ofițerii de decizie – utilizatori ai informațiilor din țara de origine – pentru a le trimite cereri de cercetare care duc la informațiile relevante pentru fiecare caz. Cercetătorii trebuie să poată evalua dacă informațiile găsite răspund într-adevăr la întrebări – direct sau indirect.

Diviziunea muncii între cercetătorii și utilizatorii informațiilor din țara de origine implică faptul că utilizatorii nu trebuie, în accesul lor la și evaluarea informațiilor din țara de origine, să devină pe deplin dependenți de cercetătorii informațiilor din țara de origine. Ei trebuie să primească accesul la textul complet al surselor utilizate și ar trebui să pună bazele atât cântăririi dovezilor, cât și stabilirii faptelor pe întreaga documentație care le este pusă la dispoziție. Acestea fiind spuse, nu există îndoială că cercetătorii informațiilor din țara de origine reprezintă un filtru de informații crucial. Dat fiind faptul că există informație abundentă pe și în afara Internet-ului, munca lor de a selecta, cita și parafraza este un mecanism important pentru a asigura utilizarea unei game largi de surse în determinarea statutului de refugiat. Managementul informației și al cunoștinței este funcția cheie a unităților informațiilor din țara de origine. Aceasta se aplică mai ales în țările unde engleza nu este folosită în mod frecvent sau documentele din limba engleză (aproximativ 80-90% din informația disponibilă) trebuie traduse în limba oficială.

Orice cercetare trebuie să înceapă cu înțelegerea a ceea ce cauți. Acolo unde cercetătorii sunt în poziția nu numai de a selecta rapoarte dar și de a sublinia citate și paragrafe sau de a face rezumatul informației, ei trebuie să știe ce fel de informație va fi relevantă. Această relevanță poate fi determinată de substanța întrebării – un eveniment sau un persecutor descris în declarație.

Relevanța informației poate fi de asemenea stabilită prin anumite concepte legale ale legii refugiaților prin care informația va fi filtrată pentru a se lua o decizie asupra statutului de refugiat sau pentru a se solicita protecție complementară. O evaluare a existenței persecuției, de exemplu, va avea nevoie de informații despre faptul că o persoană sau un grup de persoane sunt sau nu ținta unei persecuții pe baza unuia din motivele menționate în definiția refugiatului. Acest tip de relevanță poate fi numit relevanță legală.

Cercetătorii care au îndatorirea de a scrie rapoartele de țară sau de a administra baza de date cu informațiile din țara de origine trebuie să recunoască și să selecteze informații relevante înaintea înaintării întrebărilor. Ei trebuie să cunoască natura cererilor pentru statutul de refugiat sau protecție complementară predominantă în sistemul lor național de azil, pentru a strânge informații care îi ajută să se pregătească pentru interviuri și alte cercetări cu privire la declarațiile individuale. De asemenea, ei trebuie să cunoască care surse și ce fel de informații sunt considerate relevante pentru evaluarea fricii bine-întemeiate de persecuție în contextul legii internaționale pentru refugiați și al jurisprudenței naționale de azil.

Răspunzând cererilor individuale, cercetătorii informațiilor din țara de origine se vor simți de multe ori inconfortabil rătăcind dincolo de cererile în sine, datorită constrângerii timpului și a diviziunii muncii dintre cercetători și utilizatori. Este astfel la fel de important ca utilizatorii să știe cum să formuleze întrebări relevante din punct de vedere legal.

Utilizarea și limitele informațiilor din țara de origine în stabilirea credibilității

Informația din țara de origine este de multe ori solicitată pentru a ajuta ofițerii și consilierii legali la evaluarea credibilității unui solicitant acolo unde există suspiciuni asupra acesteia. Intervievatorii și consilierii legali vor căuta dovezi sigure și obiective dincolo de problemele legate de drepturile omului pe care se bazează cererea pentru protecție. Solicitanții trebuie să ofere informații despre condițiile generale din țara și regiunea lor de origine, cum ar fi geografie, topografie, cultură materială și istorie, cât și să ofere informații de bază despre grupul politic, religios sau etnic din care pretind că fac parte.

De multe ori confirmarea detaliilor conținute de declarația solicitantului poate fi oferită doar de o persoană de contact sigură care are cunoștințe de primă mână din regiunea în discuție. Cercetarea credibilității de acest tip este foarte intensă din punct de vedere al timpului și resurselor, de multe ori fără a obține rezultatele necesare, ori în ceea ce privește substanța răspunsului sau în ceea ce privește calitatea și siguranța răspunsului. Astfel, este recomandat ca utilizatorii informațiilor din țara de origine să se asigure că informația cerută este crucială pentru decizia din fiecare caz individual și că sunt pregătiți să ia o decizie chiar dacă cercetarea nu are nici un rezultat. În acest sens, UNHCR și Directiva UE pentru Calificare încurajează ofițerii de decizie să acorde prezumția de nevinovăție, dacă ofițerul este satisfăcut de credibilitatea generală a unui solicitant. Informația din țara de origine nu poate înlocui decizia unui ofițer de decizie cu privire la credibilitatea unui solicitant, păstrându-se în vedere faptul că un solicitant de azil nu trebuie să dovedească toate elementele din cazul său. Informația din țara de origine poate ajuta la aceasta, prin confirmarea declarațiilor făcute de solicitant; dar nu poate substitui impresia generală pe care o face un solicitant ofițerului de decizie.

Modulul A va oferi informații de bază și metodologiile pentru identificarea întrebărilor și informațiilor relevante din punct de vedere legal în cercetarea informațiilor din țara de origine. Modulele B și C se vor ocupa de întrebarea, cum să găsiți în mod eficient informație echilibrată și sigură care să răspundă la întrebările din cercetarea informațiilor din țara de origine.

Informațiile din țara de origine ar trebui să se bazeze pe surse echilibrate și sigure

Cunoașterea surselor este o aptitudine cheie a fiecărui cercetător. Este deosebit de importantă în contextul cercetării informației unde informația sigură și echilibrată trebuie cercetată și oferită în limite de timp foarte strânse. Identificarea celor mai bune surse este de multe ori cea mai rapidă cale de a găsi informația necesară. Cercetătorii și utilizatorii sunt conștienți de caracterul îndoielnic al surselor. Nici o sursă nu oferă informații complete și pe deplin obiective încât scopul și focusarea raportării vor fi influențate de misiunea lor. De aceea cercetătorii și utilizatorii ar trebui să nu se bazeze pe o singură sursă, ci să consulte mai multe surse diferite și diferite tipuri de surse (ex. Națiunile Unite; guvern, ONG-uri pentru drepturile omului, media) pentru a ajunge la cea mai completă și echilibrată imagine a situației din țara respectivă. Ar trebui de asemenea să fie conștienți de contextul politic și ideologic în care operează această sursă, metodologia de raportare și intenția din spatele publicațiilor și să evalueze informația în conformitate cu acestea. O selecția a surselor principale, criteriile pentru evaluarea surselor și exerciții pentru identificarea și evaluarea surselor sunt prezentate în Modulul B: Cunoașterea și evaluarea surselor.

Informațiile ar trebui să fie exacte și actualizate

Exactitatea informațiilor este legată de siguranța sursei și echilibrul informației dată de diferite surse. Putem să nu spunem că informația oferită trebuie să fie exactă. Totuși, cercetătorii trebuie să fie conștienți de responsabilitatea lor de a oferi informații care ar putea să schimbe cursul unui caz. Dacă informația oferită este greșită, nu numai reputația cercetătorului este în pericol dar aceasta ar putea duce la respingerea unei cereri altfel perfect justificată pentru protecție. Această responsabilitate a cercetătorului este împărțită cu ofițerul de decizie care trebuie să fie convins de exactitatea informației pe care se bazează decizia sa.

Exactitatea este de asemenea legată de actualitatea informației. Aceasta nu înseamnă că rapoartele mai vechi de o anumită dată nu ar mai trebui folosite. Actualitatea unei informații depinde de situația dintr-o anumită țară. În unele cazuri, un raport sau o evaluare de trei ani pot fi încă exacte. În alte cazuri un articol din ziarul de ieri poate fi depășit de evenimente mult mai recente.

Există mai multe căi de a determina exactitatea unei informații. O cale – destul de intensă din punct de vedere al resurselor – este de a verifica informația găsită în rapoarte. În timp ce această metodă ar putea duce la informații valoroase, ea este fezabilă doar în cazuri excepționale și chiar dacă este posibilă găsirea de noi informații ea nu garantează exactitate absolută și trebuie cântărită împotriva luării în considerare a protejării datelor.

Cea mai obișnuită metodă de a asigura exactitatea informației este confirmarea. Cercetătorii ar trebui să identifice un număr de surse sigure de diferite tipuri care raportează asupra unei anumite probleme și să compare informațiile. Cea mai puțin sigură sursă este cea unde este nevoie de cea mai multă muncă pentru confirmare.

În mod ideal fiecare informație ar trebui confirmată de cel puțin trei tipuri diferite de surse. (Raport al Națiunilor Unite, organizații internaționale sau locale pentru drepturile omului, media locală sau internațională, opinia experților), care nu se citează reciproc. Acolo unde acest lucru nu este posibil – și de cele mai multe ori nu va fi – cercetătorul ar trebui totuși să ofere informațiile găsite și în plus lista surselor care au fost consultate fără succes.

Informația despre care se știe că este greșită nu ar trebui trecută în răspuns. Totuși, cunoștința faptului că există informație inexactă poate avea impact asupra evaluării siguranței unei surse și ar putea fi indicată nevoia de continuare a cercetării. Erorile de editare (ex. o dată greșită într-un document de altfel cercetat cu atenție) ar trebui scoase în evidență prin referirea la alte surse care oferă informația corectă.

Vezi Modulul C: Cercetarea și Modulul D: Prezentarea rezultatelor pentru detalii și exerciții

Informația ar trebui să fie transparentă și recuperabilă

Cercetătorii ar trebui să prezinte utilizatorilor informații și rapoarte care permit utilizatorilor să verifice și să evalueze în mod independent informația primită. Aceasta include o metodă transparentă de referințe asupra informațiilor, cum ar fi, sursa, data informației, adresa de Internet. Cercetătorii nu “adună și amestecă” informația găsită la diferite surse, ci separă declarațiile de fapte și opinii ale diferitelor surse. Utilizatorii (și viitorii cercetători) ar trebui să poată înțelege cum a găsit cercetătorul informația, ce surse au fost consultate, care surse au avut rezultate și care nu.

Informația ar trebui să fie pusă la dispoziție în format scris pentru a se evita neînțelegerile și pentru a promova responsabilitatea. Sursele orale ar trebui să li se ofere un rezumat în scris a celor declarate care le dă posibilitatea să își corecteze greșelile și să ofere informații suplimentare sau clarificări. Stilul și formatul răspunsului și rapoartelor informațiilor din țara de origine ar trebui să fie neutre și să se abțină de la comentarii sau de la prejudicierea concluziilor legale.

În timp ce rezumatele rezultatelor cercetării, de multe ori în limba națională a sistemului de azil, corespund principiului de acces facil la informațiile din țara de origine, trebuie avut în vedere ca semnificația sursei originale să nu fie distorsionată prin procesul de parafrază sau traducere. Sursa originală folosită pentru a face un raport sau un rezumat trebuie să fie întotdeauna atașată pentru a se putea verifica exactitatea rezumatului sau pentru a căuta mai multe informații în detaliu.

Informația din țara de origine este dovada în cazuri legate de azil care pot lua mult timp până la stabilirea unei concluzii finale. Unitățile informațiilor din țara de origine ar trebui să țină copii tipărite sau electronice ale răspunsurilor cererilor de informații individuale, inclusiv materialul de referință utilizat. Unitățile ar trebui să găsească rapid informațiile oferite într-un anumit caz chiar dacă au trecut ani după ce cercetarea a luat sfârșit.

Vezi Modulul D – Prezentarea rezultatelor, pentru detalii și exerciții

Recomandări pentru infrastructura unităților

Cercetarea de calitate a țării de origine depinde de anumite cerințe minime pentru infrastructura și personalul din unitățile informațiilor din țara de origine. Multe unități, în special în noile state membre ale UE și în domeniul non-guvernamental dispun de un buget restrâns și nu pot implementa unele din cerințele menționate în această secțiune, care luate împreună reprezintă mai degrabă o situație ideală decât realitatea practicii. Aceste unități ar putea fi încurajate de faptul că cea mai importantă valoare a unităților sunt cercetătorii ei. Personalul calificat și dedicat, împreună cu accesul la Internet pot produce informații din țara de origine de calitate.

Personalul ar trebui să dețină experiență în cercetare și abilități bune de folosire a computerului și de cercetare pe Internet. Limba engleză este absolut esențială, deoarece 80-90% din informația țărilor de origine este publicată în limba engleză. Alte limbi ca germana sau franceza largesc deschiderea spre surse la care are acces un cercetător. Franceza și spaniola sunt utile în analizarea situației din țările vorbitoare de franceză din Africa și respectiv de spaniolă din America latină. Acolo unde este necesară, cunoștința de limbi vorbite în marile țări de origine oferă accesul la o gamă largă de surse locale și regionale.

Cercetătorii trebuie să fie echipați cu computere, acces (unde este posibil: rapid) la Internet, cât și drivere CD-ROM. Cele mai actuale informații din țara de origine sunt disponibile pe Internet și unele din produsele de managementul informației sunt publicate pe CD-ROM. Acrobat Reader, un Image Viewer (ex. tif), un instrument de comprimare (ex. zip) ar trebui să fie instalate pentru a permite accesul la o gamă largă de documente de diferite formate. DVD-urile ar putea deveni mai importante în viitorul apropiat. Acolo unde este nevoie de diseminarea electronică a unui material offline, un scanner ar putea fi necesar.

Bugetul pentru bibliotecă ar trebui să cuprindă achiziționarea unui material de referință de bază (enciclopedii, hărți) și taxe de înscriere la baze de date electronice. Unitățile mici cu un buget limitat ar putea stabili un acord de colaborare cu unități mai mari pentru a-și extinde accesul la surse bazate pe taxe. Cercetătorii ar putea participa la cursuri de bază de lege pentru refugiați și de cercetare a informației cât de repede posibil. Bugetul unei unități ar trebui să permită participarea regulată a personalului la seminarii sau workshop-uri

despre țările de origine. Unități mai mari pot decide o specializare regională a personalului lor. O astfel de specializare mărește eficiența cercetării; totuși trebuie avută în vedere evitarea impresiei că cercetătorii ar fi experți de țară. Ele ar putea prevedea un buget pentru a participa la misiuni de găsire a informațiilor în țări de origine majore. Unitățile mici ar putea întâmpina dificultăți în menținerea unui flux de muncă eficient dacă cercetătorii se specializează doar pe anumite țări.

Unitatea ar trebui să fie (și văzută ca) independentă de interese politice și avocatură legală. Acolo unde nu este fezabilă stabilirea unei unități independente, unitățile ar trebui să fie independente din punct de vedere administrativ (să aibă controlul bugetelor și al recrutărilor) pentru a putea organiza cercetare și produce informații fără a fi supuse presiunilor din partea organizațiilor avocaților pentru refugiați sau a guvernului. În timp ce independența structurală este importantă, canalele de comunicare dintre consilierii legali și ofițerii de decizie ar trebui să fie deschise, pentru a produce informații utile pentru clienții unei unități. Întâlnirile regulate pentru primirea feedback-ului ajută la îmbunătățirea calității cererilor și răspunsurilor de informație și promovează cooperarea și acceptarea muncii unei unități.

Jurisprudența privind standardele minime ale informațiilor din țara de origine

Jurisprudența națională în UE a dezvoltat utilizări distincte ale informațiilor din țările de origine. Câteva țări produc evaluarea lor proprie, care este considerată o primă sursă pentru ofițeri, cel puțin în prima instanță. În timp ce această abordare contribuie la armonizarea unei jurisprudențe naționale de azil, ea poate de asemenea duce la o anumită inflexibilitate cu privire la evaluarea situației unei anumite țări. Criteriile de calitate pentru evaluările finale (indiferent dacă sunt linii orientative de politici interne sau rapoarte de țară publice) trebuie să fie astfel foarte înalte pentru a asigura o înțelegere exhaustivă, echilibrată și exactă a situației de țară.

Jurisprudența națională de azil dintr-un număr de țări ale UE a discutat intens nevoia de a se baza pe un număr de diferite surse pentru a ajunge la o stabilire a faptelor echilibrată. Pentru referințe cu privire la standardele dovezilor și de evaluare a informațiilor din țara de origine în jurisprudența națională vă rugăm să vă adresați trainer-ului. Vezi lista de referințe pentru aprofundare.

Informațiile din țara de origine în jurisprudența ECtHR

Până în noiembrie 1998, stabilirea și verificarea faptelor a fost sarcina Comisiei Europene pentru Drepturile Omului, care a servit drept primul stadiu în procedură înainte de ECtHR. În *Cruz împotriva Varas*, Curtea a făcut referire la această diviziune a muncii și a declarat că

"doar în circumstanțe excepționale [...] Curtea va folosi puterile sale în acest domeniu. Curtea nu este, totuși, legată de stabilirile Comisiei și rămâne liberă de a face propriile aprecieri pe baza materialelor la dispoziție.

75. În determinarea faptului dacă s-au arătat motive substanțiale pentru a crede în existența unui real risc de tratament contrar articolului 3, Curtea va evalua problema pe baza materialelor ce-i sunt puse la dispoziție sau, în caz de nevoie, materialelor obținute proprio motu." (*Cruz Varas și Alții împotriva Suediei* ECtHR 20 martie 1991 Appl. No. 15576/89)

În unele din hotărârile sale, ECtHR se referă la rapoarte sau dovezi despre drepturile omului puse la dispoziție de guvern sau de autorul plângerii fără a discuta sursa sau conținutul în detaliu. În multe cazuri, Curtea folosește rapoarte ale Amnesty International și ale Departamentului de Stat al SUA pentru o imagine de ansamblu a situației și în special cu privire la apariția torturii și pentru o evaluare a situației persoanelor din situații similare cu cea a solicitantului. Completează aceste rapoarte cu dovezi oferite de părțile implicate într-un

anumit caz, de multe ori declarații sub jurământ din partea experților medicali, experților de țară sau persoanelor cu cunoștințe personale asupra circumstanțelor solicitantului (ca de exemplu organizații de monitorizare a drepturilor omului). Curtea pune accent pe nevoia de informație specifică legată de circumstanțele personale și care completează afirmațiile nesigure ale solicitantului.

Mamatkulov și Abdurasulovic împotriva Turciei

"Tribunalul a luat la cunoștință faptul că reprezentanții solicitanților au folosit ca sprijin pentru afirmațiile (nedovedite) ale rapoartele instituțiilor internaționale de investigații în domeniul drepturilor omului care condamnaseră practica administrativă a torturii și a altor forme de maltratare a reprezentanților opoziției. Totuși, Tribunalul a considerat că în ciuda întrebărilor pe care le ridică aceste rapoarte, ele descriu doar situația generală din Uzbekistan. Ele nu au confirmat afirmațiile specifice făcute de solicitant, care au fost confirmate de alte dovezi. Nu a fost posibil să se găsească dovezi reale pentru caz, deoarece solicitanților li s-a negat șansa de a solicita anumite cercetări pentru a obține dovezi care să le susțină afirmațiile." (*Mamatkulov și Abdurasulovic împotriva Turciei* Hotărârea ECtHR 6 feb 2003 Appl. nos. 46827/99 și 46951/99)

H.L.R. împotriva Franței este unul din puținele cazuri în care ECtHR pune în discuție evaluarea dovezilor din rapoartele informațiilor din țara de origine în detaliu. În acest caz, solicitantul a fost un traficant de droguri Columbian care s-a temut de represalii din partea altor traficanți de droguri la întoarcerea în țară. Tribunalul a hotărât că:

"datorită caracterului absolut al dreptului garantat, Tribunalul nu exclude posibilitatea ca Articolul 3 din Convenție să poată fi aplicat și acolo unde pericolul vine din partea persoanelor sau a grupurilor de persoane care nu sunt oficialități publice. Totuși, trebuie arătat că riscul este real și că autoritățile din Statul care primește nu pot exclude riscul prin oferirea unei protecții adecvate. Ca și Comisia, Tribunalul poate doar să ia în vedere situația generală de violență existentă în țara de destinație. Acesta consideră, totuși, că aceste circumstanțe nu vor determina, în cazul deportării, o violare a articolului 3."

Marea parte a Tribunalului s-a bazat pe declarația în scris a Rights International, cât și a Raportului Annual Amnesty International care a oferit "detalii asupra situației tensionate" fără a oferi informații specifice despre riscul la care este expusă o persoană într-o situație similară cu cea a solicitantului (represiuni din partea unui cartel de droguri împotriva informatorilor). (*H.L.R. împotriva Franței* Hotărârea ECtHR 29 Aprilie 1997, Appl. No. 24573/94)

În *Venkadajalasarmam împotriva Olandei* (Hotărârea ECtHR 17 Februarie 2004 Appl. No. 58510/00), ECtHR a pus în balanță rapoartele de țară ale Ministerului Afacerilor Externe olandez (vezi anexa: Descrierea surselor) cu situația din Sri Lanka, și în special cu riscul pentru Tamils cu cicatrici de a fi torturați din cauza bănuielii că ar fi suporteri ai LTTE, cu rapoarte ale Amnesty International și ale Departamentului de Stat al SUA, ale UK Home Office Guidance Note, ale Fundației Medicale pentru Victimele Torturii, ale UNHCR și un extras din Raportul de țară Sri Lanka din octombrie 2003 al UK Home Office care sintetizează informații adunate de la ONG-uri și oficiali din Sri Lanka din timpul celor două vizite în Sri Lanka. Mai mult, se menționau recente dezvoltări cu privire la procesul de pace din Sri Lanka.

În evaluarea faptelor, Tribunalul nu a cîntărit opiniile diferite cu privire la semnificația cicatricilor menționate în rapoarte, dar a făcut referire la rapoartele de țară olandeze, cât și la UK Home Office în opinia sa că astfel de cicatrici joacă acum un rol mai puțin important decît în trecut. Datorită situației îmbunătățite din Sri Lanka – cu libertăți mai mari pentru Tamils raportate de toate sursele consultate, chiar dacă procesul de pace nu a ajuns încă la rezultate pozitive – Tribunalul a hotărât că nu există motive substanțiale pentru un risc real de tortură.

Informațiile din țara de origine în jurisprudența Comitetului împotriva Torturii

Articolul 3 cere “motive substanțiale” pentru a crede că un individ va fi torturat la întoarcere. Care este standardul aplicat de Comitet pentru a stabili “motivele substanțiale”? În *A.L.N. împotriva Elveției* a hotărât:

"conform articolului 3 al Convenției, persoana în discuție trebuie să fie expusă unui risc previzibil, real și personal de a fi torturat în țara în care este returnat" (*A.L.N. împotriva Elveției*, N°090/1997, 19 Mai 1998)

"[R]iscul de tortură trebuie evaluat pe motive care merg dincolo de teorie pură și suspiciune. Cu toate că riscul nu trebuie să treacă testul de a fi foarte probabil", plângerea trebuie să furnizeze “dovezi suficiente de sigure” pentru a “împinge povara dovezii asupra Statului”. (*M.A.K. împotriva Germaniei*, N°214/2002, 17 Mai 2004)

În Comentariul General N°1, Comitetul împotriva Torturii a explicat poziția sa cu privire la punerea în practică a articolului 3 CAT, atunci când plângeri individuale sunt depuse la Comitet. Acesta a subliniat faptul că se consideră a fi pertinentă (dar nu completă) următoarea informație atunci când se evaluează dacă există un risc substanțial ca o persoană să fie expusă torturii la întoarcere:

- "(a) Este Statul în cauză unul în care există dovada unui tipar consistent de violare gravă, flagrantă sau în masă a drepturilor omului (vezi art. 3, para 2)?
- (b) Autorul a fost torturat sau maltratat de sau la instigarea unei sau cu consimțământul unei oficialități publice sau a unei alte persoane cu capacitate oficială în trecut? Este vorba despre trecutul apropiat?
- (c) Există dovezi medicale sau alte dovezi independente care susțin plângerea autorului că ar fi fost torturat sau maltratat în trecut? A avut tortura efecte după încetarea ei?
- (d) Situația menționată mai sus s-a schimbat? Situația internă cu privire la drepturile omului s-a modificat?
- (e) Autorul s-a angajat în activități politice sau de altă natură în sau în afara statului în cauză care l-ar face în mod particular vulnerabil la riscul de a fi expus la pericolul unei torturi, dacă ar fi expulzat, returnat sau extrădat în statul în cauză?
- (f) Există dovadă pentru credibilitatea autorului?
- (g) Există inconsistențe de fapt în plângerea autorului? Dacă da, sunt relevante?" (CAT, 21 noiembrie 1997, para 7)

Aplicarea standardelor informațiilor din țara de origine în practica cercetării

Ciclul de cercetare și desfășurarea procesului

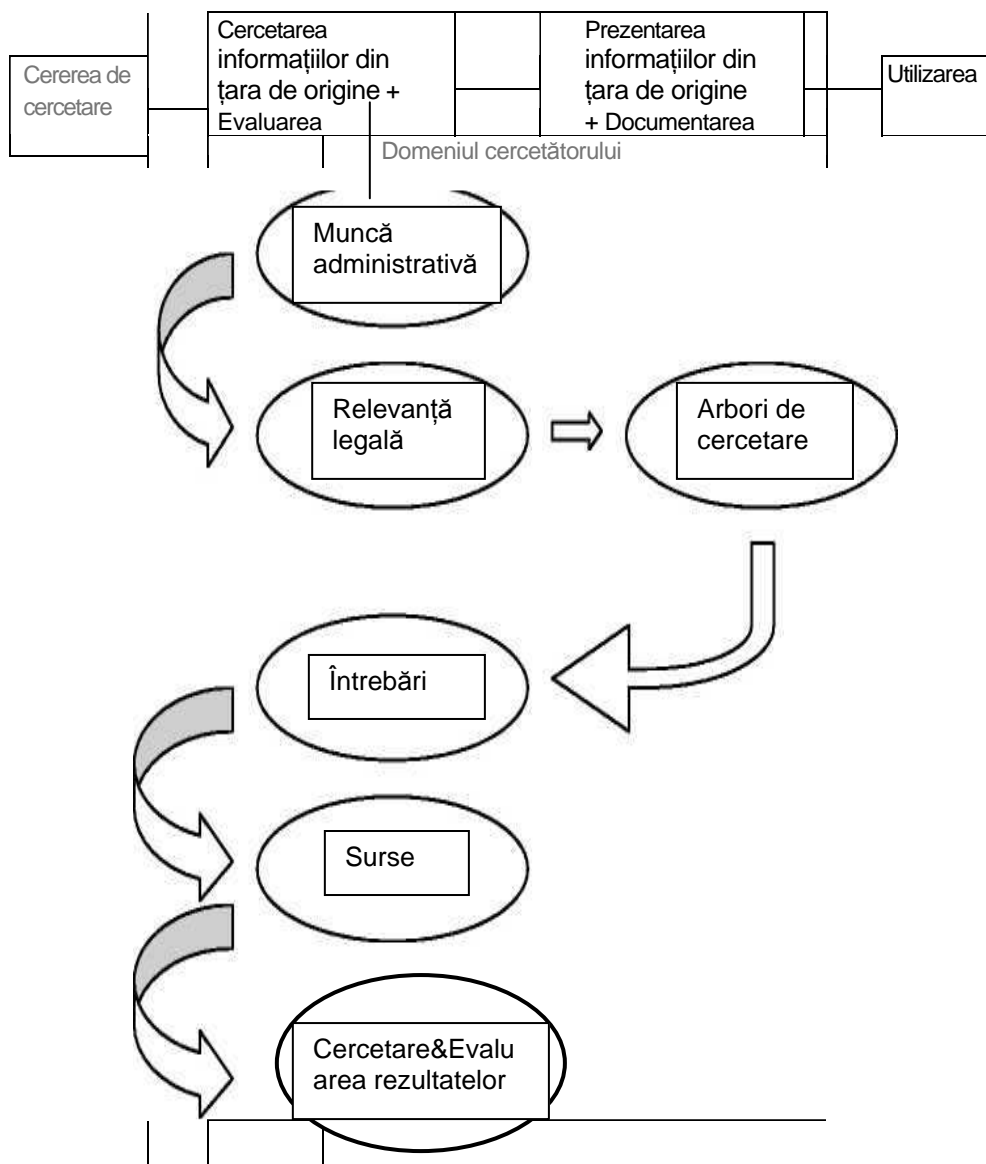
Desfășurarea procesului unui cercetător cuprinde anumiți pași într-un ciclu de cercetare de rutină:

1. Ciclul începe cu o cerere de cercetare. Primirea cererii necesită o anumită muncă administrativă care va fi discutată în modulul D. Este importantă stabilirea unui cadru temporal rezonabil în cadrul căruia se așteaptă răspunsul.
2. Cercetătorii au de a face de regulă cu întrebări preformulate. Pentru a-și desfășura cercetarea ei trebuie să înțeleagă relevanța legală și contextul întrebării. Câteodată ei trebuie să formuleze alte întrebări pentru a-și structura cercetarea sau pentru a recapitula întrebările din cursul cercetării.

Utilizatorii trebuie să formuleze întrebări care îi vor conduce la informațiile relevante pentru evaluarea cererii solicitantului. (Modulul A)

3. Cercetătorii trebuie să identifice, selecteze și evalueze sursele pentru a produce informație echilibrată și sigură. Utilizatorii trebuie să cântărească dovada, bazându-se printre altele pe criteriile evaluării surselor. (Modulul B)
4. Următorul pas este cercetarea propriu-zisă. Alegerea unei strategii adecvate de cercetare și dezvoltarea unor capacități de cercetare (Internet) sunt cerințe esențiale pentru o cercetare de succes. Rezultatele cercetării trebuie verificate și evaluate de cercetători, cât și de utilizatorii informațiilor din țara de origine. (Modulul C)
5. După terminarea cercetării rezultatele vor fi prezentate de cercetătorul informațiilor din țara de origine într-un mod transparent, bine-structurat și obiectiv. Prezentarea transparentă permite utilizatorilor să verifice și să evalueze independent informația oferită. (Modulul D)
6. Ultimul pas este documentarea rezultatelor și administrarea documentelor produse. Sistemul de documentare ar trebui să satisfacă principalele principii ale controlului calității. (Modulul D)

Ciclul de cercetare

Grafica oferă o imagine de ansamblu a ciclului de cercetare. Chenarul din jurul cercetătorului informațiilor din țara de origine are o semnificație organizațională: simbolizează fluxul de comunicare între parteneri interni și externi, adică clienți, cercetători și utilizatori. Domeniul utilizării informațiilor din țara de origine simbolizează continuarea procesării informației oferită de cercetători.

Evaluarea cercetării continuă în cadrul ciclului cercetării. Astfel, evaluarea apare ca o parte din cercetarea informațiilor din țara de origine, informând fiecare pas din desfășurarea procesului.

Programul de pregătire va ilustra și va pune în practică ciclul de cercetare, utilizând studiile de caz dezvoltate pentru și adaptabile la diferite nevoi și nivele de aptitudini.

**Identificarea Informațiilor din
Țara de Origine relevante din
punct de vedere legal**

MODULUL A

IDENTIFICAREA INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE RELEVANTE DIN PUNCT DE VEDERE LEGAL

Modulul de față se adresează cercetătorilor și utilizatorilor informațiilor din țara de origine. Înțelegerea comportamentului care este considerat a fi persecuție este un element important al pregătirii cercetătorilor informațiilor din țara de origine. Capitolul de față va prezenta definițiile de bază ale “persecuției” și le va face legătura cu drepturile internaționale ale omului, considerate fundamentale pentru demnitatea umană. Construirea pe noțiunea de complementaritate între drepturile omului și protecția refugiaților oferă o imagine de ansamblu a celor mai importante instrumente ale drepturilor omului și instituțiilor care monitorizează violarea drepturilor omului. De asemenea introduce arborele de cercetare pentru a formula sistematic întrebările din cadrul unei cercetări care vor duce la informații din țara de origine relevante din punct de vedere legal.

Semnificația Persecuției în contextul Drepturilor Internaționale ale Omului

OBIECTIVE

La sfârșitul sesiunii participanții vor putea să:

- > Relaționeze probleme de bază ale determinării statutului de refugiat cu legea refugiaților și legea drepturilor internaționale ale omului
- > Explice semnificația persecuției în cadrul legii refugiaților
- > Explice cum se completează reciproc drepturile internaționale ale omului și protecția refugiaților
- > Numească tratate cheie ale drepturilor internaționale ale omului

Grup țintă: Cercetători și utilizatori

Cercetătorii vor trebui de multe ori să atragă atenția asupra anumitelor informații, ori că este parte din metodologia unității informațiilor din țara de origine să sintetizeze informația, ori clienții lor se bazează pe cercetătorii informațiilor din țara de origine pentru a primi acces rapid la cele mai importante informații prin selectarea citatelor sau prin scoaterea în evidență a anumitelor părți din text. În Modulul de Bază s-a făcut o distincție între relevanța de substanță – răspunsul la o anumită întrebare – și relevanța din punct de vedere legal, care derivă din concepte care au evoluat în cadrul legii pentru refugiați. Dacă trebuie să găsiți informații despre un anumit militarist despre care se crede că persecută o familie pentru a intra în posesia pământului lor, orice raport din care reiese obiceiul militaristului de a pretinde pământ și care astfel confirmă declarația solicitantului, va fi luat în considerare. Dacă sunteți conștienți de faptul că în contextul unei persecuții din partea unui agent non-statal, autoritățile pentru determinarea statutului de refugiat pot lua în considerare faptul că familia solicitantului a primit sau nu protecție de la autoritățile naționale, veți putea decide să puneți în evidență un paragraf în care se menționează că militaristul se află în relații bune cu poliția locală, sau că comandantul poliției este unchiul militaristului. Ați putea de asemenea să verificați dacă există rapoarte despre alte familii care au încercat cu sau fără succes să obțină protecție împotriva aceluiași militarist sau ați putea include un raport care dovedește lipsa autorităților guvernamentale în regiunea în care conduce militaristul. Persecuția este un concept legal cheie care se găsește și în definiția refugiatului. Este un concept deschis care evoluează în legătură cu o înțelegere a protecției drepturilor internaționale ale omului.

În comentariul său despre Articolul 1 al Convenției de la Geneva (UNHCR Art. 1 Interpretare), UNHCR scoate în evidență complementaritatea legii pentru refugiați și a drepturilor internaționale ale omului.

"5. Refugiații au dreptul la protecție internațională tocmai pentru că drepturile omului care îi privesc sunt în pericol. [...] Principiile drepturilor omului, nu în ultimul rând din cauza contextului, ar trebui să furnizeze informații despre interpretarea definiției cu vedere la persoana căreia i se datorează protecție. Într-adevăr complementaritatea naturală între protecția refugiaților și sistemul internațional pentru protejarea drepturilor omului a fost exprimată și elaborată într-un număr de documente UNHCR și concluzii ale Comitetului Executiv." (UNHCR Aprilie 2001)

Cunoștințe de bază despre (dezvoltarea) instrumentelor drepturilor internaționale ale omului dincolo de legile pentru refugiați și protecția complementară pot ajuta cercetătorii informațiilor din țara de origine să identifice informații și rapoarte relevante din punct de vedere legal și surse deosebit de importante. (Pentru selectarea și evaluarea surselor vezi Modulul B).

Ce constituie persecuție?

Autori academici au oferit definiții foarte generale ale termenului "persecuție". Guy Goodwin-Gill sugerează că "persecuția are loc acolo unde măsuri de persecutare ... dăunează intereselor [fundamental protejate], [ale unei persoane] și integrității și demnității unei ființe umane într-o măsură considerată inacceptabilă conform standardelor existente." (Goodwin-Gill 1996, p. 78). James Hathaway definește persecuția ca o "eșuare susținută și sistematică a protecției din partea statului în legătură cu una din principalele îndreptățiri care au fost recunoscute de comunitatea internațională". (Hathaway 1991, p. 112) Aceasta sugerează că semnificația persecuției se modifică de-a lungul timpului, împreună cu înțelegerea noastră a ceea ce constituie o restricție inacceptabilă a drepturilor omului.

Manualul UNHCR pune accent pe faptul că

"51. Nu există o definiție universal acceptată a "persecuției" și diversele încercări de a formula o astfel de definiție au fost încununuate de succese moderate. Din Articolul 33 ale Convenției din 1951 se poate deduce că o amenințare pentru viață sau libertate pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuție. Alte violări serioase ale drepturilor omului – din aceleași motive – constituie de asemenea persecuție.

52. Dacă și alte acțiuni sau amenințări prejudiciare constituie persecuție depinde de circumstanțele fiecărui caz în parte, incluzând elementele subiective la care s-a făcut referire în paragrafele anterioare. Caracterul subiectiv al fricii de persecuție necesită o evaluare a opiniilor și sentimentelor persoanei în cauză. De asemenea, tot din cauza acestor opinii și sentimente trebuie luate în considerare toate măsurile împotriva persoanei, fie că sunt actuale sau prevăzute. Datorită variațiilor psihologice ale indivizilor și în lumina circumstanțelor fiecărui caz în parte, interpretările a ceea ce constituie persecuție pot fi foarte diferite.

53. Mai mult, un solicitant poate fi subiectul mai multor măsuri care nu reprezintă persecuție (ex. discriminare în diferite forme), care în unele cazuri sunt combinate cu alți factori (ex. atmosfera generală de insecuritate în țara de origine). În astfel de situații diferitele elemente implicate ar putea, dacă sunt luate împreună, produce un efect în mintea solicitantului care poate justifica în mod rezonabil frica bine întemeiată de persecuție pe "motive cumulative". Nu este posibil să se stabilească o regulă generală asupra motivelor cumulative care pot da naștere unei cereri valide a statutului de refugiat. Aceasta va depinde în mod necesar de toate circumstanțele, inclusiv de contextul geografic, istoric și etnologic." (Manualul UNHCR, para 51f.)

În ghidul asupra interpretării Articolului 1. A, UNHCR subliniază:

"faptul că prin Convenție nu se definește legal persecuția este o puternică indicație că, în baza experienței din trecut redactorii intenționau ca toate viitoarele tipuri de persecuție să fie cuprinse de termen.

17. Dezvoltarea legii drepturilor internaționale ale omului după adoptarea Convenției de la 1951 a ajutat la înțelegerea faptului, exprimat în manualul UNHCR, că persecuția cuprinde abuzuri sau alte vătămări grave asupra drepturilor omului, de multe ori, dar nu întotdeauna cu elemente sistematice sau repetitive. În timp ce există un consens în ceea ce privește faptul că "simplă" discriminare nu poate duce singură în mod normal la persecuție (cu toate că forme deosebit de evidente vor fi fără îndoială considerate astfel), un mod persistent de discriminare importantă va duce de obicei, pe motive cumulative la persecuție și va necesita protecție internațională." (UNHCR Aprilie 2001, para 16-17)

Analiza legală a declarației solicitantului trebuie să rămână deschisă la toate formele posibile de daune care pot constitui persecuția. Pentru scopul cercetării COI este necesară înțelegerea violării drepturilor omului și a altor forme de vătămare gravă care au fost menționate ca fiind persecuție în opoziție cu respectarea standardelor drepturilor omului. Este important să se aibă în vedere necesitatea unui *nexus* între violarea drepturilor omului și un motiv din Convenție. În Nota asupra Protecției Internaționale din 1998, Înaltul Comisar pentru Refugiați al Națiunilor Unite a elaborat posibilele forme de persecuție:

"Persecuția ia de regulă forma unei violări a dreptului asupra vieții, libertății și siguranței unei persoane – inclusiv prin tortură sau tratamente sau pedepse crude și inumane – motivate de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică. În plus indivizii cărora li se interzice plăcerea altor drepturi civile, politice, economice și culturale pot avea o cerere validă pentru statutul de refugiat acolo unde refuzarea acestor drepturi este bazată pe oricare din motivele relevante, iar consecințele sunt prejudiciare pentru persoana în cauză pînă la punctul în care viața de zi cu zi devine intolerabilă. Violări cumulative deosebit de grave la drepturile pentru libertatea opiniilor și expresiei, la asocierea pașnică, la participarea la guvernarea unei țări, la respectul pentru viața de familie, la propria proprietate, la muncă și la educație, printre altele, pot fi motive întemeiate pentru cererea statutului de refugiat." (UNHCR A/AC.96/898 3 iulie 1998, para 6).

UE, în Directiva sa pentru Calificarea Azilului, preia ideea că persecuția este constituită din violări grave sau repetitive ale drepturilor de bază ale omului, sau dintr-o combinație de violări ale drepturilor omului, care, luate împreună, au un efect serios asupra individului. Directiva menționează de asemenea un număr de acte care ar putea fi calificate ca persecuție în concordanță cu semnificația Directivei pentru termenul de:

"Articolul 11 Acte ale persecuției

1. Acte considerate persecuție potrivit articolului 1 A din Convenția de la Geneva trebuie să:

- (a) Fie suficient de grave prin natura sau repetarea lor pentru a constitui o gravă violare ale drepturilor fundamentale ale omului, în special drepturile de la care nu se pot face derogări potrivit articolului 15 (2) din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și ale Libertăților Fundamentale; sau
- (b) Fie o acumulare a diferitelor măsuri, inclusiv violarea drepturilor omului care este suficient de gravă pentru a afecta un individ într-un fel similar cu cel menționat în subparagraful (a).

2. Acte de persecuție, care pot fi calificate ca atare în concordanță cu paragraful 1, pot lua forma de:

- (a) acte de violență mentală sau fizică, inclusiv acte de violență sexuală;

- (b) măsuri legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt în sine discriminatorii sau care sunt implementate în mod discriminatoriu;
- (c) condamnare sau pedeapsă care este disproporționată sau discriminatorie;
- (d) refuzul redresării judiciare care rezultă în pedepse disproporționate sau discriminatorii;
- (e) condamnarea sau pedeapsa pentru refuzul de a îndeplini serviciul militar în cadrul unui conflict în care îndeplinirea serviciului militar include crime sau acte care se află sub clauzele de excludere din art. 14, para. 2
- (f) acte de natură specifică de gen sau legate de copii.

3. În concordanță cu articolul 2 (c) trebuie să existe o legătură între motivele menționate în articolul 12 și actele de persecuție din paragraful 1. (Directiva UE pentru Calificarea Azilului).

Amenințarea pentru viață, libertate și integritate fizică este considerată a fi atât de gravă sub legea pentru drepturile internaționale ale omului, încât ea va constitui întotdeauna persecuție dacă este motivată de unul din motivele menționate în Convenția pentru Refugiați de la Geneva. (Vezi de asemenea Manualul UNHCR, para. 51). Încălcarea altor drepturi politice și civile, cât și a drepturilor economice și sociale, trebuie de regulă să atingă un grad mai înalt de intensitate – făcând viața intolerabilă sau negând fundamental demnitatea omului – pentru a constitui persecuție. Rapoartele despre discriminare, potrivit UNHCR, ar putea deveni relevante în momentul în care ajung la o “natură substanțial prejudiciară pentru persoana în cauză, de exemplu restricții grave în dreptul ei de a-și câștiga existența, în dreptul de a-și exprima apartenența religioasă, sau de a avea acces la instituțiile educaționale disponibile în mod normal”. (Manualul UNHCR, para. 54) Astfel de informații pot demonstra caracterul rezonabil al fricii individuale, chiar acolo unde nu constituie persecuție. (Manualul UNHCR, para. 55) Directiva UE pentru Calificarea Azilului, în definiția sa a “vătămării grave” se referă la drepturile care sunt “non-derogabile” conform articolului 15.2 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Art. 2	Dreptul la viață, exceptând morțile survenite în urma actelor legale de război. (Al 6-lea Protocol Adițional: Abolirea pedepsei du moartea)
Art. 3	Interzicerea torturii, a tratamentului crud, degradant și inuman
Art. 4(1)	Interzicerea sclaviei
Art. 7	Interzicerea pedepselor fără lege

"Non-derogabil" înseamnă că un stat participant la un tratat pentru drepturile omului nu poate să suspende în nici o circumstanță aceste drepturi, deoarece ele sunt fundamentale pentru demnitatea omului sau pentru că derogarea nu ar ajuta guvernul la rezolvarea unei situații de urgență publică. Drepturi non-derogabile sub Convenția Internațională a Drepturilor Civile și Politice sunt menționate în Art. 4.2. ICCPR: dreptul la viață, libertatea de la tortură și sclavie, libertatea de la încarcerarea datorită incapacității plății obligațiilor contractuale, cât și libertatea la gândire, conștiință și religie.

Definirea drepturilor non-derogabile ale omului

Comitetul pentru Drepturile Omului, în Comentariile Generale N°24 (CCCPR/C.21/Rev.1/dd.6 4 Noiembrie 1994) și N°29 (CCPR/C/21/Rev.1/Add.11 31 August 2001) a explicat relația dintre “peremptoriu” (adică absolut obligatoriu) și drepturile non-derogabile ale omului. Se referă în special la garanțiile fundamentale ale legilor internaționale umanitare pentru a sublinia opinia că nici o urgență, nici măcar războiul nu pot justifica lipsa de respect pentru anumite drepturi fundamentale ale omului. În afara drepturilor menționate în Art 4.2 ICCPR, Comitetul consideră următoarele drepturi și prohibiții ca fiind non-derogabile:

Respect pentru umanitatea și demnitatea persoanelor
Interzicerea luării de ostatici, răpirilor și detențiilor

Anumite elemente ale drepturilor minorităților: interzicerea genocidului, libertatea gândirii, religiei și a conștiinței
Deportarea, strămutarea forțată prin expulzare sau alte mijloace de constrângere, sau transfer forțat fără motivele permise sub legile internaționale
Interzicerea propagandei pentru război, sau incitare la ură națională, religioasă și rasială
Dreptul la un remediu legal împotriva măsurilor de derogare
Interzicerea unei privațiuni arbitrare a libertății
Dreptul la un proces corect la tribunal
Prezumpția de inocență

Comitetul adaugă că statele trebuie să respecte principiul proporționalității și al non-discriminării atunci când suspendă drepturile derogabile în caz de urgență. Derogarea trebuie limitată la “gradul strict cerut de exigențele situației” (Art 4.1 ICCPR) vezi de asemenea Comitetul Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului 24 (52), comentariul general asupra problemelor legate de rezervele asupra ratificării sau accesul la Convocare sau la Protocoalele Opționale sau în relație cu declarațiile sub articolul 41 al Convocării, Națiunile Unite Doc. CCPR/C/21/Rev.1/Add.6 (1994), para 8

Statele au obligația de a respecta drepturile omului protejate în ICCPR și în alte tratate pentru drepturile omului. În timp ce definiția drepturilor non-derogabile și a normelor peremptorii sugerează o ierarhie a drepturilor internaționale ale omului, noțiunea persecuției poate cuprinde un concept mult mai larg, depinzând de intensitatea violării drepturilor omului și de acel nexus cu un motiv al Convenției. Acolo unde drepturile socio-economice, cum ar fi dreptul la muncă sau accesul la asistență medicală sunt refuzate în mod sistematic pe baza etniei, acest tratament poate fi considerat persecuție.

Tratate importante pentru drepturile internaționale ale omului includ:

Declarația Universală a Drepturilor Omului

<http://www.un.org/Overview/rights.html>

Convenția Internațională pentru Drepturile Civile și Politice (ICCPR)

http://www.unhchr.ch/html/menu3/b/a_ccpr.htm

Convenția Internațională pentru Drepturile Economice, Sociale și Culturale (ICESCR)

<http://www.ohchr.org/english/law/cescr.htm>

Convenția Internațională pentru Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare Rasială (CERD)

http://www.unhchr.ch/html/menu3/b/d_icerd.htm

Convenția pentru Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare împotriva Femeilor (CEDAW)

<http://www.unhchr.ch/html/menu3/b/e1cedaw.htm>

Convenția pentru Drepturile Copiilor (CRC)

<http://www.ohchr.org/english/law/crc.htm>

Convenția Internațională împotriva Torturii (ICAT)

<http://www.ohchr.org/english/law/cat.htm>

Convenția Internațională pentru Protejarea Drepturilor tuturor Muncitorilor Migranți și a Membrilor Familiilor lor

<http://www.ohchr.org/english/bodies/cmw/cmw.htm>

Convenția Europeană pentru Protejarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale

(ECHR) <http://www.echr.coe.int/Eng/BasicTexts.htm>

Principiile Orientative pentru Strămutarea Internă au fost adoptate de Comisia Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului la 11. 02. 1998. Ele identifică drepturile și garanțiile conținute de tratatele obligatorii pentru drepturile internaționale ale omului relevante pentru protecția persoanelor strămutate intern.

http://www.unhcr.ch/html/menu2/7/b/principles_lang.htm

Drepturile civililor în conflicte armate sunt în special protejate de legea umanitară internațională.

Convențiile de la Geneva din 12 August 1949 și Protocoalele Adiționale din 1977

www.icrc.org

Cele patru Convenții de la Geneva din 12 August 1949 reglementează mijloacele și metodele de luptă cât și protecția populației civile și a membrilor forțelor armate care nu mai iau parte în mod activ la ostilități. Articolul 3 care se găsește în toate cele patru Convenții stabilește garanții minime pentru tratamentul persoanelor în situații de conflict armat cu caracter non-internațional:

"(1) Persoanele care nu iau parte în mod activ la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și cei aflați în afara luptei prin boală, răni, detenție sau din alte cauze vor fi în orice circumstanță tratați uman, fără a se face distincții în funcție de rasă, culoare, religie sau credință, sex, origine sau avere sau alte criterii similare.

Următoarele acte sunt și rămân interzise în orice timp și loc pentru persoanele menționate mai sus:

- (a) violența față de viață și persoană, în special crima de orice fel, mutilarea, tratamentul crud și tortura
- (b) luarea de ostatici
- (c) atac asupra demnității personale, în special umilirea și tratamentul degradant
- (d) condamnarea și executarea pedepsei fără judecarea anterioară pronunțată de un tribunal constituit în mod regulamentar, oferind toate garanțiile judiciare care sunt recunoscute drept indispensabile de către oamenii civilizați

(2) Cei răniți și bolnavi vor fi strânși și îngrijiți."

Art 75 din Protocolul Adițional I enumeră în detaliu garanții fundamentale aplicabile în conflicte armate internaționale, iar protocolul Adițional II adâncește semnificația Articolului 3 Comun în conflicte non-internaționale. Aceste prevederi oferă semnificația drepturilor non-derogabile pe timp de război și conflict armat.

Statutul de la Roma și Curtea Penală Internațională (ICC)

<http://www.icc-cpi.int/php/index.php>

Crime deosebit de grave sunt cele care angajează responsabilitatea individuală sub legea penală internațională. Tribunalele ad-hoc din fosta Iugoslavie și Ruanda au emis hotărâri cu privire la conflictele din Bosnia, Kosovo și genocidul din Ruanda. În iulie 1998, Curtea Penală Internațională (ICC) a fost înființată. Statutul de la Roma definește ca crime sub jurisdicția ICC genocidul (Art 6), crimele împotriva umanității (Art 7) și crimele de război (Art 8). Statutul de la Roma a intrat în vigoare la 1 iulie 2002. ICC a început recent să organizeze investigații.

Art 7 Statutul de la Roma Crime împotriva umanității

"Pentru scopul acestui Statut, "crime împotriva umanității" semnifică oricare din următoarele acte atunci când sunt comise ca parte dintr-un atac sistematic sau răspândit împotriva oricărei populații civile, cu cunoștința atacului.

- (a) Crimă;
- (b) Exterminare;
- (c) Înrobire;
- (d) Deportare sau transfer forțat al populației;
- (e) Incarcerare sau alte privațiuni grave de la libertate fizică prin violarea unei reguli fundamentale din legea internațională;
- (f) Tortură;
- (g) Viol, sclavie sexuală, prostituție forțată, sarcină forțată, sterilizare forțată sau orice altă formă de violență sexuală de gravitate comparabilă;
- (h) Persecuție împotriva oricărui grup identificabil sau colectiv pe motive politice, rasiale, naționale, etnice, culturale, religioase, sau de gen, cum sunt definite în paragraful 3, sau pe alte motive care sunt universal recunoscute ca fiind nepermise sub legea internațională, în legătură cu orice act la care se face referire în acest paragraf sau la orice crimă din jurisdicția Curții;
- (i) Dispariție forțată a persoanelor;
- (j) Crima de apartheid
- (k) Alte acte inumane similare care cauzează intenționat suferință importantă sau traumatisme grave corpului sau sănătății mentale sau fizice."

Art 7 definește persecuția pentru obiectivele Statutului, ca "privarea intenționată și gravă de la drepturile fundamentale contrar legilor internaționale din cauza identității grupului sau a colectivului".

Un statut de protecție complementară sau subsidiară este necesar pentru a proteja acei oameni care au motive să se refugieze dar nu suficiente pentru a face parte din Convenție dar care necesită protecție internațională. Acesta este cazul persoanelor în pericol de tortură sau alte forme de tratament crud sau inuman conform Convenției Europene pentru Drepturile Omului și Convenției împotriva Torturii. (Vezi Modulul opțional: Legea pentru refugiați și protecția complementară).

Statele au garantat protecție complementară (protecție subsidiară, statut umanitar) pentru un număr de motive dincolo de riscul de tortură. Războiul civil sau situații de siguranță precară post-conflictuală, lipsa hranei, adăpostului și a asistenței medicale justifică protecția complementară. Acolo unde violarea drepturilor omului într-un război civil sunt legate de unul din motivele Convenției, victimele acestor violări pot întruni criteriile pentru definiția refugiatului, indiferent de numărul de persoane afectate. Războiul și în special atacurile asupra populației civile pot fi un instrument de persecuție.

Cercetarea conflictelor armate presupune înțelegerea unei analize a conflictului, evaluarea siguranței cât și modul de evaluare a rapoartelor despre situația umanitară. Informația relevantă va fi de multe ori accesată în timpul cercetării informațiilor de bază despre o țară de origine sau în timpul cercetării unei probleme de alternativă de refugiu internațional.

Concluzie

Cercetarea relevantă a țării de origine va fi susținută de o înțelegere a legii drepturilor internaționale ale omului. Cercetătorii informațiilor din țara de origine vor fi în măsură să relaționeze informația găsită în rapoartele pentru drepturile omului protejate de legile internaționale și să înțeleagă relevanța sa în contextul determinării statutului de refugiat. Cercetătorii informației din țara de origine vor acorda în special atenție rapoartelor care oferă explicații pentru motivele violării drepturilor omului și dacă indivizi sau grupuri sunt ținta acestor violări din cauza opiniei politice sau credinței religioase, din cauza rasei, etniei sau naționalității sau din cauza apartenenței la un anumit grup social. Un risc potențial de persecuție poate fi evaluat doar cunoscându-se contextul politic sau social și relațiile de putere dintr-o țară.

În timpul folosirii unei înțelegeri de bază a drepturilor fundamentale ale omului ca un ghid pentru selectarea informațiilor, cercetătorii informației din țara de origine și utilizatorii ei vor fi atenți la faptul că persecuția poate fi constituită dintr-o combinație de factori care au un impact negativ asupra vieții unei persoane. Informația oferită de cercetătorii informației din țara de origine trebuie să-i ajute pe utilizatori să facă legătura dintre documentația disponibilă și circumstanțele generale ale cazului individual pentru a lua o decizie asupra posibilității în cazul unui solicitant individual de a satisface prin dovezile adunate criteriile definiției refugiatului și/sau calificarea pentru protecție complementară.

Arborele de cercetare al informației din țara de origine

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni participanții vor putea să:

- > Identifice probleme legale prezentate în declarațiile solicitantului și să le lege de întrebări de cercetare reale
- > Formuleze independent întrebări de cercetare pe baza declarațiilor solicitanților sau a cerințelor generale înaintate
- > Structureze și sistematizeze cercetarea pe cazuri practice cu ajutorul arborelui de cercetare
- > Identifice informația relevantă în rapoarte utilizate pentru cercetarea informației din țara de origine și să explice relevanța lor pentru procedura de determinare a statutului de refugiat.

Grup țintă: Cercetători și utilizatori ai informației din țara de origine

De regulă, un cercetător al informației din țara de origine va trebui să facă față întrebărilor formulate de un consilier legal sau de un ofițer de decizie și va încerca să găsească informații pentru a răspunde la aceste întrebări. Totuși, cercetătorii informației din țara de origine trebuie să poată înțelege rațiunea din spatele acestor întrebări din cadrul procedurii de determinare a statutului de refugiat și să comunice cu persoanele care au nevoie de informația din țara de origine în funcție de scopul și contextul întrebărilor lor. Arborele de cercetare al informației din țara de origine corespunde cu formațiunea întrebărilor de cercetat care sunt relaționate cu conceptele de dogmă și jurisprudență a legii de refugiat. În cadrul acestor concepte, întrebările de cercetat reies unele din altele – la fel cum ramurile cresc din trunchiul unui copac. Aceasta nu implică o ierarhie de întrebări dar presupune o relație logică dintre anumite întrebări în cadrul unui concept legal.

Programul de pregătire utilizează conceptul arborelui de cercetare pentru a sprijini utilizatorii informației din țara de origine și utilizatorii ei la transformarea întrebărilor de lege a refugiaților în întrebări de cercetare. Arborele de cercetare este menit să ajute la procesul sistematic al formulării întrebărilor de cercetare și nu să înlocuiască cercetarea informației din țara de origine cu analiza legală. Prin construirea arborilor de cercetare, cercetătorii de informații din țara de origine pot asigura relevanța informației selectate pentru utilizatorii de informații din țara de origine. Înțelegerea arborilor de cercetare din partea utilizatorilor îi va ajuta la formularea întrebărilor relevante și la evaluarea materialului despre informațiile din țara de origine înaintate. Arborii de cercetare prezintă un număr de probleme de cercetare complexe la un nivel abstract. În studiile de caz dezvoltate pentru programul de pregătire veți exersa cum să formulați întrebări specifice de caz și cum să evaluați dacă ați înțeles suficient problemele de cercetare prezentate de cazuri. În practică nu va fi întotdeauna posibil sau necesar să răspundeți la toate întrebările din arborele de cercetare. Este important să păstrați în minte faptul că determinarea statutului de refugiat nu se referă la demonstrarea tuturor faptelor ci la luarea unei decizii bine documentate, luându-se în considerare dovezile documentare existente, inclusiv informația din țara de origine, cât și declarația solicitantului.

Textul va prezenta pentru cititor principiile cheie și întrebările de cercetare legate de fiecare din problema legală în discuție. O listă de verificare (arborele de cercetare) va ghida munca în studiile de caz și va asista practicanții în munca de zi cu zi. Imaginile desenate de mână ale arborelui ajută cititorii să vizualizeze conceptul unui arbore de cercetare. În timpul sesiunii de pregătire participanții vor lucra împreună cu trainer-ul la desenarea arborilor de cercetare specifici pentru caz, legând conceptele legale de problemele de cercetare și în final de sursele care îi vor ajuta să răspundă la întrebările de cercetat.

Legi naționale

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni participanții vor putea să:

- > Explice structura arborelui de cercetare pe legi naționale
- > Scoată în evidență întrebările relevante cu privire la legile naționale din declarația solicitantului sau din întrebările de cercetare înaintate
- > Explice diferența dintre urmărirea în justiție și persecuție
- > Formuleze întrebări specifice de caz pe baza cercetării “Legilor naționale”

Orice evaluare a situației drepturilor omului dintr-o țară de origine pune întrebarea dacă normele și legile fundamentale ale drepturilor omului se găsesc în legislația națională și aplicate în practică sau dacă legea națională în sine ar putea încălca drepturile fundamentale ale omului. Constituția națională și legile naționale care reglementează cetățenia, drepturile femeilor și ale minorităților, garanțiile și procedeele judiciare, legea care reglementează libertatea asocierii cât și înregistrarea și activitatea unui partid politic sunt cruciale pentru evaluarea situației drepturilor omului dintr-o anumită țară.

Promovarea drepturilor omului și accesul la remedii legale împotriva violării drepturilor omului sunt aspecte importante ale mecanismelor naționale pentru protecția drepturilor omului. Mai mult, nu este suficient pentru legile pentru drepturile omului să fie doar adoptate ele trebuie să fie aplicate într-un mod nediscriminator și nearbitrar. Cercetarea prevederilor legale și studierea implementării lor în practică este o sarcină de bază a cercetării informației din țara de origine. Mecanismele de raport și monitorizare ale tratatelor Națiunilor Unite despre drepturile omului și Consiliul Europei reprezintă surse importante pentru astfel de informații.

Prevenirea abuzurilor drepturilor omului vor fi discutate cu arborele de cercetare despre protecția internă care completează arborele de cercetare despre legi naționale.

Cercetătorii informației din țările de origine vor trebui să răspundă la întrebarea dacă legile naționale pot fi utilizate ca măsuri de persecuție. De regulă legea refugiaților face diferență clară între urmărirea în justiție pentru acte penale sub legile naționale și persecuție. Există totuși câteva instanțe în care urmărirea pentru acte penale poate constitui persecuție. Potrivit UNHCR, pentru diferențierea între urmărire în justiție obișnuită și persecuție este necesar să luați în vedere și să analizați cel puțin câțiva din următorii factori:

Dacă legea este în conformitate cu standardele drepturilor omului sau este persecutorie (ex. Acolo unde interzice credința sau activitatea religioasă legitimă);

Dacă implementarea legii este făcută într-o măsură care duce la persecuție în baza motivelor din Convenție. Elementele luate în considerare includ:

Dacă persoanelor pedepsite conform legii li se neagă datorită procesului legii un drept prevăzut de Convenție;

Dacă urmărirea este discriminatorie (de ex. Doar membri unui anumit grup etnic sunt urmăriți în justiție);

Dacă pedeapsa este stabilită în mod discriminator (ex. Pedeapsa obișnuită este de șase luni închisoare dar cei cu o anumită opinie politică sunt în mod frecvent condamnați la un an închisoare);

Dacă pedeapsa conform legii duce la persecuție (ex. Unde pedeapsa duce la tratamente crude, inumane sau degradante);” (Articolul 1.A UNHCR, Aprilie 2001 cu privire la manual)

1. Arborele de cercetare nr. 1: Legi naționale

Luați în considerare următoarele întrebări când organizați cercetarea informațiilor de origine sub legile naționale:

Care este textul prevederilor legale relevante?

Cum sunt interpretate legile naționale și aplicate de oamenii legii și sistemul judiciar din țara respectivă?

Oficialii publici susțin implementarea acestor legi?

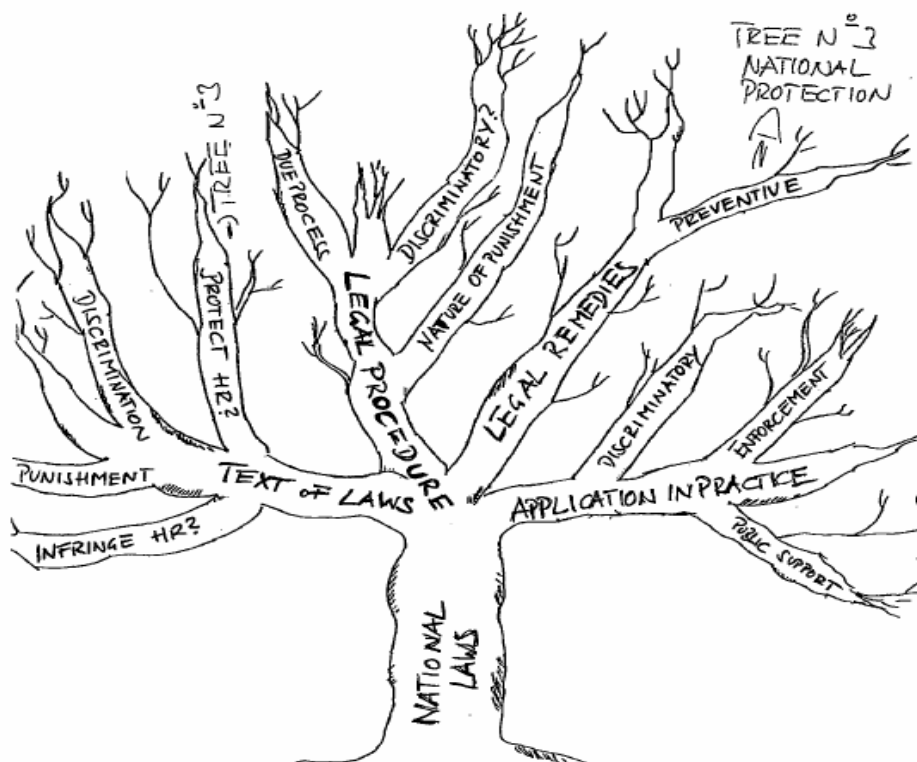
Organizațiile internaționale pentru drepturile omului consideră că anumite prevederi din legea națională încalcă drepturile fundamentale ale omului? Dacă da, ce informații există despre aplicarea acestor legi?

Ce spun rapoartele despre corectitudinea procedurilor legale? Există informații despre respingerea unui proces legal pe motivele Convenției? Despre condamnare sau pedepse discriminatorii potrivit motivelor din Convenție?

Există dovada unei pedepse disproporționate (excesiv de dură)? Existența unei pedepse dure, inumane sau degradante, cum ar fi violența fizică sau pedeapsa cu moartea?

Remediile legale împotriva violării drepturilor omului sunt disponibile și eficiente? (pentru prevenirea abuzului vezi arborele de cercetare: Protecția națională)

Pentru un exercițiu cu arborele de cercetare: Protecția națională vă rugăm să folosiți „Jocul de gândire nr. 2” – Dezertarea din armata iugoslavă și studiul de caz nr. 2 – Femeile din Afghanistan

Persecuția din partea actorilor non-statali

OBIECTIVE

La sfârșitul sesiunii, participanții vor putea să:

- > Explice structura arborelui de cercetare pentru persecuția din partea agenților non-statali
- > Formuleze întrebări specifice de caz folosind arborele de cercetare pentru agenții non-statali

Statutul de refugiat sub Art 1.A al Convenției de la Geneva poate nu numai să fie acordat pe baza persecuției din partea actorilor de stat dar și din partea așa numiților agenți non-statali sau a părților terțe.

Manualul UNHCR asupra Procedurilor și Criteriilor pentru Determinarea Statutului de Refugiat spune la paragraful 65:

"Persecuția este în mod normal legată de acțiuni din partea autorităților unei țări. Ar putea de asemenea să provină din categorii de populație care nu respectă standardele stabilite de legile unei țări în cauză."

Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoaște relevanța actorilor non-statali la Art 3 ECHR în decizia Ahmed împotriva Austriei. Comitetul Națiunilor Unite împotriva Torturii a acceptat actorii care îndeplinesc funcții aproape guvernamentale ca intrând sub incidența Convenției împotriva Torturii.

În timp ce un număr de jurisdicții naționale nu au adoptat încă conceptul de persecuție non-statală sub Convenția pentru Refugiați de la Geneva, Directiva UE pentru Calificarea Azilului menționează în mod explicit actorii non-statali ca posibili actori ai persecuției și ai vătămării grave:

Articolul 9

"Actorii unei persecuții sau a vătămării grave reprezintă:

- (a) Statul;
- (b) Partide sau organizații care controlează statul sau o parte substanțială din teritoriul statului;
- (c) Actorii non-statali, dacă poate fi demonstrate că actorii menționați la (a) și (b), inclusiv organizațiile internaționale sunt în neputința sau nu doresc să ofere protecție cum este definită în articolul 9 A împotriva persecuției sau a vătămării grave"

Cercetarea persecuției din partea unui agent non-statal trebuie să înceapă cu cercetarea regimului puterii dintr-o anumită țară de origine. Cine exercită puterea și unde? Ce alianțe există între diferiți actori? Sunt sprijiniți anumiți actori non-statali de anumite departamente ale guvernului?

Legile naționale vor avea în vedere două probleme legale complexe în contextul persecuției din partea agenților non-statali – poate un individ să se aștepte la protecție din partea autorităților guvernamentale împotriva violării drepturilor omului comisă de actori non-statali? Și poate un individ să fie în siguranță de persecuție atunci când se mută în altă regiune a țării de origine unde agentul non-statal de persecuție nu este prezent? Arborele de cercetare 3 (protecție națională) și 4 (protecție alternativă) oferă asistență pentru aceste probleme de cercetare complexe.

Arborele de cercetare 2: Agenți non-statali de persecuție

Poziția NSA în cadrul de putere al țării de origine. Acționează în complicitate cu sau sunt tolerați de actorii statali? Sunt în control de-facto al unei părți din teritoriu?

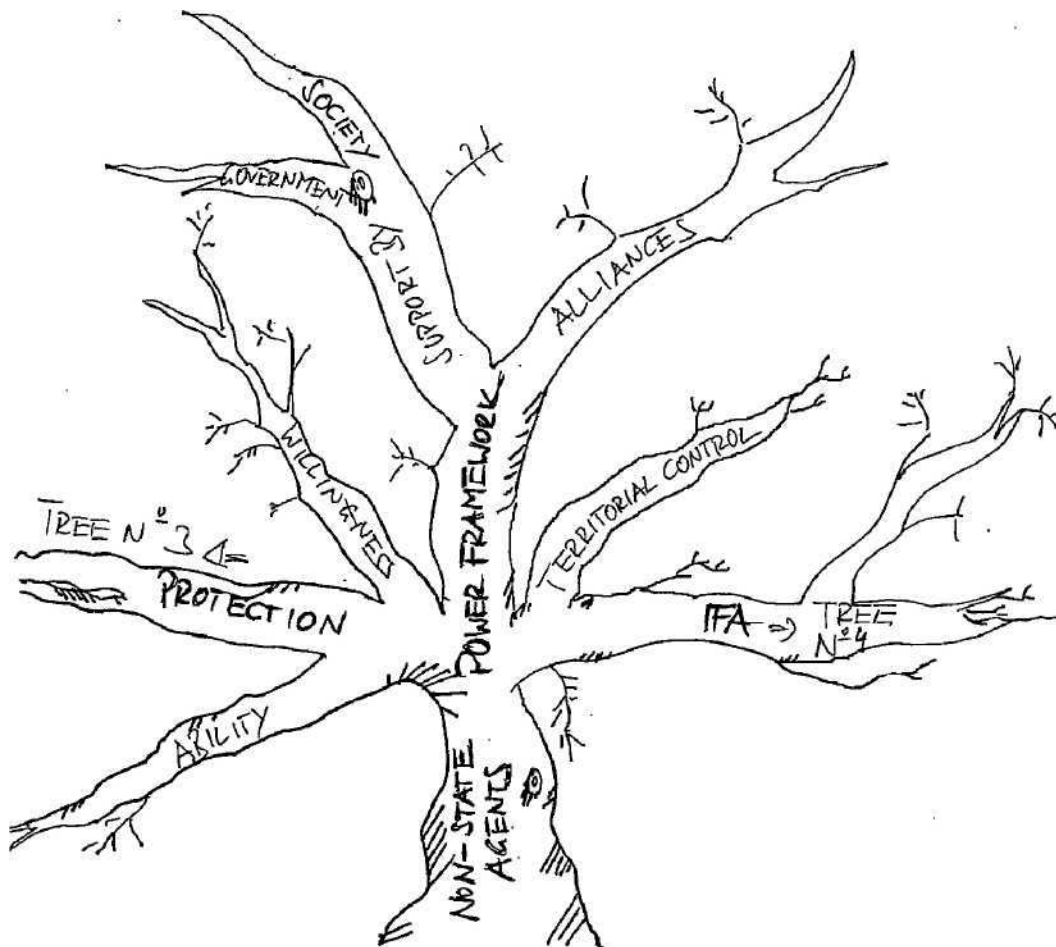
Sunt sprijiniți de norme și obiceiuri tradiționale adoptate de segmente mari ale societății?

Eficiența protecției statului (vezi arborele de cercetare 3)

Alternativa refugiului sau a protecției interne (vezi arborele de cercetare 4)

Capacitatea persecutorului de a urmări solicitantul în regiunea în cauză și protecția pentru solicitant în acea regiune din partea autorităților statului. Motivația agentului non-statal de a persecuta în regiunea de relocalizare a solicitantului.

Pentru un exercițiu pe arborele de cercetare: Agenții non-statali de persecuție, vă rugăm să folosiți studiul de caz 1 Rromi în Serbia (Provincia Kosovo și Belgrad) și studiul de caz 2 Femei în Afghanistan

Protecție națională

OBIECTIVE

La sfârșitul sesiunii participanții vor putea să:

- > Numească elementele și actorii potențiali pentru protecția menționată în instrumentele legale și în literatura despre legea refugiaților
- > Formuleze întrebări specifice de caz cu privire la protecția de stat

Cererile pentru cercetarea informațiilor din țara de origine cuprind de multe ori o întrebare asupra eficienței protecției statului în țara de origine. UNHCR, cât și comentatori academici au dezbătut semnificația "protecției" din Convenția de la Geneva. UNHCR și unii comentatori fac referire la munca de pregătire pentru Convenție pentru a-și susține punctul de vedere potrivit căruia "protecția" din Articolul 1.A se referă la protecția "diplomatică", adică protecția pe care o datorează statul cetățenilor săi (și străinilor) când aceștia se află pe teritoriul său și văd "eșecul protecției din partea statului" ca un element de bază pentru definirea persecuției.

Acolo unde cererile de informație din țara de origine cer informație despre "protecție eficientă" sau "protecție din partea statului", ele vor face de obicei referire la a doua semnificație pe teritoriul țării de origine și nu neapărat la una (oricare) din aceste două poziții. Această problemă se naște în contextul stabilirii unui risc de persecuție din partea agenților non-statali. Autoritățile pentru azil încearcă să stabilească dacă un individ ar putea fi în măsură să primească protecție împotriva persecuției în țara lui de origine și astfel să nu aibă nevoie de protecție din partea statului gazdă.

Gradul de protecție necesară este uneori subiect de discuție. Noțiunea de protecție "eficientă" ar putea fi înșelătoare deoarece sugerează că autoritățile de stat trebuie să fie în măsură de a preveni în mod efectiv abuzul. Nici un stat, totuși nu poate preveni toate abuzurile în special cele care vin din partea agenților non-statali. De aceea unii autori sugerează noțiunea de "așteptare rezonabilă cu privire la protecție". Acolo unde autoritățile de stat nu vor sau nu pot să ofere protecție de la vătămare în general, sau cu privire la unele abuzuri, sau cu privire la unii autori sau victime, nu ar fi rezonabil ca un individ să se aștepte la protecție în cazul său. (Vezi discuția din: Fortin 2001, p. 574; Hathaway 1991, p. 124 ff.)

UNHCR recunoaște că existența protecției interne poate juca un rol în determinarea faptului că o persoană este sau nu refugiat. Acesta accentuează totuși că eficiența protecției naționale este doar unul din factorii care trebuie luați în considerare în determinarea statutului de refugiat.

"15. Existența unei protecții naționale eficiente nu este, din punctul de vedere UNHCR o problemă separată ci una cu un număr de elemente concomitent cu determinarea statutului de refugiat în unele cazuri, în special cele care conțin frică de persecuție din partea agenților non-statali. Întrebarea este dacă pericolul care naște frica este diminuat suficient de protecția națională disponibilă și eficientă. Acolo unde este necesară o astfel de evaluare se cere echilibrarea înțeleaptă a unui număr de factori atât generali cât și specifici inclusiv starea generală a legilor, ordinii și justiției din țară și eficiența lor, inclusiv resursele disponibile și disponibilitatea și dorința de a le folosi corect și eficient pentru protejarea rezidenților." (UNHCR Aprilie 2001, para 15)

Protejarea drepturilor omului poate lua forma promovării drepturilor omului, a prevenirii și a remediilor legale. (Fortin 2001, p. 552) În timp ce promovarea drepturilor omului este un indicator al dorinței statului de a preveni violarea acestor drepturi, nu înseamnă neapărat că autoritățile sunt în măsură să și îndeplinească acest lucru (sau să aibă aceeași poziție ca guvernul).

Disponibilitatea remediilor legale este un indicator pentru o administrație și un sistem judiciar funcționale. Indivizii trebuie să demonstreze o frică bine întemeiată de persecuție, ei nu trebuie să aștepte materializarea unei amenințări și nu trebuie să epuizeze remediile interne înainte de a fi îndreptățiți la statutul de refugiat. Acolo unde autoritățile de stat, în condițiile situației generale ale țării pot oferi protecție, ofițerul de decizie poate trage concluzia că frica de persecuție nu este suficient de bine întemeiată. Acolo unde autoritățile de stat sunt ori prea slabe, sau când există dovada unei lipse de protecție pentru un anumit grup, ofițerii de decizie pot stabili că pericolul de persecuție este destul de mare.

Fenomenul statelor reprezintă un eșec sau al autorităților regionale de-facto cât și stabilirea unei administrații internaționale a dus la întrebarea dacă doar actorii statali pot oferi protecție împotriva persecuției. Directiva UE pentru calificarea azilului oferă un număr de actori ai protecției:

"Articolul 9A Actorii protecției

1. Protecția poate fi oferită de:

(a) Stat; sau

(b) Partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul statului

2. Protecția este oferită în general atunci când actorii menționați la sub-paragrafele (a) și (b) iau măsuri rezonabile pentru a preveni persecuția sau suferirea vătămării grave prin operarea unui sistem legal eficient de detenție, urmărire în justiție și pedeapsă ca acte care constituie persecuție sau vătămare gravă și unde solicitantul are acces la astfel de protecție.

3. Când se evaluează dacă o organizație internațională controlează statul sau o parte din teritoriu și oferă protecție așa cum este descrisă în paragraful 2, statele membre vor lua în considerare orice îndrumare care este oferită în acte relevante ale Consiliului.

(fn 1 Următoarele vor fi adăugate la preambul: "Protecția poate fi oferită nu doar de state dar și de partid sau de organizații, inclusiv organizațiile internaționale care întrunesc condițiile din articolul 9A(2) și (3), care controlează o regiune sau un teritoriu mai mare al statului.")

Arborele de cercetare 3: Protecție națională

Există o autoritate organizată și stabilă care exercită controlul deplin asupra teritoriului și populației în cauză?

Există structuri administrative și judiciare funcționale?

Resursele sunt disponibile pentru a proteja indivizii de la vătămare gravă? (ex. Infrastructură și pregătire a sistemului judiciar și a aplicării legii, prezența forțelor de securitate, adăposturi pentru femei)

Există rapoarte despre corupția poliției?

Există rapoarte despre crima organizată? Există rapoarte despre complicitatea dintre crima organizată și autoritățile guvernamentale? Cât de răspândită este criminalitatea?

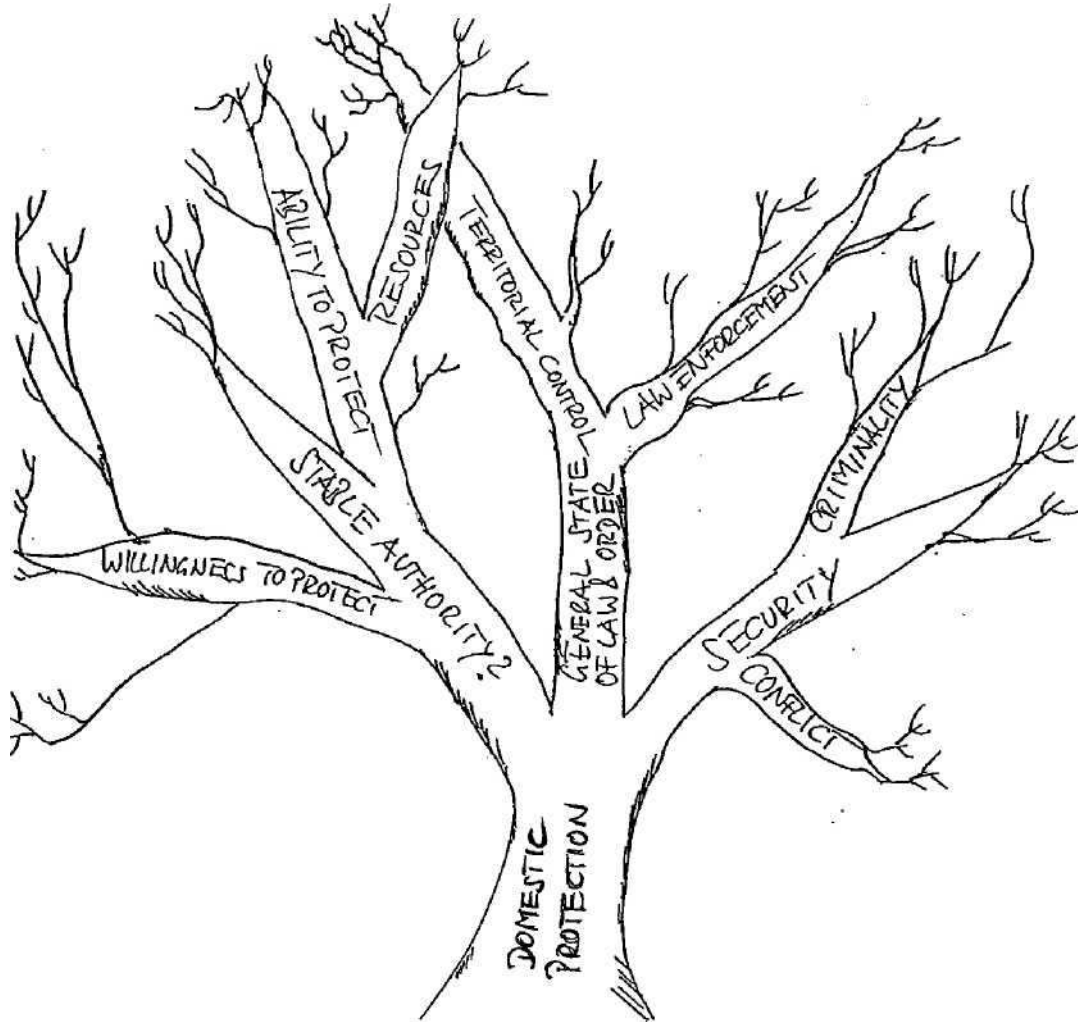
Indivizii au acces eficient la aplicarea legii și la autoritățile judiciare?

Există rapoarte despre incidente care susțin că autoritățile de stat au intervenit sau nu în prevenirea unei vătămări grave? Autoritățile protejează împotriva acțiunilor din partea unor grupuri dar nu și din partea altora?

Ce motive dau rapoartele pentru refuzul autorităților de a interveni pentru un individ sau pentru un anumit grup?

Există evaluări ale experților cu privire la capacitatea sau dorința autorităților statului de a preveni violarea drepturilor omului sau alte forme de vătămare gravă?

Vezi studiul de caz 1 Rromi în Serbia (provincia Kosovo și Belgrad) și studiul de caz 2 Femei în Afghanistan

Alternativa refugiului sau a protecției interne

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni participanții vor putea să:

- > Explice funcția și aplicarea alternativei refugiului sau a protecției interne în legea pentru refugiați
- > Explice testele diferite pe care ofițerii de decizie le aplică atunci când evaluează alternativa refugiului sau a protecției interne
- > Explice structura arborelui de cercetare pentru alternativa refugiului sau a protecției interne
- > Deducă întrebări de cercetare specifice de caz cu privire la aplicabilitatea alternativei refugiului sau a protecției interne din declarația solicitantului cu ajutorul arborelui de cercetare

Refugiu intern/protecție/alternativa relocalizării

Termeni diferiți sunt folosiți în literatură pentru a desemna conceptul de alternativă refugiului intern. În timp ce cel mai folosit termen este "alternativa refugiului intern", unii academici și Directiva UE pentru Calificarea Azilului folosesc expresia "alternativa protecției interne". UNHCR în Ghidul 2003 se referă la "alternativa refugiului intern sau a relocalizării".

În evaluarea faptului că frica de persecuție a unui solicitant de azil este bine întemeiată conform definiției refugiatului din articolul 1.A (2) al Convenției de la Geneva, sau nu, practica ia în considerare dacă solicitantul poate să primească protecție internă în altă parte a țării de origine (teritoriu de relocalizare).

Problema refugiului intern sau a protecției interne intervine mai ales acolo unde drepturile omului sunt violate de actori non-statali și unde protecția eficientă nu poate fi posibilă într-o anumită parte a țării (ex. Din cauză că este sub controlul unei forțe rebele responsabile pentru presupusa persecuție) dar poate fi acordată în altă parte a țării. În cazuri rare alternativa unui refugiu intern poate interveni cu privire la presupusa persecuție din partea actorilor statali, ex. acolo unde o parte din țară este în afara razei de acțiune a persecutorului (ex. Sub administrația de facto a guvernului ca în Somaliland sau sub administrație internațională).

Goodwin-Gill declară că alternativa refugiului intern există acolo unde

- 1) Există dovada reală că protecția poate fi oferită solicitantului de azil într-o altă regiune de origine și
- 2) Solicitantul de azil are oportunitatea de a "menține o anumită existență socială și economică". (Goodwin-Gill 1996, p. 74-75)

Conform lui Hathaway, potrivit definiției lui cu privire la persecuție ca un eșec al protecției din partea statului, o persoană nu este refugiat dacă el/ea are "acces la protecție eficientă" într-o altă parte din țara lui de origine. UNHCR vede alternativa refugiului intern nu ca pe un principiu al legii refugiatului prin care se exclud indivizi și grupuri de la statutul de refugiat, ci ca pe o situație reală care trebuie să fie determinată pe o bază caz-pe-caz.

Frica de a fi persecutat nu trebuie extinsă întotdeauna la întregul teritoriu al țării refugiatului [...] persecuția poate avea loc în doar o parte a țării. În astfel de situații o persoană nu va fi exclusă de la statutul de refugiat doar pentru că ar fi putut căuta refugiu în altă parte a aceleiași țări, dacă sub toate circumstanțele nu ar fi fost rezonabil să se pretindă de la el acest lucru." (Manualul UNHCR, para 91)

Așa numitul test de rezonabilitate (poate persoana să ducă o viață relativ "normală?") a fost criticată din cauză că este considerat vag și probabil arbitrar. Atât în cel mai recent ghid al **UNHCR** pentru aplicarea alternativei refugiului intern și în Directiva UE pentru calificarea azilului este inclusă întrebarea dacă poate fi așteptat de la un anumit individ să se expună unei alternative de refugiu intern în mod rezonabil. Testul de rezonabilitate atinge o balanță între condițiile obiective de trai într-o regiune propusă de relocalizare (în comparație cu regiunea de origine) și circumstanțele subiective ale unui individ. În iulie 2003, **UNHCR** a publicat un ghid despre alternative de refugiu intern făcând diferența între relevanța analizei – poate fi aplicarea alternativei de refugiu intern relevantă în contextul acestui caz – și analiza rezonabilă – este aplicarea alternativei de refugiu intern rezonabilă cu privire la circumstanțele personale ale solicitantului (subiectiv) și la condițiile generale din regiunea de relocalizare (obiectiv)?

UNHCR Iulie 2003

"I. Analiza relevanței

- a. Este regiunea de relocalizare accesibilă din punct de vedere practic, al siguranței și legal pentru individ? Dacă una din aceste condiții nu este întrunită nu este relevantă luarea în considerare a unei locații alternative din țară.
- b. Este agentul persecuției statul? Autoritățile naționale sunt așteptate să acționeze în întreaga țară. Dacă ele sunt persecutorii, există prezumția că alternativa refugiului intern sau a relocalizării nu este posibilă.
- c. Este agentul persecuției un agent non-statal? Acolo unde există riscul ca un actor non-statal să persecute solicitantul în regiunea propusă, atunci regiunea nu va fi o alternativă de refugiu intern sau relocalizare. Stabilirea acestui lucru va depinde de determinarea faptului dacă persecutorul va urmări solicitantul în regiune și dacă protecția statului este disponibilă acolo.
- d. Ar fi solicitantul expus la pericolul persecuției sau al altei vătămări serioase la relocalizare? Aceasta ar include forma originală sau nouă a persecuției sau altă vătămare gravă în regiunea de relocalizare.

II. Analiza Rezonabilității

22. În plus față de lipsa fricii de persecuție în alternative refugiului intern și relocalizare, trebuie să fie rezonabilă sub toate circumstanțele relocalizarea în regiunea respectivă a solicitantului.

Acest test de "rezonabilitate" a fost adaptat de multe jurisdicții. Se face de asemenea referire la el ca testul "protecției semnificative" sau "privațiunii exagerate"

Întrebarea este ce este rezonabil, atât obiectiv cât și subiectiv, având în vedere solicitantul individual și condițiile în alternativa de refugiu intern sau relocalizare propusă.

Poate solicitantul în contextul țării în cauză să ducă o viață relativ normală fără a face față privațiunilor exagerate?

24. Pentru răspunsul la această întrebare este necesară evaluarea circumstanțelor personale ale solicitantului, existența unei persecuții trecute, siguranță și securitate, respect pentru drepturile omului și posibilitatea unei supraviețuiri economice." (UNHCR Iulie 2003, para 21-24)

Directiva UE aplică următoarele criterii pentru evaluarea faptului că nu este nevoie de protecție internațională din cauza disponibilității unei protecții interne:

Nu există frică bine-întemeiată de persecuție. Nu există pericol de a suferi vătămări grave. Rezonabilitatea variantei de a locui în altă parte a țării.

Evaluarea aceasta va fi făcută în baza circumstanțelor generale din regiunea relocalării cât și potrivit circumstanțelor personale ale solicitantului.

Directiva UE pentru calificarea azilului COM 2001 (510) din 31 Martie 2004

"Articolul 10 Protecție internă

1. Ca parte din evaluarea cererii pentru protecție internațională, Statele Membre pot determina că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională dacă într-o parte din țara de origine nu există frica bine-întemeiată de a fi persecutat sau nu există riscul real de a suferi vătămare gravă și solicitantul poate în mod rezonabil sta în altă parte a țării.
2. Examinând dacă o parte din țara de origine este în concordanță cu paragraful 1, statele membre vor lua în vedere toate circumstanțele generale din acea parte a țării și circumstanțele personale ale solicitantului în momentul luării deciziei de către solicitant.
3. Paragraful 1 poate să nu fie pus în aplicare dacă există obstacole tehnice pentru returnare. "

Sarcina dovezii

Reinhard Marx scoate în evidență faptul că informația din țara de origine câștigă relevanță în evaluarea protecției interne din cauza unui schimb în sarcina dovezii: în timp ce se așteaptă ca solicitantul să ofere dovezi și declarații reale asupra faptelor care duc la frica sa bine întemeiată de persecuție, nu se poate aștepta ca el sau ea să aibă cunoștințe personale detaliate despre toate părțile din țara de origine sau despre motivația sau intenția persecutorilor săi.

Cum aspectele politice generale, sociale și altele similare sunt relevante, singura obligație (pentru solicitant) este de a aduce indicații inițiale, transferând astfel sarcina autorității determinante de a organiza o cercetare amănunțită a faptelor. (Marx 2002, p. 214)

UNHCR accentuează acest punct de vedere în ghidul din 2003 asupra alternativei de refugiu intern sau relocalizare.

"33. Utilizarea conceptului de relocalizare nu ar trebui să ducă la sarcini adiționale pentru solicitanții de azil. Regula obișnuită trebuie să fie în continuare aplicată, adică sarcina dovedirii unei afirmații rămâne la cel care face declarația. Aceasta este în concordanță cu paragraful 196 din Manual care declară că [...] în timp ce sarcina dovezii rămâne în principiu la solicitant, obligația de a evalua toate faptele relevante este împărțită între solicitant și examinator. Într-adevăr, în unele cazuri examinatorul trebuie să folosească toate mijloacele la dispoziția sa pentru a produce dovada necesară pentru a sprijini cererea.

34. Pe această bază, ofițerul de decizie are sarcina dovezii stabilirii că o analiză a relocalizării este relevantă pentru un anumit caz. Dacă este considerată relevantă, depinde de partea care declară aceasta să identifice regiunea propusă pentru relocalizare și să găsească dovezi că este o alternativă rezonabilă pentru individul în cauză. " (UNHCR 23 iulie 2003, para 33-34)

Cercetarea țării de origine joacă astfel un rol deosebit de important în oferirea informațiilor sigure care să susțină o evaluare a aplicabilității unei alternative de protecție internă. În același timp va fi dificilă găsirea informației din țara de origine care este suficient de specifică pentru a evalua unele din criteriile testului de rezonabilitate, în special cu privire la circumstanțele personale ale solicitantului. Cercetarea asupra alternativei de refugiu intern ar trebui să se refere întotdeauna la un anumit loc sau anumită regiune.

Schimbări bruște

UNHCR avertizează că în țările de origine cu situații schimbătoare, schimbările bruște pot afecta siguranța unei anumite regiuni de relocalizare.

37. În timp ce examinarea relevanței și rezonabilității unei potențiale regiuni pentru relocalizarea internă cere întotdeauna o evaluare a circumstanțelor individului, informații bine documentate, de bună calitate și actuale și cercetarea condițiilor în țara de origine sunt componente importante pentru scopul unei astfel de examinări. Utilitatea acestor informații poate totuși să fie limitată pentru cazurile în care situația din țara de origine este schimbătoare și schimbări bruște pot surveni în regiunile altfel considerate sigure. Astfel de schimbări ar putea să nu fie înregistrate în timpul în care se judecă plângerea. (UNHCR 23 Iulie 2003, para 37)

Cercetătorii informațiilor din țara de origine nu sunt clarvăzători și jurisprudența a făcut clar faptul că nu se poate avea pretenția de la autoritățile care decid asupra protecției internaționale să prevadă toate schimbările posibile din situația unei anumite țări. Totuși, informațiile din țara de origine complete vor acorda o deosebită atenție indicatorilor care prevăd schimbări bruște (ex. Analiza conflictelor, rapoarte de avertizare, evaluarea viitoarelor dezvoltări).

Arborele de cercetare 4: Alternativa refugiului intern

Este regiunea de relocalizare accesibilă în mod practic, sigur și legal pentru individ?

Bariere naturale

Regiuni îngrijorătoare din punct de vedere al securității

Înregistrarea legală și/sau reglementarea reședinței

Dacă agentul de persecuție este statul:

Dovada clară a unei implicări limitate a autorităților locale și regionale

Există anumite circumstanțe care să explice eșecul guvernului național de a contracara persecuția localizată?

Este agentul de persecuție un agent non-statal?

Informații despre motivarea persecutorului

Capacitatea persecutorului de a urmări solicitantul în regiunea propusă și protecția disponibilă pentru solicitant în acea regiune din partea autorităților de stat.

Este protecția eficientă și garantată de o entitate de stat? Ar putea fi un solicitant expus la riscul de a fi persecutat sau de a suferi alte vătămări în cadrul relocalizării?

Pericol serios asupra vieții, siguranței, libertății sau sănătății sau una din discriminările grave

Vătămare gravă acoperită în general de formele complementare de protecție.

Testul rezonabilității:

Circumstanțe personale:

Dovezile de vârstă, sex, sănătate, incapacitate, situație și relații familiale, vulnerabilități sociale, considerații etice, culturale sau religioase, legături și compatibilități politice și sociale, abilități lingvistice, oportunități educaționale, profesionale și de muncă și orice persecuție anterioară și efectele ei psihologice.

Siguranță și securitate

Respect pentru drepturile omului

Supraviețuire economică

Acces la loc de muncă, cazare și educație

Legături de familie

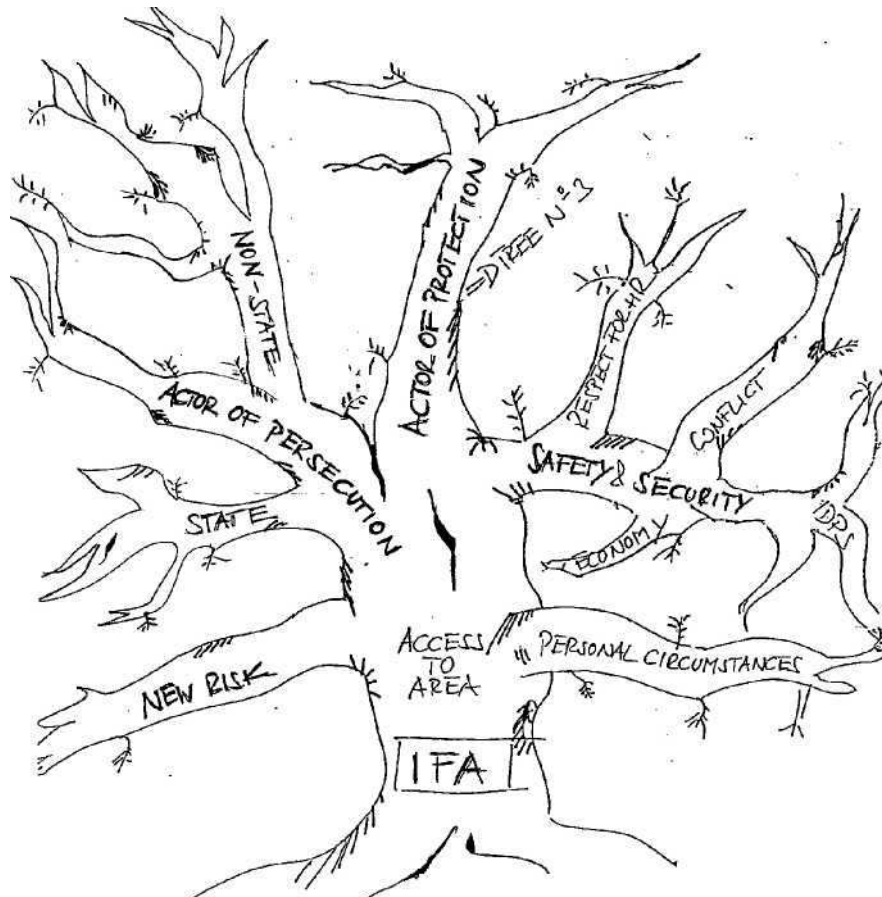
Asistență socială națională sau asistență umanitară internațională
(Atenție : prezența ONG-urilor internaționale nu este suficientă)

Prezența persoanelor strămutate intern

Standardele și calitatea vieții ale celui strămutat intern

Diferența între persoanele strămutate intern și indivizi izolați care se întorc la situația de strămutare internă

Vezi cazul 1 – Alternativa refugiului intern pentru Rromi din provincia Kosovo în Serbia sau cazul 3 – Republica Democrată Congo. Alternativă de refugiu intern în Kinshasa

Persecuția de gen

„Este un principiu stabilit că definiția refugiatului trebuie interpretată avându-se în vedere posibila dimensiune a genului, pentru determinarea exactă a solicitării statutului de refugiat”. (UNHCR, 7 mai 2002, para. 2)

UNHCR scoate în evidență faptul că persecuția de gen este un termen folosit pentru a cuprinde gama de diferite solicitări în care genul este determinant pentru recunoașterea statutului de refugiat. Persecuția de gen trebuie diferențiată de alte motive din Convenție care iau forma de gen. Violența sexuală împotriva femeilor (sau a bărbaților) nu mai este neapărat văzută de oficialitățile de stat ca un act privat, ci ca o formă de persecuție pentru care trebuie stabilite motivele (activitate politică, etnie...) Violența legată de gen poate include FGM, viol, căsătorii forțate, răpiri sau trafic. Cercetătorii informațiilor din țara de origine ar trebui să recunoască informația despre aceste abuzuri similare asupra drepturilor femeilor ca relevante din punct de vedere legal și să le includă în rapoartele generale de țară sau în orice răspuns al unei anumite cereri.

În timp ce genul nu este menționat ca unul din motivele Convenției, poate fi baza pentru apartenența la un anumit grup social. Un grup social este un grup de persoane care împart aceleași caracteristici, altele decât riscul de a fi persecutate, sau care sunt percepute ca grup de către societate. (UNHCR 7 mai 2002, para.7) Abuzurile împotriva drepturilor omului (sau lipsa protecției împotriva abuzurilor) trebuie motivate de aceste caracteristici pentru a oferi acel nexus necesar persecuției (ex. Femei care refuză conformarea la normele tradiționale, minorități sexuale).

Cercetarea în contextul persecuției de gen va avea în vedere în mod frecvent situația femeii (cu toate că și bărbații pot fi afectați de persecuția de gen) și a minorităților sexuale. Arborele de cercetare nr. 5 combină elemente din alți arbori și demonstrează astfel relaționarea problemelor prezentate până acum.

Cadrul legal – legi antidiscriminatoare cât și legi naționale discriminatoare sau persecutoare – se leagă este legat de arborele de cercetare pentru legi naționale și protecție națională. Protecția împotriva abuzurilor din partea actorilor privați – la care în mod frecvent sunt expuse femeile și minoritățile sexuale – este legată de arborele de cercetare pentru protecția națională și de arborele de cercetare pentru alternativa refugiatului intern.

Arborele de cercetare 5: Situația femeilor

Care este statutul legal și social al femeilor în țara de origine?

Femeile au drepturi civile, politice și socio-economice?

Există o legislație antidiscriminatorie?

Există dovezi pentru condamnarea sau pedepse discriminatorii ale femeilor pentru anumite crime?

Există o legislație pentru anumite scopuri politice justificabile care implică violarea drepturilor omului (ex. Sterilizare sau avort forțat pentru controlul demografic)?

Există dovezi pentru tipare de discriminare legală sau de-facto împotriva femeilor de o natură substanțial prejudiciară pentru persoana în cauză (ex. Limitări grave ale dreptului de a câștiga existența, ale dreptului de a practica o religie sau acces la educație?)

Ce norme și politici/practici tradiționale culturale și sociale sunt predominante în țara de origine? Există rapoarte despre practici tradiționale dăunătoare?

Există legi împotriva femeilor care încalcă normele sociale sau culturale?

Ce pedeapsă este prevăzută?

Sunt aceste legi puse în aplicare? Statul oferă protecție de la anumite tipuri de vătămări care afectează femeile?

Există o interdicție legală a violenței de stat și non-statală, inclusiv violența sexuală, împotriva femeilor sau homosexualilor?

Există rapoarte cu privire la poliție sau autorități publice care refuză să protejeze femeile împotriva comportamentului dăunător al persoanelor private? Există rapoarte despre autoritățile publice care rămân inactive în fața comportamentului dăunător împotriva femeilor?

Sunt autoritățile publice în măsură să intervină (ex. Există o lipsă de personal)?

Există rapoarte asupra actorilor privați care comit violări ale drepturilor omului împotriva femeilor și primesc pedepse disproporționate de mici?

Societatea/statul vede femeia ca individ sau doar ca parte din comunitate sau o extensie a soțului?

Există dovada hărțuirii, intimidării, detenției, amenințării împotriva femeii din cauza afilierii cu rudele sau soțul care au o anumită opinie politică (opinie politică atribuită, persecuție reflex) sau din cauza apartenenței la un anumit grup (ex. purificare etnică)?

Întrebările de cercetare asupra alternativei de refugiu intern pentru solicitanți de azil feminini?

Care sunt posibilitățile cu privire la transport, există riscuri pentru siguranța personală (război civil/vulnerabilitate unei femei singure) sau există bariere naturale (munți, inundații, fluvii, etc.) care împiedică mutarea în altă parte a țării?

Există bariere legale care ar putea să împiedice alternative de refugiu intern? De exemplu interdicția femeilor de a călători fără permisiunea unei rude masculine sau reglementări de reședință în marile orașe (impact asupra femeilor?)

Există bariere personale pentru solicitantul individual? Există

o regiune de relocalizare liberă de persecuție?

Ar fi persecutorul motivat și în măsură să persecute sau să acționeze printr-un alt agent?

Există riscul unei noi persecuții?

Există vătămare serioasă în regiunea propusă (lipsa stabilității și securității, lipsa protecției drepturilor omului, lipsa hranei) care ar duce la o nouă strămutare sau la returnarea în regiunea persecuției

Există așteptări rezonabile ca persoana să fie relocalizată în regiunea propusă?

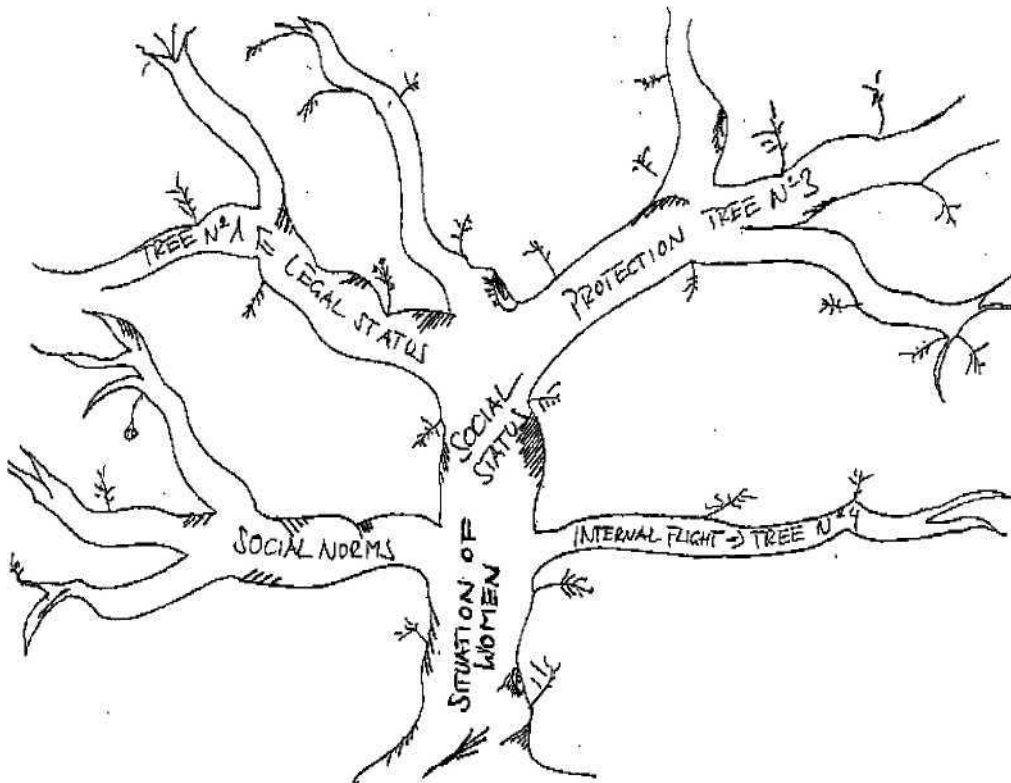
Circumstanțe personale: calificare și aptitudini individuale, etnie, vârstă, grija unui copil, etc.

Informații despre drepturile generale ale omului și securitatea situației

Supraviețuirea economică: Cazare (ar închiria proprietarii femeilor singure, chirii discriminatorii pentru femei singure), munca (rata șomajului, posibilități de angajare pentru femei, au voie să muncească, condiții asemănătoare sclaviei, prostituție, trafic) alte asistențe (case pentru femei, adăposturi, rețele familiale – probabilitatea de a fi acceptată, riscul de a fi găsită)

Există rapoarte sau evaluări despre situația persoanelor feminini strămutate intern?

Vezi studiul de caz 2: Afghanistan

Cunoașterea și Evaluarea Surselor

MODULUL B

CUNOAȘTEREA ȘI EVALUAREA SURSELOR

OBIECTIVE

La sfârșitul sesiunii participanții vor putea să:

- > Numească tipurile de surse utilizate pentru cercetarea informațiilor din țara de origine
- > Numească criteriile pentru evaluarea surselor
- > Explice mecanismele de monitorizare și raportare ale drepturilor omului
- > Aplice criteriile pentru evaluarea surselor la sursele individuale
- > Facă diferența dintre surse secundare și originare
- > Identifice sursele originare
- > Compare sursele secundare cu cele originare
- > Identifice sursele în concordanță cu problemele legate de drepturile omului și subiectul cercetării
- > Compare utilitatea surselor diferite și să le relaționeze cu problemele de cercetare
- > Prioritizeze și selecteze sursele pentru a crea rezultate de cercetare sigure și echilibrate

Grup Țintă: Cercetători și utilizatori pentru informațiile din țara de origine

Identificarea surselor

Identificarea surselor necesare este primul pas pentru o cercetare a informațiilor din țara de origine eficientă. Cunoașterea surselor și capacitatea de a le selecta în concordanță cu criteriile de relevanță, siguranță și credibilitate sunt aptitudini importante de dezvoltat. Identificarea surselor este un proces continuu și intervine de multe ori în timpul unei cercetări. Totuși, cunoașterea surselor de bază oferă un punct de plecare pentru orice cercetare și oferă îndrumare importantă de-a lungul procesului de cercetare.

Cercetătorii informațiilor din țările de origine utilizează o varietate de surse, de la publicații guvernamentale și rapoarte publicate de organizații internaționale și regionale pentru apărarea drepturilor omului, până la media internațională și națională. Marea parte a cercetării se organizează cu ajutorul materialului scris dar va fi important pentru cercetători să stabilească legături și cu sursele orale – experți de țară care lucrează în cadrul universităților, oameni care lucrează pe teren, apărători ai drepturilor omului locali, ziariști, refugiați din țara gazdă – pentru a putea găsi răspunsuri la multe probleme care se nasc din procedura de determinare a statutului de refugiat.

Cercetătorii selectează sursele în funcție de nevoia de informații. Sursele sunt astfel diferențiate în funcție de problemele pentru care găsesc răspunsuri și în funcție de reputația lor ca sursă sigură. Este de asemenea important de știut care surse se bucură de credibilitate sau cântăresc greu în fața organelor naționale de luare a deciziilor.

Sursele pot fi diferențiate prin:

editură	cine?
conținut/temă	ce?
Scopul publicației	de ce?
metodologie	cum?
actualitate	când?

Surse de bază

Există un număr de surse care pot fi considerate surse de bază sau surse standard în cercetarea informațiilor din țara de origine. Ele îndeplinesc anumite cerințe metodologice și în timp ce unele dintre ele au madate tematice restricționate, cele mai multe oferă răspunsuri la probleme legate de drepturile omului relevante pentru cercetare și informații de bază actuale despre țara de origine. Următoarea listă (neexhaustivă) a fost dezvoltată după consultarea partenerilor proiectului Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine, cât și a UNHCR și ECRE. Acestea sunt considerate surse de bază, însemnând că cercetătorii și utilizatorii ar trebui să le consulte înainte de a termina cercetarea și de a strânge dovezi cu privire la informațiile din țara de origine.

Rapoarte guvernamentale și non-guvernamentale umanitare și asupra drepturilor omului

Amnesty International (AI)
Consiliul Europei (COE)
 Rapoartele Secretarului General
 Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (PACE)
 Comitetul European pentru Prevenirea Torturii (CPT)
 Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI)
Supravegherea drepturilor omului (HRW)
Federația Internațională pentru Drepturile Omului (FIDH)
Casa Libertății
Federația Internațională Helsinki (IHF)
Consiliul Norvegian pentru Refugiați: proiect global pentru persoanele strămutate
Organizația Mondială împotriva Torturii (OMCT)
Organizația pentru Securitatea și Cooperarea în Europa (OSCE)

Națiunile Unite

 Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR)
 Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHCHR)
 Secretarul General al Națiunilor Unite
 Oficiul pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare (UN OCHA)
Comitetul Statelor Unite ale Americii pentru Refugiați (USCR)
Departamentul de Stat al SUA

Unități/produse guvernamentale și non-guvernamentale

pentru informații din țara de origine

Amnesty International Germania (secția de azil)
Oficiul Federal pentru Străini (Auswärtiges Amt)
Oficiul Federal pentru Refugiați, Elveția (Bundesamt für Flüchtlinge BFF)
Serviciul Danez pentru Imigrare (Udlændingestyrelsen)
Consiliul pentru Imigrare și Refugiați, Canada (IRB)
Ministerul Afacerilor Externe, Olanda (Ministerie van Buitenlandse Zaken)
Consiliul Elvețian pentru Refugiați (Schweizerische Flüchtlingshilfe) (SFH)
UK Home Office
Biroul pentru Servicii de Cetățenie și Imigrare al SUA – Centrul de Informare al Resurselor

Analiza conflictului

Grupul Internațional pentru Crize (ICG)
Forumul despre avertizarea și răspunsul timpurii (FEWER)

Mecanisme internaționale de monitorizare a drepturilor omului

Comunitatea internațională a stabilit mecanisme variate pentru monitorizarea drepturilor omului, mandatând instituțiile specifice sau persoane cu sarcina de a observa și raporta violările drepturilor omului. Rapoartele înaintate și produse de aceste organe reprezintă sursele principale ale informațiilor din țara de origine.

De la Declarația Universală pentru Drepturile Omului, Națiunile Unite au codificat un număr de tratate asupra drepturilor omului care guvernează legile internaționale pentru drepturile omului. Au stabilit de asemenea un mecanism de monitorizare a tratatelor, care obligă Statele membre la tratate să înainteze așa numite rapoarte ale statelor membre despre implementarea Tratatelor Națiunilor Unite despre Drepturile Omului în legislația și practica lor națională. Comitetele Națiunilor Unite au stabilit să monitorizeze implementarea tratatelor și invită statele membre să facă comentarii asupra acestor rapoarte, cât și ONG-urile să înainteze punctele lor de vedere asupra gradului de implementare în țara respectivă (rapoarte din umbră). Națiunile Unite au stabilit de asemenea mecanisme de monitorizare bazate pe cartă care pot stabili proceduri speciale pentru monitorizarea respectului față de drepturile omului și pentru investigarea violărilor drepturilor omului. (Raportorii speciali ai Națiunilor Unite, grupuri de lucru independente)

În plus față de mecanismele de monitorizare a drepturilor omului din partea Națiunilor Unite, un număr de instrumente regionale pentru drepturile omului și sisteme de monitorizare au fost puse la punct. În Europa, cel mai important mecanism de monitorizare este cel înființat de Consiliul Europei și de Convenția Europeană despre Drepturile Omului. Organizația pentru Securitatea și Cooperarea în Europa (OSCE) a fost mandatată din ce în ce mai des pentru a monitoriza și a promova drepturile omului ca măsură de prevenire a conflictelor pe teritoriile statelor participante.

Aceste mecanisme de monitorizare produc rapoarte despre drepturile omului care reprezintă o varietate de puncte de vedere: punctul de vedere oficial al statului în cauză, al ONG-urilor locale și internaționale, rezultatele raportorilor independenți sau a experților în drepturile omului și concluziile organelor legale sau politice mandatate de comunitatea internațională pentru monitorizarea și implementarea drepturilor internaționale ale omului.

În timp ce UNHCR nu este în mod special mandatat pentru monitorizarea și raportarea despre violările drepturilor omului din țările de origine, prevederile despre liniile orientative pentru eligibilitatea specifică de țară și luările de poziție ale UNHCR despre grupuri în pericol, răspunsurile UNHCR la cerințele din partea autorităților pentru determinarea statutului de refugiat sau din partea consilierilor legali sunt justificate de mandatul UNHCR de a supraveghea aplicarea Convenției de la Geneva.

Comitetul Internațional al Crucii Roșii (ICRC) este mandatat să monitorizeze aplicarea regulilor din legea internațională umanitară. Concluziile comitetului sunt confidențiale. Orice suspiciune cu privire la violarea legii umanitare internaționale este analizată în legătură directă cu guvernul și actorii în cauză. Doar în cazuri excepționale, ICRC poate face concluziile sale publice. Un număr de organizații umanitare și pentru drepturile omului monitorizează de asemenea violarea legii umanitare internaționale și publică concluziile sale. Declarațiile pregătite pentru procese pot conține informații din țara de origine foarte importante, acolo unde este necesară descrierea detaliată a evenimentelor dintr-un anumit loc, a presupușilor persecutori și a relațiilor de putere din armată sau din grupuri armate. Vezi Anexa: Descrierea sursei, pentru alte detalii despre sursele principale.

Surse specializate

Luați în considerare utilitatea surselor principale cu privire la întrebări specializate și familiarizați-vă cu sursele specializate.

Cele mai multe site-uri de Internet despre informațiile din țara de origine și drepturile omului conțin o colecție de link-uri către alte site-uri sortate după regiune, țară sau problemă. Aceste directoare sunt actualizate regulat și astfel sunt un punct de plecare mai bun pentru o imagine de ansamblu a surselor specializate decât în mod evident limitata listă de surse dată de manual. Ghiduri de navigare scurte pentru site-uri sunt de asemenea oferite de descrierea sursei, cât și pe ecoi.net, din moment ce o sursă tipărită își pierde rapid actualitatea.

Directoare selectate despre resurse de informație din țara de origine și de drepturi ale omului:

Amnesty International: > Link-uri: Site-uri despre drepturile omului
<http://web.amnesty.org/web/links.nsf/external-sites?OpenView>

Derechos, drepturile omului: > Link-ul drepturile omului <http://www.derechos.net/links/> și
> drepturile omului în lume:
<http://www.derechos.org/human-rights/world.html> (pe țară)
<http://www.derechos.org/human-rights> (pe problemă)

ecoi.net: > Resurse de informație din țara de origine <http://www.ecoi.net/doc/en/15/content/>

Migrarea forțată online: > Resurse regionale <http://www.forcedmigration.org/browse/regional/>

INCORE Conflict Data Service: oferă ghiduri de Internet. Ele nu au fost actualizate recent, dar oferă în continuare o imagine de ansamblu utilă asupra surselor ca introducere pentru o țară sau temă.

Ghiduri de țară pe Internet <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/countries/>
Ghiduri tematice pe Internet <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/themes/>

Elisa Mason, (18 Martie 2002) LLRX 'Actualizarea Ghidului pentru Cercetarea țării în Determinarea Statutului de Refugiat, <http://www.llrx.com/features/rsd2.htm>
Elisa Mason, (1 Aprilie 2002) LLRX 'Actualizarea Anexei: Drepturile Omului, Resursele țării și ale informației legale pe Internet, http://www.llrx.com/features/rsd_bib2.htm

UNHCR RefWorld Reflink: <http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/reflink>

Surse și baze de date

Este important să se facă diferența între sursă și bază de date. O sursă prezintă informație la prima mână care este colectată și scrisă de organizația care publică. Informația poate fi cercetată în timpul unei misiuni pe teren sau a unei vizite și este în mare parte prezentată într-un raport (Al raport anual, rapoartele de țară UNHCR, etc.) O bază de date prezintă informațiile de la diferite surse aplicând diferite criterii de selectare. Conținutul bazei de date poate oferi lista link-urilor și poate include rapoartele originale sau doar rezumate. Bazele de date sunt foarte utile pentru cercetare pentru că oferă compilații ale surselor diferite și informații despre țări și/sau teme. Amintiți-vă că pentru verificarea, evaluarea și confirmarea materialului trebuie să faceți referire la sursa originală. Nici o bază de date nu poate fi completă și nu ar trebui să vă bazați pe o singură bază de date.

Exemple de baze de date pentru cercetarea informațiilor din țara de origine:

ecoi.net (ghidul de navigare este disponibil în anexă)
UNHCR RefWorld (ghidul de navigare este disponibil la descrierea sursei UNHCR;
UNHCR CD-Rom conține instrucțiuni detaliate pentru navigare și motorul de căutare)
asylumlaw.org – Bază de date pentru informațiile din țara de origine
Consiliul pentru Refugiați și Imigrare, Canada – Bază de date pentru informațiile din țara de origine
ReliefWeb – Informații umanitare și despre Națiunile Unite
Hurisearch nu este o bază de date ca atare, ci un motor de căutare specializat în recuperarea informațiilor despre drepturile omului de pe Internet
allAfrica.com colectează surse de știri din Africa.

Criteriile pentru evaluarea surselor

Cine, ce, de ce, cum și când?

UNHCR face rezumatul următoarelor principii pentru evaluarea surselor în teza din februarie 2004 despre informațiile din țara de origine:

- "26. De regulă, evaluarea unei anumite surse este importantă pentru stabilirea:
- (i) Cine a produs informația și cu ce scop (luând în considerare mandatul și filozofia producătorului de informație);
 - (ii) Dacă producătorul informației este independent și imparțial;
 - (iii) Dacă producătorul informației posedă cunoștințe dovedite;
 - (iv) Dacă informația produsă este prezentată într-un mod potrivit (mai mult obiectiv decât subiectiv, fără comentarii exagerate);
 - (v) Dacă a fost aplicată o metodologie științifică și dacă procesul a fost transparent sau dacă sursa emite judecăți
27. În final sursele de informații ar trebui reevaluate regulat deoarece circumstanțele care se modifică pot afecta exactitatea și siguranța informației." (UNHCR Februarie 2004, paragraf 26)

În timp ce de multe ori este destul de simplu de văzut care organizație sau individ a produs un raport, unele cercetări trebuie făcute asupra misiunii și mandatului sursei cât și asupra metodologiei de raportare pentru a stabili dacă autorul posedă cunoștințe despre o anumită situație și dacă el sau ea folosește stilul de scris potrivit.

Independența și imparțialitatea unei surse poate fi derivată doar dintr-o combinație a mai multor criterii, cum ar fi mandatul, scopul raportării, finanțare, publicare și proprietar, stil, raportare echilibrată despre persecutori și victimele lor. Concentrarea asupra unei anumite probleme nu înseamnă neapărat că o sursă nu este imparțială: va trebui să luați în considerare mandatul sursei pentru a determina dacă problema aleasă reflectă o părtinire sau are un scop limitat al raportării.

Scopul raportării (de ce?) joacă un rol important: cele mai multe rapoarte asupra drepturilor omului nu sunt făcute doar pentru scopuri informaționale, ci pentru analizarea măsurilor luate pentru oprirea violării și protejarea victimelor. Unele organizații de avocatură pot exagera intensitatea violării. Unele folosesc limbaj dramatic pentru a pune accentul pe nevoia de acțiune (poate chiar mai mult dacă sunt și ele afectate de situație). Majoritatea organizațiilor pentru drepturile omului, au ajuns la concluzia că adunarea informațiilor despre fapte le va permite să presteze o muncă de avocatură mai eficientă și vor depune

eforturi pentru a evita erorile de fapte sau în judecată care ar putea avea efecte negative pentru capacitatea lor de a influența publicul. Este important de evaluat dacă informația se bazează pe fapte observabile sau dacă derivă din opinii și impresii.

Siguranța informației va depinde de asemenea de metodologia de cercetare, adică cum a fost strânsă informația? Autorul are informația originală? Când a fost cercetată informația? Instituția are o prezență permanentă în țară? Este raportul bazat pe surse secundare? Este cercetat cu atenție și se bazează pe multe surse care au informații originale și de actualitate? Sau se angajează în circuitul de informații (adică citate și referințe care duc la o sursă secundară mai degrabă decât la informația originală)? Cât de dificil ar fi fost să faci referire la sursa originală? Acolo unde sunt folosite surse secundare ar trebui să verificai citatele și rezumatele la sursele originale ca parte din confirmarea și analiza Dvs. Aceasta vă va ajuta să evaluați o anumită sursă acolo unde citatele sunt incomplete, inexacte sau scoase din context.

Anexa oferă descrieri detaliate ale surselor principale selecționate pe baza criteriilor detaliate.

Misiune/Mandat:	declarația oficială a organizației
Grup țintă/audiență:	publicul, guvernele, oameni politici, activiști pentru drepturile omului, Comitete ale Națiunilor Unite, tribunale, ofițeri de decizie
Obiective:	intenția de publicare – informarea publicului, politica avocaturii, avocatura drepturilor omului, lobby-ul unui guvern, eliberarea de prizonieri, informarea ofițerilor de decizie, informarea comunităților pentru drepturile omului, raportarea către donatori, strângerea de fonduri
Finanțare:	de la persoane, fundații, guverne, etc
Scopul raportării:	ce țări, care teme, ce nivel de detaliu (declarații ample, evaluări, incidente)
Metodologia raportării:	care surse sunt utilizate (misiuni, interviuri, monitorizarea continuă pe teren, cercetarea la sursele secundare) Cum este selectată informația? Sursele urmează principiul confidențialității și al transparenței? Stilul specific al sursei
Ciclul publicării:	anual, semestrial, actualizări ad hoc. Cât de actuală este informația în momentul publicării?

La unele surse veți găsi de asemenea ghiduri de navigare pentru site-urile lor.

Navigarea pe site-urile de Internet: Unde găsiți informații relevante din țara de origine?

Considerații practice

În practică, veți evalua de multe ori sursele intuitive în timp ce continuați cu cercetarea Dvs. Veți nota mai întâi autorul și vă veți simți mai bine dacă este o organizație cu reputația de a raporta în mod obiectiv și intensiv despre o anumită țară sau situație a drepturilor omului. Cine folosește aceste surse? Este sursa parte a unei rețele de reputație? Sunt citați regulat în alte publicații?

Veți lua în considerare contextul instituțional: Este o sursă guvernamentală sau non-guvernamentală sau face parte dintr-un mecanism oficial de monitorizare a drepturilor omului?

Dacă este o sursă guvernamentală, veți nota dacă este vorba de guvernul țării în cauză sau un guvern străin. Care sunt interesele politicii guvernamentale? Dar realizările în domeniul drepturilor omului?

Informația produsă de guvernul în cauză trebuie analizată cu atenție: pe de o parte admiterea violării drepturilor omului în trecut de către responsabili guvernamentali (sau alți persecutori) poate avea o mare influență. Pe de altă parte guvernele vor încerca de multe ori să justifice acțiunile lor sau să nu menționeze de loc anumite probleme legate de drepturile omului. Rapoartele trebuie văzute în contextul politic mai: guvernele ar putea să admită unele probleme pentru a evita prea mult criticism despre altă problemă. Statisticile guvernului trebuie folosite cu mare precauție și unde este posibil, confirmate cu grijă.

Fiți conștienți de interesele politicii străine sau naționale ascunse în rapoartele despre situația drepturilor omului dintr-o anumită țară de origine: interese de securitate și comerț, considerații diplomatice, pot juca un rol important.

Vă veți nota dacă detectați o anumită părtinire în stilul scrierii. Este acuzator? Dă vina unei părți mai mult decât altei părți? Corespunde modului în care alte surse descriu situația sau nu sunt menționate violările drepturilor omului din partea unui anumit actor?

Rapoartele ONG-urilor pot fi sigure sau mai puțin sigure, în funcție de mandatul lor și metodologia de raportare. ONG-urile care reprezintă interesele unui anumit grup – etnic sau religios – sunt mult mai dificil de evaluat decât ONG-urile care raportează amplu și intensiv asupra unui număr de probleme și regiuni.

Rapoartele organelor oficiale de monitorizare a drepturilor omului au avantajul unui mandat regional sau internațional care oferă baza expertizei și permite accesul la informația despre anumite practici ale drepturilor omului. Totuși, ei vor fi câteodată împiedicați de la a organiza imediat investigații sau nu li se va permite accesul în țară sau regiune. De multe ori, astfel de organe strâng informații în mod confidențial. Verificați dacă un document este produs de un organ politic (compus din delegați guvernamentali) sau de un organ care monitorizează (compus din experți și membri independenți).

Rapoartele media sunt un factor important pentru construirea unei cronologii a evenimentelor. Comentariile media sunt dificil de evaluat și folositoare doar în puține cazuri. În țările de origine media are avantajul de a fi aproape de sursa de informații sau chiar să fie martoră dar poate folosi un stil de a scrie diferit de cel din vest. Este important să cunoașteți cine este editorul și de unde provine finanțarea unui ziar dintr-o anumită țară de origine.

Dacă nu cunoașteți un ziar citiți mai multe articole și editoriale pentru a vedea care este poziția lui.

Verificați directoarele media pentru a vedea dacă găsiți informații despre proprietar și fundalul politic al unui ziar sau al unei reviste. Media internațională poate fi mai puțin părtinitoare decât cea locală dar este extrem de selectivă la descrierea evenimentelor din țările izolate. Unele proiecte media finanțate de Națiunile Unite sau organizații internaționale promovează jurnalismul independent și rapoartele despre probleme în afara politicilor internaționale.

Luări de poziție și opinii ale experților sunt surse de informații din țara de origine deosebit de importante. Ele au fost scrise tocmai pentru că o instituție sau un expert sunt considerate autorități într-un anumit domeniu și își pot exprima opinia despre cum va evolua situația dintr-o țară, sau dacă o persoană sau un anumit grup de persoane va fi în pericol în momentul returnării. Evaluați dacă opinia și argumentele oferite se bazează pe fapte care pot fi verificate prin confirmarea altor surse sau prin examinarea autorului informației cu privire al cum a adunat cunoștințele sale. Audierile publice sau seminariile despre informațiile din țara de origine sunt oportunități importante pentru evaluarea surselor.

Acolo unde este posibil utilizați experți și persoane de contact în care aveți încredere decât să utilizați surse despre care nu găsiți informații de bază.

Limba și stilul unei surse ne poate spune multe despre părtinirea și punctul ei de vedere. Cercetarea atentă este reflectată prin informații care susțin argumentele și concluziile, prin referințele transparente sau textul editat. Luați în considerare dacă autorul a scris în limba sa maternă sau dacă raportul în limba engleză a fost editat de un ONG mic dintr-o țară nevorbitoare de limba engleză. Tonul și stilul ar putea fi mai importante decât gramatica și editarea în astfel de cazuri.

Sursele care par nesigure (ex. Statistici guvernamentale, materiale fără referințe – inclusiv apariții pe liste de mailing – materiale părtinitoare, îndoieli asupra expertizei autorului, greșeli reale) ar trebui verificate cât de meticulos posibil. Utilizarea cunoștințelor Dvs. despre situația țării poate ajuta la evaluarea exactității informației oferite de o astfel de sursă, chiar dacă sursele îi lipsește credibilitatea.

În timp ce regula confirmării este importantă, de multe ori veți fi nevoit să folosiți surse prost definite și dubioase tocmai pentru că nu există alte surse. Lipsa confirmării pentru declarația unui solicitant poate avea consecințe grave pentru cazul său.

De aceea, nici o sursă nu va fi exclusă în mod arbitrar de la prezentarea rezultatelor cercetării, adică informația de la sursele dubioase este mai bună decât nici un fel de informație. Amintiți-vă că depinde de ofițerul de decizie să cântărească dovada, nu de cercetătorul informației din țara de origine să excludă informația.

Aptitudini & strategii de cercetare

MODULUL C APTITUDINI & STRATEGII DE CERCETARE

Modulele A și B s-au ocupat de formularea întrebărilor sistematice de cercetare (arborii de cercetare) respectiv cu identificarea și evaluarea surselor care ne oferă informații prin răspunsul la aceste întrebări. Ne îndreptăm acum spre partea cea mai practică a programului de pregătire, în care cunoștințele dobândite despre standardele informațiilor din țara de origine, relevanța informației și criteriile de selecție pentru surse vor fi puse în aplicare în procesul de cercetare. În timp ce o parte din textul ce urmează va ajuta autodidacții să-și îmbunătățească abilitățile de cercetare, obiectivele studiului vor fi atinse doar prin rezolvarea exercițiilor practice din cadrul sesiunilor de pregătire.

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni, participanții vor putea să:

- > Aplice și reflecteze asupra standardelor informațiilor din țara de origine în cadrul cercetării practice
- > Evalueze informațiile adunate în cadrul cercetării și să le pună în legătură cu întrebările de cercetare formulate la începutul ciclului de cercetare
- > Selecteze cele mai relevante informații de la sursele identificate ca fiind cele mai în măsură să răspundă la întrebarea de cercetat
- > Utilizeze metoda de verificare pentru a produce rezultate de cercetare exacte și echilibrate
- > Revadă și analizeze informația bazată pe cunoștințele de țară și pe alte rezultate ale cercetării
- > Evalueze rezultatele cercetării și adapteze strategia de cercetare folosită anterior în concordanță cu rezultatele obținute
- > Explice principiile fundamentale ale căutării pe Internet
- > Formuleze termeni de căutare și să-i adapteze la diversele motoare de căutare
- > Extindă și limiteze conceptele și pârgurile de căutare
- > Utilizeze variații de ortografie pentru nume proprii și nume de locuri
- > Rezolve situații cu cantități mari de informație
- > Rezolve situații unde se găsește un număr limitat de informații

Grup țintă: Cercetători și utilizatori ai informațiilor din țara de origine

Strategii de cercetare

Dezvoltarea unei strategii sistematice de cercetare va ajuta la organizarea efectivă și eficientă a unei cercetări. În primul rând, este importantă înțelegerea cerinței. Ce informație este cerută și de ce? Ce informație caut, unde o caut și cum? Cât va dura până termin cercetarea? Voi avea nevoie de surse externe?

Dacă simțiți că nu ați înțeles întrebarea (ori la începutul cercetării sau de îndată ce ați dobândit niște cunoștințe despre situația țării) contactați persoana care a formulat cererea pentru verificare.

Este parte din strategia de cercetare să decideți dacă doriți să limitați cercetarea la o anumită bază de date sau un anumit set de surse, sau dacă doriți să căutați tot Internetul sau dacă aveți nevoie să consultați materiale off-line sau experți externi. Aceasta va depinde în mare parte de tipul de problemă pe care o cercetați.

Cunoașterea sursei va ajuta în alegerea celei mai eficiente strategii de cercetare.

Dacă problema de cercetat se referă la principalele violări ale drepturilor omului consultarea sistematică a rapoartelor Națiunilor Unite sau a organizațiilor importante pentru drepturile omului, sau a unei organizații specializată pe problema de care sunteți interesat, va fi mai rapidă decât introducerea unor termeni de căutare în baze de date sau Google.

Dacă sunteți în căutarea evaluării riscurilor pentru un anumit grup, va trebui să știți care organizații, instituții și indivizi oferă luări de poziție sau opinii de expert despre anumite țări sau grupuri. În astfel de cazuri va trebui să începeți cu o bază de date specializată, cum ar fi ecoinet, RefWorld, IRB, sau o bază de date internă.

Dacă trebuie să verificați dacă o demonstrație a avut loc la o dată anume și într-un anumit loc, ați putea să căutați într-o bază de date electronică a rapoartelor media (ex. IRIN, NEXIS, Factiva, allafrika.com, ecoinet) sau Google. În funcție de data evenimentului și de perioada de raportare, este folositor să verificați Departamentul de Stat al SUA pentru rapoartele statelor pentru a confirma informațiile despre demonstrații, întâlniri politice sau reacții guvernamentale. Amnesty Urgent Actions oferă de asemenea detalii – cu toate că uneori neconfirmate – despre arestări foarte recente din presupuse motive politice.

Dacă aveți nevoie de informații despre un partid politic va trebui să verificați unul din directoriile online (ex. CIA World Factbook, Political Parties of the World) sau să faceți referire la anexele din rapoartele de țară (ex. UK Home Office, Europa Yearbooks). Din cauza diverselor traduceri și variații ortografice, informațiile despre numele partidelor politice, cât și orice alt nume propriu trebuie atent verificate și comparate.

Dacă sunteți în căutarea unor practici culturale sau religioase ale unui anumit grup, ar trebui să consultați paginile de Internet ale asociațiilor, institutelor sau cărți și ziare specializate în antropologie. Baza de date cu rezultatele Directoratului de Cercetare al Consiliului pentru Imigrare și Refugiați este întotdeauna un bun punct de pornire pentru părerile experților despre practicile culturale sau religioase.

Cercetarea informațiilor despre geografie, limbă și etnie dă naștere la probleme de cercetare deosebite care vor fi discutate în continuare.

Cunoașterea surselor Dvs. este de asemenea o condiție esențială pentru evaluarea cercetării Dvs. Dacă termenii de căutare nu au avut ca rezultat materiale de la o anumită sursă care vă raportează în mod regulat despre problema pe care o cercetați, înseamnă că probabil ați trecut cu vederea informații importante.

Doar atunci când nu puteți găsi informația pe care o căutați la sursele sau în bazele de date pe care le folosiți de obicei, ar trebui să vă adresați Internetului sau să căutați în Google. Dacă credeți că sursa Dvs. obișnuită nu conține informația de care aveți nevoie, din cauză că nu intră în domeniul ei sau pentru că informația este foarte specifică, puteți începe cu o căutare în Google.

Totuși, unde veți începe în practică va depinde în egală măsură de preferințele personale și de eficacitatea strategiei de cercetare sugerată aici. Odată ce v-ați familiarizat cu sursele și strategiile de cercetare, veți găsi o metodă de cercetare care să vi se potrivească cel mai bine. Cercetătorii profesioniști de COI cercetează de multe ori mai multe probleme în același timp, navigând prin surse și baze de date și colectând informații pentru diverse cereri. Câteodată veți dori să întrerupeți rutina pentru a păstra cercetarea creativă și interesantă. Păstrați o listă de control pentru a evalua procesul de cercetare și rezultatele acestuia: vă va ajuta să sistematizați modul Dvs. de cercetare și să evitați greșelile chiar și când sunteți presat de timp.

Informații foarte specifice s-ar putea să nu fie de găsit în sursele Dvs. de bază și nici în rapoartele media la care aveți acces. Arhive de știri pe bază de abonament cum ar fi LEXIS-NEXIS, Factiva, sau BBC Monitoring ar putea fi de folos în localizarea acestui fel de informații. Cu îmbogățirea experienței veți dobândi un presentiment dacă o anumită întrebare poate fi rezolvată cu succes sau nu. Exercițiile practice din materialul trainerului, totuși, conțin câteva întrebări la care cercetătorii experimentați nu se așteptau să găsească informații, dar care s-au dovedit a fi rezolvabile.

De aceea este important fiți receptiv la nou și consecvent în metoda Dvs. de cercetare. În același timp trebuie să fiți în măsură să terminați cercetarea Dvs. dacă simțiți că ați verificat sursele de bază și alte modalități de a răspunde cerinței. Dacă simțiți că o anumită întrebare cere resurse de timp disproporționate pentru a fi rezolvată, contactați persoana care a înaintat cererea și discutați dacă răspunsul este într-adevăr crucial. De multe ori puteți găsi în cererile foarte detaliate întrebări care sunt doar vag sau chiar deloc legate de cercetarea la care lucrați.

Orice ați căuta și indiferent de sursele utilizate, va trebui să verificați faptele și să comparați și puneți în opoziție opinii și evaluări. Verificarea și evaluarea rezultatelor cercetării sunt pași importanți în procesul cercetării. Contactarea unui expert va depinde de expertișii la dispoziția Dvs. și de termenul limită pentru răspunsul Dvs.

Afît pentru cercetarea în Google cât și pentru cercetarea în bazele de date electronice trebuie să fiți familiarizat cu mecanismele motoarelor de căutare și expert în formularea termenilor și pârghiilor de căutare care vor duce la rezultate folositoare.

Următoarele două secțiuni vor avea ca subiect principiile verificării și ale evaluării ca metodă de stabilire a exactității și echilibrării rezultatelor cercetării, cât și sfaturi și trucuri practice despre căutarea cu succes pe Internet. Cum veți avea de efectuat în mod frecvent cercetări despre geografie, limbi și etnie, cu un număr de surse foarte specializate sau diverse strategii de cercetare, această problemă va fi reluată în detaliu în secțiunea de aptitudini de cercetare.

Rezultate de cercetare sigure & exacte

Confirmarea

Confirmarea conștiincioasă a informației este de multe ori unicul mod de a produce informații din țara de origine exacte. "Compară și pune în opoziție" este o metodă de cercetare și analiză potrivită pentru opinii și evaluări care, la modul strict nu pot fi confirmate sau verificate, dar trebuie echilibrate prin includerea unui număr de puncte de vedere.

Metode de confirmare pot fi:

Căutați sursele originare

Evitați citate din surse secundare – folosiți sursele primare acolo unde sunt disponibile

Căutați și folosiți diverse tipuri de surse (internaționale/locale, guvernamentale/non-guvernamentale, rapoarte despre drepturile omului/surse media, cercetare academică/ organizații de avocatură)

Evaluați siguranța sursei

Comparați cu alte surse

Aplicați cunoștințele Dvs. cu privire la situația țării atunci când evaluați consecvența unei informații

Combinați informații generale și specifice: stabiliți dacă ele produc o imagine a situației consecventă sau contradictorie

În cazul unei cereri standard va exista o cantitate mare de informație găsită în toate tipurile de surse, în special în sursele de bază. Poate preferați să folosiți cât mai multe surse sau să vă bazați pe câteva care s-au dovedit a fi extrem de sigure de către organizația Dvs. sau care cântăresc greu în ochii autorităților. (Vezi Modulul B: Evaluarea surselor.)

Partenerii Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine sugerează confirmarea cu trei tipuri diferite de surse care oferă informații independent despre problema în cauză. Dacă nu este posibil, una sau două surse foarte sigure și cu reputație pot fi suficiente. Dacă găsiți doar surse nesigure, folosiți cât de multe puteți. Creați un echilibru între informația de la diversele surse (ex. prin folosirea informației generale dintr-un raport al Națiunilor Unite și a două articole de ziar care descriu detaliile).

Cât de actuală este informația? Pentru informația din țara de origine, actualitatea este crucială iar sursele care au dezvoltat un mecanism sigur de raportare pentru un transfer rapid al informației vor fi deosebit de folositoare. Unele instituții trec printr-un proces lung de actualizare, care îmbunătățește calitatea rapoartelor dar poate duce la întâzieri substanțiale în publicare. În acest context, utilizarea rapoartelor media sau a comunicatelor de presă pentru actualizarea acestor rapoarte este foarte importantă.

Acolo unde sunt disponibile multe informații, selectați informația în concordanță cu siguranța și reputația sursei, amintindu-vă că utilizarea mai multor surse și confirmarea atentă este un semn al calității cercetării informațiilor din țara de origine.

În multe cazuri veți fi confrunțați cu o lipsă de informație, informație din surse nesigure sau informație fără surse. Nu folosiți informația care este evident greșită. Totuși, nu eliminați informație doar pentru că sursa este necunoscută sau pentru că nu poate fi evaluată corect.

Folosirea informațiilor contradictorii

Contradicțiile trebuie scoase în evidență în mod explicit. Nu cercetătorul informațiilor din țara de origine decide în ce sursă sau informație să aibă încredere, sau să excludă anumite surse sau tipuri de informații. Ofițerii de decizie cîntăresc informația și dovezile și dau motive pentru preferința unei sau altei surse, sau pentru evaluarea nefavorabilă a unei anumite informații.

Evaluarea continuă a cercetării

În timpul cercetării ar trebui să evaluați continuu rezultatele cercetării și să adaptați strategia Dvs. de cercetare în consecință. Atât ciclul de cercetare cât și arborele de cercetare sunt concepute pentru a vă sprijini în sistematizarea și evaluarea cercetării Dvs.

Evaluați rezultatele cercetării în legătură cu problema de cercetat și contextul întrebării. Informația găsită dă răspunsul la cerere? Este informația relevantă pentru cerință? Este contextul suficient de bine explicat pentru a înțelege răspunsul dat? Fiți conștienți de cunoștințele existente ale celui care lansează cererea – el sau ea se ocupă de regulă de solicitanți dintr-o anumită țară de origine, sau este un domeniu nou pentru el sau ea? Se poate pleca de la certitudinea existenței unor cunoștințe de bază ale situației de țară?

Cel care solicită cercetarea are nevoie de detalii sau doar de o situație generală a celor mai importante probleme?

Puneți-vă întrebările următoare (pe loc sau cu o listă de control atașată de șirul de întrebări):

- Am înțeles ce informație se cere?
- Am folosit o strategie de cercetare consecventă?
- Strategia răspunde la cerințele standardelor de calitate?
- Toate sursele de bază au fost luate în considerare?
- Toate tipurile de surse au fost luate în considerare?
- Au fost aplicate criteriile de evaluare a surselor?
- S-a făcut referire corect la toate sursele de informații?
- Informația a fost confirmată corect?
- Au fost scoase în evidență contradicțiile?
- Au fost găsite informații exacte sau doar indicații generale?
- A fost găsită suficientă informație?
- A fost atinsă consecvența?
- Procesul de cercetare a fost documentat?
- Am formulat un răspuns obiectiv?
- A fost respectat termenul limită?
- Au fost documentate și arhivate la timp rezultatele?

Cum știu când mă opresc?

Criteriile de calitate pentru un răspuns sigur: câte surse diferite ar trebui consultate pentru confirmare? Am verificat sursele de bază care monitorizează și raportează în mod regulat despre problema de cercetat?

Evaluarea rezultatelor cercetării: am oferit informația la cele mai relevante întrebări? Cât timp îmi va lua pentru a cerceta probleme secundare?

Concluzie

1. Orice sursă este mai bună decât nici o sursă. Nu respingeți nici o sursă care vă răspunde la întrebare, decât dacă informația oferită este în mod evident greșită.
2. Dacă puteți alege între surse sigure și nesigure, concentrați-vă pe sursele sigure mai întâi și faceți referiri scurte la sursele mai puțin sigure.
3. Folosiți toate sursele (sigure și mai puțin sigure) dacă există contradicții de fapt sau de evaluare.

Vezi de asemenea Modulul D: Prezentarea rezultatelor

Abilități de cercetare

Poate mai mult decât în alte domenii, Internet-ul este instrumentul de lucru primar și câteodată unic al cercetătorilor informațiilor din țara de origine. Organizarea unei căutări pe Internet efektivă și eficientă este o calificare cheie pentru oricine care cercetează informație. Secțiunea de față oferă câteva informații de bază asupra motoarelor și operatorilor de căutare de pe Internet. Descrierile surselor din anexă conțin elemente de ajutor pentru navigare – aveți în vedere faptul că paginile de Internet se modifică și informația se poate învechi și poate fi depășită foarte rapid.

Cercetarea pe Internet este o abilitate foarte practică, care poate fi îmbunătățită cu cât încercați mai mult și cu cât reflectați mai mult asupra ceea ce faceți în timpul cercetării. Faceți-vă însemnări asupra termenilor Dvs. de căutare și asupra rezultatelor căutării (de multe ori prima pagină scoasă la imprimantă de la rezultatele Google va fi suficientă pentru a vă reaminti). Păstrați în memorie cele mai de succes pârghii de căutare și gândiți-vă de ce au avut succes. Luați-vă timpul de a încerca diferiți termeni și de a naviga pe pagini de Internet pe care nu le-ați mai văzut până acum.

Pentru cititorii care vor să afle mai multe despre Internet și motoarele de căutare vedeți:

<http://www.learnthenet.com/english/web/080www.htm>

<http://www.searchengineguide.com>

<http://www.searchenginewatch.com>

Cum funcționează motoarele de căutare?

Termenul "motor de căutare" este de multe ori folosit generic pentru a descrie atât motoarele de căutare „bazate pe adunat” sau directoare „administrare de oameni”. Aceste două tipuri de motoare de căutare își organizează listele de rezultate în moduri total diferite:

Motoarele de căutare „bazate pe adunat” cum ar fi Google, creează listele automat. Ele adună informații de pe Internet, apoi persoanele caută prin ceea ce a fost găsit.

Un director „administrat de oameni” depinde de oameni pentru a-și crea listele de rezultate. Înaintați o scurtă descriere pentru site-ul Dvs. directorului, sau editorii scriu astfel de descrieri pentru site-urile vizionate. Printr-o căutare se cercetează doar site-urile care și-au trimis descrierile.

Motoarele de căutare nu sunt motoare de adevăr

Unele motoare de căutare țin evidența mai multor pagini de Internet decât altele. Unele motoare de căutare iau în evidența lor pagini de Internet mai des decât altele. Rezultatul este că nici un motor de căutare nu are exact aceeași colecție ca alt motor de căutare. Motoarele de căutare pot de asemenea să și penalizeze pagini sau să le excludă din evidența lor dacă detectează așa numitele "spam-uri" de motoare de căutare sau conținuturi ilicite.

Ordonarea rezultatelor

De multe ori motoarele de căutare răspund cu o listă de rezultate unde primele 3-4 documente se adresează direct problemei de cercetat. Totuși, ordonarea din partea motoarelor de căutare urmează propriile sale reguli și înțelegerea acestor reguli ajută la evaluarea reprezentativității rezultatului pentru informațiile care pot fi găsite, sau dacă trebuie modificați termenii de căutare.

Locația și frecvența cuvintelor cheie

"Paginile cu termeni de căutare care apar în titlul HTML sunt considerate a fi de multe ori mai relevante decât altele pentru subiectul căutării. "

"Motoarele de căutare vor verifica de asemenea dacă termenii cheie de căutare apar la începutul unei pagini de Internet cum ar fi în titlu sau în primul paragraf al textului. "

"Frecvența este alt factor major în modalitatea de determinare a motoarelor de căutare pentru relevanță. Un motor de căutare va analiza de câte ori apare termenul cheie în relație cu alte cuvinte pe o pagină de Internet."

Analiza link-urilor

Analizând cum sunt legate paginile de Internet una de alta, motorul de căutare poate determina care este tema unei pagini și dacă o pagină este considerată a fi importantă și astfel face parte dintr-o anumită ordonare.

Ordonarea rezultatelor căutării va fi astfel o combinație a următoarelor elemente: unde apare termenul de căutare într-un document, câte alte pagini de Internet sunt legate la pagina în cauză, dacă alte persoane au accesat pagina în cauză atunci când aveau de îndeplinit o căutare similară. Dacă analiza link-ului unui motor de căutare este bună atunci vă puteți aștepta la rezultate de la surse relevante și cu reputație bună chiar în capul listei cu rezultatele cercetării. Faptul că alte persoane au considerat documentul Dvs. a fi relevant sau nu poate fi de ajutor pentru căutarea Dvs.

Aceasta înseamnă că nu puteți să vă bazați întotdeauna pe prima pagină cu rezultatele căutării care să conțină cele mai relevante documente pentru căutarea Dvs. Afișarea "words around hits" (alte cuvinte în legătură cu cele găsite), folosită de Google, alltheweb și majoritatea celorlaltor motoare de căutare vă permite să scanați rapid dacă termenul de căutare apare într-un context relevant pentru întrebarea Dvs. Asigurați-vă că afișajul "words around hits" este accesat în preferințele Dvs. pentru motorul de căutare.

Unicul factor pe care îl puteți influența este alegerea celui mai potrivit termen de căutare.

Motoare de căutare folositoare

Google <http://www.google.com>

Cu Google puteți căuta

pagini de Internet

Surse de știri

Grupuri de dezbateri

Căutare bazată pe directoare

Imagini

Exemple de rezultate de căutare Google:

[BBC News | SOUTH ASIA | Profile: Afghan leader Ismail Khan](#)

... absent. The former governor of Herat, Ismail Khan, has been silent since his escape from a prison in Kandahar more than a year ago. He ...

news.bbc.co.uk/1/hi/english/world/south_asia/newsid_1627000/1627699.stm - 40k - [Cached](#) - [Similar pages](#)

[Head of document \(blue margin on top of screen - not: original title\); direct link to full text of document](#)

Words around hits: here you can see where and in which context your search terms appear - attention: not all appearances of a word in the text will be displayed. See below for cache version. [Original url: Here you can see the original address of the full text document as well as its size - Cached - Similar pages](#)

Cached: aceasta este o copie a întregului text pe care Google l-a salvat în propriul său server în timp ce naviga pe Internet. Dacă nu puteți accesa documentul original prin link-ul albastru din primul rând puteți apăsa pe "cached" pentru a vedea versiunea sa arhivată. Această modalitate este folositoare în mai multe feluri:

Vă oferă acces la informația care nu mai este disponibilă pe site-ul original;

Pentru documente mari, versiunea cached se încarcă mult mai repede și puteți verifica relevanța documentului înainte de a deschide un fișier mare PDF;

Versiunea cached va scoate în evidență termenii de căutare prin diferite culori, pentru o verificare mai rapidă.

Pe pagina Help (ajutor) a Google găsiți informație actualizată continuu pentru utilizarea cea mai eficientă a particularităților Google și a motorului de căutare. <http://www.google.com/help/>

Bara de instrumente Google oferă acces facil la Google și la particularitățile sale direct de la browser-ul Internet Explorer. <http://toolbar.google.com/>

AllTheWeb.com <http://www.alltheweb.com>

Caută și afișează foarte asemănător cu Google. Foarte bun motor de căutare de control.

Amazon A9 <http://www.a9.com>

Filiala A9 a Amazon.com, a lansat un motor de căutare patronat de Google în Aprilie 2004. A9 depășește Google-ul, oferind un număr adițional de particularități de căutare, pentru care trebuie să fiți înregistrat la Amazon.

Interfața A9 este aerisită, cu un buton mare de căutare. În plus față de link-urile sponsorizate și de rezultatele căutării la Google, există 2 căsuțe în partea dreaptă: "Book Results" (Rezultatele cărților) și "Search History." (Istoria căutărilor) Apăsând pe "open" pentru oricare dintre ele deschide-ți căsuțele respective.

Book results:

Rezultatele cărților sunt de la Amazon și includ "căutarea în interiorul cărții" care vă permit să vizionați pagini scanate din cărți printate care au fost de acord cu digitalizarea la Amazon. Acest fapt este folositor pentru a decide dacă să împrumutați sau achiziționați cartea în cauză.

Search History:

Sub căsuța de căutare există altă particularitate: Search History. Dacă sunteți un client Amazon, puteți să folosiți numele de utilizator și parola Amazon pentru înregistrare, iar căsuța de istorie a căutărilor ține evidența tuturor căutărilor pe care le-ați efectuat în A9. Pentru a efectua din nou o cercetare, accesați link-ul termenului de căutare.

Spre deosebire de particularitățile de istorie a căutărilor din Internet Explorer, Google și alte motoare de căutare, istoria căutărilor din A9 poate fi editată, îngăduindu-vă să înlăturați pagini de care nu aveți nevoie.

Hurisearch <http://www.hurisearch.org/> (pagină în dezvoltare)

Motor de căutare specializat pe cercetarea drepturilor omului

Arhive de Internet

Wayback machine <http://www.archive.org>

Arhivează pagini de Internet cât timp site-ul nu blochează procesul de arhivare (mulți procedează astfel). Acolo unde arhivarea este încununată de succes, aceasta vă permite accesul la versiuni vechi ale paginilor de Internet, la pagini care nu mai există și documente care au fost înlăturate dintr-o versiune mai recentă a paginii.

Biblioteci digitale/arhive:

Un număr de instituții, edituri și companii au început să pună la dispoziție cărți și reviste digitalizate. Unele oferă aceste publicații gratuit (majoritatea cărților au fost publicate acum câțiva ani, dar câteodată puteți găsi o carte clasică), majoritatea publicațiilor însă sunt pe bază de abonament. Dacă doriți să folosiți mai multe materiale academice în munca Dvs. (ex. pentru că pregătiți un raport despre un grup etnic și practicile sale), merită să navigați pe Internet pentru astfel de servicii și să verificați dacă editurile permit achiziționarea de articole pe Internet. Unele biblioteci oferă de obicei servicii de poștă electronică pentru o taxă mică.

În continuare este descrisă o colecție de pagini interesante care sunt legate sau oferă acces nelimitat la reviste sau abonamente electronice. Cum digitalizarea este o tendință care se menține, apariția mai multor servicii este de așteptat pe viitor.

Directory of Open Access Journals <http://www.doaj.org/>
Questia - The Online Library of Books and Journals <http://www.questia.com/> (cu taxă)
Project Muse. Scholarly Journals Online. The Johns Hopkins University Press in collaboration with The Milton S. Eisenhower Library <http://muse.jhu.edu/> (cu taxă)
University of California: partnership with the University of California Press and the California Digital Library's eScholarship programme <http://texts.cdlib.org/ucpress/> (gratuit, publicații mai vechi)
University of Houston Libraries: Scholarly Journals Distributed via the World Wide Web <http://info.lib.uh.edu/wj/webjour.html>
JSTOR. The Scholarly Journal Archive <http://www.jstor.org/> (cu taxă, încercați accesul prin intermediul unei biblioteci)
Looksmart Findarticles <http://www.findarticles.com>

Organizarea unei căutări de succes

Identificarea termenilor de căutare potriviți

Alegeți termeni de căutare specifici în locul celor generali. Dacă sunteți în căutare de informații despre tortură, introduceți "tortură" mai degrabă decât "drepturile omului".

Nu puneți întrebări (chiar dacă motorul de căutare vă îndeamnă la aceasta): "tortură Iraq închisoare" vă aduce rezultate mai bune decât "există tortură în închisorile din Iraq?"

Amintiți-vă că majoritatea motoarelor de căutare pe Internet caută text întreg, nu cu ajutorul cuvintelor cheie. Veți face o cercetare de succes doar atunci când alegeți termenii de căutare care sunt folosiți în documente cu tema de care sunteți interesat. Familiarizați-vă cu terminologia, stilul și expresiile frecvente utilizate în rapoartele despre drepturile omului și în media de renume.

Atunci când decideți asupra termenului de căutare folosit, gândiți-vă la tipul surselor care raportează de obicei asupra problemei pe care o cercetați. Vă puteți aștepta ca sursele Națiunilor Unite și organizațiile pentru drepturile internaționale ale omului să folosească terminologia Națiunilor Unite pentru drepturile omului: folosirea termenului exact care caracterizează problema dvs. va produce probabil o cercetare de succes și va evita miile de rezultate din listă.

Sursele care publică doar pentru procedurile de azil pot folosi termeni care sunt utilizați în sistemul de azil național, dar amintiți-vă că unele surse au linii orientative pentru folosirea termenilor legali, cum ar fi persecuția. Dacă vă așteptați ca un număr mare de surse să raporteze asupra unei probleme, puteți începe cu un termen tehnic (ex. persecuție) și apoi să lărgiți căutarea cu termeni care descriu ceea ce căutați: ce fel de tratament se așteaptă? Este vorba de hărțuire, lovire, abuz, tortură?

Dacă sunteți în căutarea unui eveniment foarte recent care ar fi menționate doar de rapoartele media, folosiți mai degrabă verbe decât substantive. Aplicați principiile căutării textului întreg: motorul de căutare poate găsi doar documentele ce conțin cuvintele pe care le-ați introdus.

Acolo unde motorul de căutare suportă trunchierile introduceți doar rădăcina cuvântului (viol* pentru viol, violuri, violat, violare).

Acolo unde motorul de căutare suportă operatorul "sau", introduceți termeni de căutare similari separați de "sau".

Luța-vă notițe asupra termenilor de căutare pe care i-ați folosit deja, cât și bazele de date pe care le-ați verificat.

Fiți creativ: termenul de căutare se referă la un concept foarte specific sau mai general. "Bătaie" este mai specific decât "maltratare". "Agent secret" este mai specific decât "Forțe de securitate".

Sursele non-specialiste nu utilizează în mod necesar terminologia corectă. Familiarizați-vă cu stilul surselor pe care le folosiți cel mai des și încercați să vă gândiți la felul cum ar constitui un raport asupra problemei pe care o cercetați.

Luța în considerare problema din diferite puncte de vedere: dacă nu sunteți sigur de existența unui raport, de exemplu, despre o anumită demonstrație, abordați problema prin termeni legați de problemă sau căutați informații la locul din timpul în care a avut loc presupusa demonstrație. Înțelegeți exact la ce se referă întrebarea. Înțelegeți situația de țară din care s-ar putea naște o nouă problemă de cercetat. Încercați să identificați cei mai corecți termeni de căutare citind rapoartele pe care le găsiți în timpul cercetării Dvs. chiar dacă pe moment nu par a fi de interes.

Nu uitați de variațiile ortografice! De multe ori cererea de cercetare vă va oferi doar varianta fonetică a termenului. Multe cuvinte, în special numele proprii sunt transcrise în engleză, germană și franceză într-o multitudine de variante. Familiarizați-vă cu modelele de ortografie în limbile importante și comparați-le cu felul cum sună. Concentrați-vă pe acele părți ale numelor proprii la care știți că sunt scrise corect. Unele instrumente de cercetare geografică iau în considerare variațiile ortografice în motoarele lor de căutare (vezi mai jos).

Citiți rapoartele legate de problema de cercetat și verificați numele proprii: când trebuie să cercetați un anumit partid politic, navigați prin directoarele politice ale țării în cauză și verificați dacă unul din partidele menționate se potrivește cu cel pe care îl căutați. Cercetați apoi rezultatele care sunt cele mai asemănătoare pînă ce ați identificat partidul căutat prin procesul comparației și eliminării. Nu uitați că nu puteți rezolva contradicțiile: dacă găsiți mai mult de un partid care să se potrivească trebuie să căutați informații pentru fiecare dintre ele.

Înțelegeți operatorii de căutare

Motoarele de căutare au o multitudine de modalități pentru a rafina și controla căutările, ex. unele oferă sisteme de meniu iar altele presupun folosirea unor comenzi speciale, numite "operatori", ca parte din întrebarea Dvs.

Identifică oricare - operatorul "-OR (SAU)"

Uneori doriți paginile care conțin *oricare* din termenii de căutare. Veți dori să găsiți pagini care conțin "Zair" sau "Congo". Sau veți vrea să organizați o căutare inter-lingvistică, de exemplu să găsiți documente care conțin "femei" sau "women".

La unele motoare de căutare puteți face o căutare "Identifică oricare" folosind meniul de lângă căsuța de căutare sau pe pagina de căutare avansată (advanced search).

Păstrați în minte faptul că la astfel de căutări majoritatea motoarelor de căutare vor lista mai întâi automat paginile care conțin toți termenii Dvs. urmate de paginile care conțin doar unii din termenii Dvs.

Identifică toate - operatorul "-AND (ȘI)"

Aceasta este o căutare pentru paginile care conțin toți termenii de căutare și nu doar unii dintre ei. Veți dori să căutați documentele care conțin informații despre FGM și Sudan. Sau veți dori să căutați documente care conțin informații despre o demonstrație în Tbilisi. Majoritatea motoarelor de căutare permit folosirea "+" ca simbol care semnifică o căutare Identifică toate.

Trunchierea (*)

Puteți căuta pluralul sau variații ale terminațiilor cuvintelor folosind trunchierea. Este de asemenea o metodă foarte bună de a căuta dacă nu cunoașteți ortografia unui cuvânt. Simbolul * este folosit ca simbol pentru trunchierea cuvintelor de mai multe motoare de căutare. Formatul arată în felul următor:

*Chech** are ca rezultat *Chechnya, Chechen, Chechens*
*Kosov** are ca rezultat *Kosovo și Kosova*

Trunchierile funcționează doar pentru variații ale terminației cuvintelor.

Dacă sunteți în căutarea unui cuvânt cu variații în mijlocul sau la începutul cuvântului trebuie să folosiți:

„*” sau „~” așa numitele Wildcards (avantaje)”

Wildcards sunt folosite pentru cuvinte cu variații de ortografie, în special pentru nume proprii transcrise din limbi străine, cum ar fi rusa sau araba.

Puține motoare de căutare permit folosirea acestor Wildcards. Le veți găsi mai repede în motoare de căutare închise (ex. baze de date cu abonament sau UNHCR RefWorld CD-Rom).

*wom*n* – găsește *woman* și *women*
*San*ak*- găsește *Sandzak* și *Sanjak*
**rbil*- găsește *Arbil, Erbiland, Irbil*

Exemple de transcrieri și ortografii diferite ale termenilor arabici:

Hizb Allah :	Hizbollah, Hizbollah, Hezbollah, Hesbollah, Hizballah, Hizballah; Hizbullah or Hizbullah;
Mossul	Al-Mawsil, Niniweh, Ninawa, Mosul, Musil;
Erbil	Irbil, Arbil;
Al-Kaida:	Al-Qaida, Al-Qaeda, Al-Kaeda

Exclude - Operatorul “-NOT”

Majoritatea motoarelor de căutare importante vă permit să excludeți documente care conțin anumite cuvinte. Aceasta vă permite o căutare mai exactă. Cel mai bun mod de a ajunge la aceasta este folosirea comenzii “-”, care este permisă de toate motoarele de căutare importante. Fiți atenți când folosiți operatorul “NOT” pentru că ați putea exclude documente importante (ex. multe rapoarte despre Serbia vor menționa de asemenea “Kosovo” în text și nu ar apărea în lista rezultatelor dacă ați încercat să îngustați căutarea la Serbia, excluzând “Kosovo”).

Cel mai bun mod de a îngusta căutarea Dvs. este să vă gândiți la cuvinte cheie foarte specifice care sunt conținute de conceptul mai larg pe care îl căutați. Puteți “localiza” întrebările, introducând numele unui loc anume care este specific pentru țara sau regiunea de interes pentru căutarea Dvs. Pentru mai multe detalii vezi Google Search Tips (sfaturi de căutare) și lista operatorilor suportați de motoarele de căutare din anexă.

Cercetarea geografiei, etniei și limbii

Acest capitol încearcă să ofere o imagine de ansamblu a surselor și tehnicilor de cercetare, în special cu privire la informația generală despre geografie, limbă și etnie.

Informația geografică

Cercetarea informației geografice poate fi una din cele mai dificile sarcini în cercetarea informațiilor din țara de origine. Numele de locuri sunt de multe ori disponibile doar fonetic iar ortografia variază în funcție de transcrierile din limba originală. Unde este posibil, încercați să vă asigurați de corectitudinea ortografiei contactând persoana care v-a însărcinat cu cercetarea sau solicitantul de azil.

Mai mult, hărți sigure și detaliate pentru țările de origine sunt greu de obținut. Hărțile digitale devin uzuale în multe țări dar sigur nu pentru toate țările de origine. Hărțile orașelor sunt foarte rare, pot oferi doar informații foarte generale, afișează doar centrele orașelor și sunt foarte puțin exacte, în special acolo unde regimul schimbă numele străzilor și al clădirilor importante.

Ca regulă importantă, vă sugerăm să obțineți o imagine de ansamblu asupra țării, consultând una din hărțile produsă de Națiunile Unite, identificând numele orașelor mari și al provinciilor și apoi orientându-vă spre hărți mai detaliate. Agențiile umanitare oferă de multe ori hărți foarte detaliate a regiunilor în care activează, la fel procedează și armata.

Portaluri bune pentru hărțile țărilor de origine sunt:

PCL Perry-Castañeda Library Map Collection <http://www.lib.utexas.edu/maps/index.html>

Reliefweb Map Centre <http://www.reliefweb.int/w/map.nsf/home>

UNHCR Geographic Information and Mapping Unit – accesați "Publications" pentru a obține hărți de țări și regiuni <http://www.unhcr.ch>

United Nations Cartographic Section (Hărți pe regiune, țară, temă, misiune de păstrare a păcii) <http://www.un.org/Depts/Cartographic/english/htmain.htm>

Statoids: Gwillim Law, *Administrative Divisions of Countries* (North Carolina: McFarland & Company, 1999) administrează Statoids: <http://www.statoids.com/statoids.html> ca supliment al cărții sale. Selectați o țară pentru o listă a diviziunilor sale administrative (separate prin nivelul diviziunii), cu informații despre nume și populații, cât și link-uri spre hărți acolo unde sunt disponibile.

Pentru urgențe majore identificați organizația care a fost însărcinată cu coordonarea informației despre acțiunile umanitare (de obicei OCHA sau UNDP) și căutați pagini speciale. AIMS - Afghanistan Information Management Service (Serviciul de Management al Informațiilor din Afganistan) <http://www.aims.org.af>

Colecții cu hărți de orașe pot fi găsite la:

"The World of Maps - Die Welt der Karten" (Lumea hărților) de Jürg Bühler, colecție de hărți a bibliotecii ETH Zürich & Thomas Klöti, Map Curator Group a Swiss Library Association http://www.maps.ethz.ch/map_catalogue-city_maps.html

Tipărite sau digitale?

Majoritatea hărților tipărite vor conține de regulă mai puține detalii decât hărțile digitale. Există, desigur hărți rutiere foarte detaliate și hărți topografice produse de multe ori pentru armată care vă vor arăta fiecare pod. Totuși, acestea sunt costisitoare și căutarea unui anumit loc pe ele este asemănătoare cu căutarea acului în carul cu fîn.

Ar fi totuși o greșeală să ignorați toate hărțile tipărite. Cele digitale sunt mai ușor de folosit pentru orientarea inițială, și dacă vă oferă un index sunt ușor de cercetat. Dacă însă nu vă puteți baza pe ortografie ați putea găsi locația al cărei nume arată cum se scrie mult mai ușor cercetând o hartă întinsă pe biroul Dvs. decât uitându-vă pe monitorul computerului Dvs. Încercați varianta care vi se potrivește cel mai bine.

Hărțile digitale au avantajul de a fi cercetabile. Puteți căuta variații de cuvinte folosind căutarea întregului text al browser-ului Dvs.

Expedia.com și multimap.com conțin hărțile digitalizate ale lumii. În timp ce nu veți găsi o hartă de țară pe aceste site-uri puteți introduce numele unei locații iar motorul de căutare va găsi o listă de locații (disponibile în baza de date) care sunt scrise ca numele sau similar cu numele introdus de Dvs. Această particularitate este de folos când nu sunteți sigur de ortografia numelui locației. După ce ați ales un nume din listă, o hartă detaliată a regiunilor vecine cu locația căutată va fi afișată. Puteți folosi zoom in și zoom out (imagine detaliată sau generală) pentru a obține mai multe detalii sau o idee mai bună despre așezarea locului căutat în țară. De multe ori va trebui să vă apropiați și depărtați cu imaginea, să o mutați pînă ce veți localiza un oraș mai mare care să existe și pe o hartă de țară sau provincie, pentru a plasa satul sau cătunul căutat în țară.

Cînd veți începe să aveți preferințe pentru unul din aceste servicii, este recomandat să verificați rezultatele căutării atât cu ajutorul expedia.com cît și multimap.com și să printați fiecare rezultat pe măsură ce avansați – hărțile afișate se modifică cu fiecare căutare.

Ghiduri de navigare:

<http://www.expedia.com> - Apăsați pe "Maps" (hărți)(bara de navigare superioară), "Find a map." (găsiți o hartă) Selectați "Search for a place," (căutați o locație) selectați "World (topographic maps)" (mapamond – hărți topografice) din meniu. Introduceți un nume de locație, accesați "Find a map," (găsiți o hartă) selectați un nume de locație și apăsați din nou pe "Find a map." (găsiți o hartă)

Locația pe care o căutați va fi scoasă în evidență pe harta afișată. Puteți să apropiați sau depărtați imaginea, și să vă mutați în toate direcțiile cu mica bară de navigație din dreapta hărții.

<http://www.multimap.com>

Selectați "Rest of the World" (restul lumii) (bara de navigare din stînga). Introduceți numele țării și locația pe care o căutați – apăsați pe "**Find.**" (găsiți) O pagină cu o selecție a locațiilor va fi afișată. Selectați locația care vi se pare cea mai apropiată de cea căutată. O hartă detaliată va fi afișată. Puteți să o apropiați și depărtați, și să vă mișcați în toate direcțiile cu mica bară de navigație din stînga hărții.

NB Multimap permite acum așa numitele "wildcards" la începutul cuvîntului. Dacă există variații de ortografie cu privire la prima literă a unui nume de loc, motorul de căutare va arăta doar rezultate dacă este folosit "wildcard" nu și dacă este introdusă una din variantele de ortografie, ex. căutarea pentru *Arbil*, *Iraq* nu aduce nici un rezultat. Căutarea **rbil*, *Iraq* are ca rezultat *Arbil* și *Irbil*.

În timp ce multimap.com și expedia.com vor avea de multe ori rezultate folositoare, câteodată ele nu vor afișa numele locației pe care o căutați, ori pentru că nu este încă inclus în baza lor de date, ori pentru că nu recunoaște ortografia (ex. expedia.com, dacă prima literă este incorectă).

<http://www.fallingrain.com/world>

Global Gazetteer's Worldwide Directory of Cities or Towns (Directorul orașelor realizat de gazetari) oferă o listă alfabetică a locațiilor pe țări, luând în considerare ortografiile specifice ale limbilor non-latine. Global Gazetteer nu afișează o hartă detaliată a regiunilor înconjurătoare a unei locații. Va trebui să căutați locația introducând numele locului în Google sau întoarceți-vă la www.expedia.com sau www.multimap.com pentru a continua cercetarea.

Mai jos găsiți un paragraf din directorul de navigare pentru Algeria:

Regions (regiuni)

None Wilaya d' Adrar Wilaya d' Alger Wilaya d' Annaba Wilaya d' El Bayadh Wilaya d' El Oued Wilaya d' El Tarf Wilaya d' Illizi Wilaya d' Oran Wilaya d' Oum el Bouaghi etc.

Apăsați pe primele 2 litere din orașul pe care îl căutați.

'A 'O Aa Ab Ac Ad Af Ag Ah Ai Ak Al Am An Ao Ar As At Ay Az Ba Bd Be Bi Bl Bo Br Ca Ch Ci Cl Co Cr D' Da De Dh Di Dj Dm Do Dr Du Eb Ec Ed Eg El Em En Er Es Et Eu Ez F' Fa Fe Fi Fl Fo Fr Ga Gb Gd Gh Go Gr Gu Ha Hb

EKI – Institutul pentru Limba Estonă. Apăsați pe "Place names database." (baza de date a numelor de locuri)

<http://www.eki.ee/knab/knab.htm>

Această bază de date vă oferă nume și variații de nume de locații. Nu este completă dar poate fi folositoare dacă o locație nu este doar ortografiată diferit, ci are și diferite nume depinzând de limba folosită. Nici o hartă nu este afișată.

Oddens

Un site al universității Utrecht

<http://oddens.geog.uu.nl/search.htm>

Motorul de căutare caută printr-un număr de categorii (I. Maps and Atlases – hărți și atlase; II. Sellers of Cartographic Material – vânzători de materiale cartografice; III. Map Collections – colecții de hărți; IV. Carto- and Geoservers – servere carto- și geografice; V. Cartographic and Geographical Societies – societăți cartografice și geografice; VI. Departments of Cartography – departamente de cartografie; VII. Government Cartography – cartografie guvernamentală; VIII. Libraries - biblioteci; General and Classification Systems – sisteme generale și de clasificare; IX. Literature - literatură; X. Gazetteers - gazetari; XII. Search Engines – motoare de căutare; XIII. Touristic Sites – site-uri turistice) dar va găsi rareori locații neimportante. Poate fi folositor pentru localizarea materialului offline.

Pentru mai multe colecții de hărți online și instrumente de căutare geografice, vezi directorul actualizat continuu al ecoi.net (accesați "Maps on each country" – harta fiecărei țări sau căutați în fișierele de "Topics & Issues" – Probleme și teme), cât și în UNHCR RefWorld (apăsați pe "Research/evaluation," – cercetare/ evaluare, "RefWorld" și apoi "Map."-hartă

Unde comandați hărți?

Ghidurile turistice au de regulă hărți generale bune ale țărilor și regiunilor de interes, cât și ale orașelor (de cele mai multe ori centre istorice, zone turistice). Departamentul de geografie al universității Dvs. poate deține de asemenea o colecție de hărți.

RandMcNally, Freytag & Berndt, cât și Michelin sunt producători cunoscuți de hărți rutiere. Maptown și Omni oferă hărți rutiere și topografice (de cele mai multe ori în formă de foi) pentru o gamă largă de țări, cât și de orașe.

Maptown

<http://www.maptown.com>

Omni Resources Map Catalog (cel mai mare catalog de hărți online)

<http://www.omnimap.com/catalog/maps.htm>

Atlasele sunt oferite de mai multe edituri, printre care Oxford University Press, National Geographic, Time. Asigurați-vă că atlasul are un index detaliat și cuprinde o listă completă a hărților pentru țările de origine.

Limbi/ Etnie

Ca și informațiile geografice, informațiile despre limbă și fundal etnic sunt căutate pentru a stabili credibilitatea unui solicitant sau/și a naționalității solicitantului. Cercetarea informațiilor din țara de origine va fi organizată de regulă de persoane cu puțină sau fără experiență practică lingvistică. Ele pot astfel să ofere informații generale despre utilizarea unei anumite limbi sau al unui dialect într-o țară sau regiune dar nu pot oferi informații decisive despre legătura dintre utilizarea unei anumite limbi și naționalitatea. Există un număr de instituții care oferă analize lingvistice pentru a stabili dacă un anumit dialect vorbit de un solicitant corespunde regiunii din care pretinde că provine. Informații despre metodologia lor poate fi găsită în lista de referințe de la sfârșitul acestui capitol.

Directoarele de limbă sunt o sursă bună pentru a afla dacă o anumită limbă există, dacă există variații de ortografie și unde se vorbește. Directoarele de limbă pot fi compilate pentru întregul mapamond sau specializate pentru anumite regiuni (vezi mai jos pentru exemple). Informațiile despre limbă și etnie se suprapun de multe ori. Folosirea directoarelor de limbă pentru identificarea unui anumit grup etnic și regiunile în care se găsește sau invers poate fi foarte folositoare.

NB Oamenii migrează. De aceea detaliile despre utilizarea limbii și regiunile unde se folosesc trebuie verificate cu atenție și confirmate. Utilizatorii informațiilor din țara de origine trebuie să fie conștienți de limitele cercetării informațiilor din țara de origine în stabilirea informațiilor sigure care să fie și exacte în cazuri individuale.

Ethnologue

Aceasta este o bază de date foarte folositoare care oferă directoare de limbă împărțite pe regiuni și pe țări, cu numeroase referințe comune și o bibliografie foarte cuprinzătoare care poate fi folositoare pentru localizarea unui expert pentru o anumită limbă. Hărțile lingvistice indică distribuția geografică a limbilor și dialectelor.

Ethnologue este publicat de SIL International (the Summer Institute for Linguistics – Institutul de vară de lingvistică), o organizație de servicii care lucrează cu persoane care vorbesc limbile mai puțin cunoscute ale lumii. Edițiile printate și pe Internet ale Ethnologue sunt actualizate la fiecare patru ani. <http://www.ethnologue.com/>

Linguasphere Observatory (Engleză și franceză)

"O organizație independentă (creată în 1983 fără afiliere politice, religioase, instituționale sau guvernamentale) care s-a dedicat studiului și promovării globale ale multitudinii lingvistice." The Linguasphere Table of the World's Major Languages (Tabelul Linguasphere cu cele mai importante limbi) este un rezumat al Linguasphere Register. Baza de date de resurse oferă directoare ale departamentelor universitare și liste de mailing organizate pe familii lingvistice.

Linguasphere publică *Register of the world's languages and speech communities*, - *Registrul limbilor lumii și ale comunităților lingvistice* care conține clasificări și tabele de cod pentru limbi și dialect, cât și un index universal pentru nume lingvistice și etnice.

Pagina de internet oferă părți din Registrul.

<http://www.linguasphere.org>

Languages of the World 123world

Oferă link-uri la site-urile de informații despre un număr mare de limbi bine cunoscute.

<http://www.123world.com/languages/>

yourdictionary.com

Oferă dicționare de limbă cu link-uri spre paginile de Internet și dicționare pentru aproape 300 de limbi, multe dintre ele vorbite în țările de origine.

<http://www.yourdictionary.com/languages.html>

Yamada Language Guides oferă link-uri spre surse lingvistice (organizate pe limbi).

Rezultate variate.

<http://babel.uoregon.edu/yamada/guides.html>

African Studies Center at the Michigan State University

Publică Webbook of African Language Resources (limbi africane), un director online de limbi (organizat după limbi).

<http://www.isp.msu.edu/AfrLang/hiermenu.html>

A. Humphreys și K. Mits (editori), The Red Book of the Peoples of the Russian Empire – Cartea Roșie a Popoarelor din Imperiul Rus, (Octombrie 1991) descrie popoare, triburi, dialecte și limbi din teritoriul fostei Uniuni Sovietici. Conține mai multe informații de bază despre variatele grupuri etnice decât despre limbi. <http://www.eki.ee/books/redbook>

Minorities at Risk (Minorități în primejdie)

Proiectul The Minorities at Risk al Centrului pentru Dezvoltare Internațională și Managementul Conflictului de la Universitatea Maryland oferă evaluări ale grupurilor minoritare bazate pe rapoartele drepturilor omului și articole din ziare. Evaluările prezintă istoria și cronologia unui conflict legat de un anumit grup etnic și prevede dezvoltările viitoare potrivit unui sistem de codare a conflictului și riscului. În timp ce informația oferită de evaluările grupurilor poate fi folositoare pentru o imagine de ansamblu, listele de referințe sunt limitate și îngreunează evaluarea concluziilor trase de autori.

<http://www.cidcm.umd.edu/inscr/mar/>

O listă actualizată regulat de pagini de Internet specializate în limbi și etnie poate fi găsită în "Directory of Online Sources" – directorul de surse online la ecoi.net.

Merită să verificați următoarele pagini ale instituțiilor lingvistice afiliate la universități sau instituții independente de cercetare. Multe oferă informații de bază despre anumite limbi, publicații online, bibliografii și informații despre lingviști care pot fi contactați pentru informații.

The School of Oriental and African Studies (SOAS) London - Școala pentru Studii Orientale și Africane <http://www.soas.ac.uk>

Institute for Middle Eastern and Islamic Studies at the University of Durham – Institutul pentru Studii Islamice și ale Orientului Mijlociu <http://www.dur.ac.uk/imeis>

Faculty of Oriental Studies at the University of Oxford (despre Orientul Mijlociu, Asia de Sud și Est) <http://www.orinst.ox.ac.uk/>

University of Pennsylvania African Studies Center – Centrul de Studii Africane

http://www.sas.u.penn.edu/African_Studies/K-12/menu_EduLANG.html

Institutul pentru Studii Africane, Hamburg <http://www.duei.de/iak/show.php>

Universitatea Bayreuth: Studii Africane <http://www.uni-bayreuth.de/departments/afrikanistik/>

Institutul German pentru Orient: <http://www.duei.de/doi/show.php>

LLACAN - Langues, langages et culture d'Afrique noire.

Institut de cercetare francez: publicații online, informații despre cercetări pe teren în curs.

Informații de bază despre cercetători. Bibliografie (în franceză și engleză)

<http://llacan.cnrs-bellevue.fr/ENGLISH/sommaire.htm>

The French National Institute for Oriental Languages and Civilisation (INALCO) (Institutul Național pentru limbi și civilizație orientală) oferă instrucțiuni despre limbi, geografie, istorie și politică în Europa Centrală și de Est, Asia, Oceania, Africa... În total peste 80 de limbi și civilizații sunt cercetate și se oferă pregătire profesională.

<http://www.inalco.fr/>

Material Offline

Din nou, ghidurile turistice ne oferă o secțiune despre etnie și limbă. Următoarele lucrări dispun de indici și directoare despre grupurile etnice și limbi. Pentru actualizarea materialului bibliografic, vă rugăm să accesați secțiunea bibliografică din *Ethnologue* sau *Linguasphere*.

- Breton, Roland J.L. (1999), *Atlas of the Languages and Ethnic Communities of South Asia (Atlasul Limbilor și Comunităților Etnice din Asia de Sud)* (2nd edn., Delhi: Sage Publications)
- Crozier, D.H. and R.M. Blench (1992, eds.), *An Index of Nigerian languages (Un Index al Limbilor Nigeriene)* (Dallas: Summer Institute of Linguistics)
- Dalby, Andrew (1999), *Dictionary of Languages: The Definitive Guide to More Than 400 Languages (Dicționar de Limbă-peste 400)* (New York: Columbia University Press)
- Gunnemark, Erik V. (1992), *Countries, Peoples and their Languages: the Geolinguistic Handbook (Țări, Popoare și Limbile lor)* (Gothenburg: Geolinguia)
- Klose, Albrecht (2001), *Sprachen der Welt/Languages of the World: A Multi-Lingual Concordance of Languages, Dialects, and Language Families (Limbile Lumii- O concordanță multi-lingvistică a Limbilor, Dialectelor și Familiilor de Limbă)* 2nd rev.edn (K. G. Saur)
- Levinson, David (1998), *Ethnic Groups Worldwide: A Ready Reference Handbook (Grupuri Etnice pe Mapamond)* (Phoenix: The Oryx Press)
- Minority Rights Group International (1997), *World Directory of Minorities (Directorul Minorităților)* (London)
- Singh, N.K. and A.M. Kahn (2001, eds.), *Encyclopaedia of the World Muslims. Tribes, Castes and Communities, (Enciclopedia Muslimilor: Triburi, Caste, Comunități)* 4 vols. (Delhi: Global Vision Publishing House)
- Wente-Lukas, Renate (1985), *Handbook of Ethnic Units in Nigeria (Manual despre Unitățile Etnice din Nigeria)* (Wiesbaden: FranzSteiner Verlag)

Analize lingvistice

Un număr de guverne UE folosesc lingvistica pentru a determina credibilitatea unui solicitant despre regiunea lui de origine. Specialiștii în lingvistică ascultă înregistrări de voci anonime pentru a descoperi urme de accente sau de dialecte care sunt caracteristice pentru o anumită regiune sau mod de socializare. Această practică a fost dezbătută intens. Mai jos urmează o listă de articole care prezintă și dezbate metodologia testelor lingvistice, puse în aplicare de autoritățile germane, elvețiene și suedeze. Până și consilierii legali și organizațiile de avocatură critică aceste metodologii.

BAFI (Jan 1999) Schweiz: Sprachanalysen als Beweismittel Einzelentscheiderbrief (Analize de limbă ca dovadă)

http://www.bafj.de/template/publikationen/ee_brief_1999/content_eebrief_1999_01.htm

BAFI (April 1999) Sprach- und Textanalyse. Einzelentscheiderbrief (Analize de limbă și text)

http://www.bafj.de/template/publikationen/ee_brief_1999/content_eebriefJ999_04.htm

Proasyl (1998) Analize de limbă pentru stabilirea țării de origine pentru recunoașterea statutului de refugiat. Înșelătorie sau Știință? (Frankfurt/Main, <http://www.proasyl.de/lit/spranaly/spr1.htm>)

Fecl: Fortress Europe Circular Letter 53 (Jan/Feb. 1998): Controversatele teste de limbă pentru determinarea țării de origine la solicitanți <http://www.fecl.org/circular/5304.htm>

The Guardian (22 Oct. 2003) "Accents on trial in asylum seeker tests"

<http://www.guardian.co.uk/guardianpolitics/story/0,3605,1068094,00.html>

Diana Eades, et al., (Feb 2003, slightly amended 14 Mar 2003) "Linguistic identification in the determination of nationality: A preliminary report," (Identificarea lingvistică în determinarea naționalității) <http://www-personal.une.edu.au/~hfraser/forensic/LingID.pdf>

Grupul pentru originea limbii și a naționalității (iunie 2004) Linii orientative pentru utilizarea limbii. Analiza în legătură cu stabilirea naționalității în cazul refugiaților

OBIECTIVE:

La terminarea acestei sesiuni participanții vor putea să:

- > Organizeze munca eficient în concordanță cu standardele necesare de calitate
 - > Creeze bookmarks (însemnări) sau favorites (pagini favorite)
 - > Creeze și administreze un sistem de fișiere pentru bookmarks
 - > Copieze citate și informații bibliografice din format electronic
 - > Recupereze termeni de căutare anteriori prin browser-ul de Internet
-

Salvarea rezultatelor căutării

Majoritatea browser-elor înregistrează căutarea Dvs. și rezultatele ei, ex. Istoria Căutării Internet Explorer. Aceasta vă permite să aveți acces la rezultate mai vechi de căutare în cadrul unui număr de zile pe care l-ați stabilit Dvs. în opțiunile de Internet.

Veți lucra mai eficient dacă veți copia (copy&paste) informațiile bibliografice, inclusiv adresa de Internet (URL), cât și citatele relevante într-un document de lucru. Puteți întotdeauna să ștergeți ceea ce nu folosiți, dar vă va ajuta să economisiți timp atunci când finalizați răspunsul sau raportul Dvs. Activați butonul T pentru a copia documente din formatul PDF.

Unele browsere, cum e Mozilla, vă permit să salvați sesiunile de cercetare ("tab sessions") și să aveți acces la ele în orice moment mai târziu. De asemenea, așa numitele "tab sessions" sunt salvate atunci când browser-ul se închide. Mozilla vă permite să lucrați cu mai multe sesiuni de cercetare în același timp, oferindu-vă o imagine de ansamblu mai bună asupra diferitelor cercetări anterioare.

Căutarea printre rezultatele căutării

Internet Explorer vă permite să căutați prin istoria de căutare, adică printre căutările anterioare, cât și prin documentele individuale (căutare de text complet). Astfel puteți să treceți rapid la o secțiune a raportului care conține termenul de căutare (vezi de asemenea secțiunea de punere în evidență a Google). Pentru documente în PDF sau Word va trebui să folosiți funcțiile lor de căutare, adică "Binoculars" și "Edit."

Bookmarks (însemnări)/Favorites(pagini favorite)

Puteți salva adresa unei anumite pagini de Internet creând un "Favorite" sau "Bookmark," pentru a avea acces la ele în viitoarea cercetare. Puteți organiza arhiva Dvs. de surse cu particularitatea Favorites/Bookmarks din browser-ul de Internet. Structurați particularitatea din browser-ul de Internet. Structurați-o pe mai multe nivele sau directoare, pe țăr,. surse sau teme. Pentru mai multe informații despre arhivare, vezi Modulul D.

Câteodată cea mai eficientă metodă de organizare a însemnărilor Dvs. va fi cea care corespunde cu strategia Dvs. personală de cercetare. Aceasta depinde de dorința altora de a folosi de asemenea însemnările Dvs.

Prezentarea și Documentarea Rezultatelor Cercetării

MODULUL D

PREZENTAREA ȘI DOCUMENTAREA REZULTATELOR CERCETĂRII

În momentul terminării cercetării, cercetătorii informațiilor din țara de origine trebuie să prezinte rezultatele cercetării lor în formă scrisă instituției solicitante. Utilizatorii informațiilor din țara de origine trebuie să proceseze informația în prezentări legale sau în decizii scrise. Unele din standardele menționate în această secțiune se aplică în mod egal tuturor utilizatorilor de informații din țara de origine, în special prezentarea transparentă a tuturor rezultatelor cercetării și un sistem clar de referințe. Totuși, cântărirea dovezilor și comentariile asupra unui material, în lumina unui caz și unei declarații individuale, formează o parte din munca consilierilor legali și a ofițerilor de decizie. Stilul prezentării informațiilor din țara de decizie va fi diferit față de stilul adoptat de cercetătorii informațiilor din țara de origine.

Astfel, Modulul D este organizat ca un modul opțional pentru a fi folosit în programe de pregătire complete pentru cercetătorii informațiilor din țara de origine. Utilizatorii informațiilor din țara de origine (consilieri legali și ofițeri de decizie) ar trebui să dezvolte linii orientative instituționale. Ghidurile de stil oferite în lista de referințe servește ca punct de plecare pentru crearea unor linii orientative interne.

Prezentarea rezultatelor cercetării

OBIECTIVE:

La sfârșitul acestei sesiuni, participanții vor putea să:

- > Prezinte informația într-un mod transparent și echilibrat
- > Faciliteze transparența verificării informației pentru utilizatori
- > Utilizeze informația într-un mod transparent și echilibrat

*Grup țintă: Cercetătorii informațiilor din țara de origine
(opțional utilizatori)*

Această secțiune este bazată pe consultații între partenerii Rețeaua & Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine și consultanți, cât și pe Ghidul de Editare și Analiză a Cercetării din martie 2004 produs de Directoratul de Cercetare al Comitetului Canadian de Imigrare și Refugiați. În principiu, prezentarea rezultatelor cercetării informațiilor din țara de origine trebuie să fie la fel de obiectivă ca și cercetarea în sine. De aceea, nu faceți comentarii asupra rezultatelor cercetării și nu trageți concluzii. Nu excludeți nici o informație găsită, chiar dacă nu sunteți de acord cu conținutul ei. Stilul scrierii, verificarea, structura rezumatului sau a raportului trebuie să exprime o intenție neutră și obiectivă.

În acest context, aceleași criterii pentru credibilitate și siguranță sunt valabile atât pentru produsul cercetării cât și pentru evaluarea surselor folosite. Amintiți-vă că utilizarea mai multor surse corespunde cu standardele informațiilor din țara de origine cu privire la siguranță, echilibru și exactitate și astfel este un semn al bunei calități a muncii Dvs. Găsirea unui echilibru între reflectarea acelei calități și prezentarea rezultatelor cercetării într-un mod prietenos pentru utilizatori este una din cele mai dificile sarcini ale cercetătorului de informații din țara de origine. În general ar trebui să puneți în evidență imparțialitatea și neutralitatea cercetării Dvs. printr-o structură transparentă a prezentării care corespunde cu metodologia și strategia de cercetare.

Asigurați-vă că procesul de verificare folosit în cadrul cercetării Dvs. este vizibil:

1. Includeți cât mai multe surse posibil, care v-au furnizat informații despre problema de cercetat
2. Expuneți clar care sursă v-a oferit o anumită informație
3. Arătați în mod explicit contradicțiile dintre surse
4. Arătați în mod explicit unde nu a fost posibilă verificare și ce surse ați consultat fără succes

Răspunsurile la informațiile cerute ar trebui să răspundă cât mai precis posibil la întrebări. Pot varia în complexitate în funcție de întrebare și problema de cercetat, dar și de cantitatea de informații disponibilă pentru cercetător.

Ar trebui confirmat faptul că tema reflectă de fapt întrebarea sau întrebările puse. Orice informație irelevantă care produce confuzie la cititor ar trebui exclusă din răspuns. (IRB Martie 2004, p. 8).

Pentru a nu oferi prea multă informație și pentru a nu crea impresia de supraîncărcare cu informație a utilizatorului, răspunsurile trebuie să fie focusate, adică informația din țara de origine trebuie să fie legată strict de întrebarea pusă, fără a face referiri la domenii irelevante. (IRB Martie 2004, p. 2).

Sfaturi legate de stil:

Compuneți titlurile corespunzător cu întrebările: dacă întrebările generale mai au nevoie de structurare adițională, creați secțiuni subordonate cu titluri simple

Prezentați faptele în ordine cronologică: în funcție de problemă și de situația țării poate fi mai bine să prezentați mai întâi informațiile cele mai recente

Explicați de ce includeți informații care nu sunt direct relaționate cu cererea (contextul necesar, confirmarea indirectă)

Evitați comentariile “ascunse”

În general, dezvoltarea și păstrarea unei terminologii comune poate fi importantă pentru regăsirea exactă a textului și pentru înaintarea informațiilor, în special când este vorba de baze de date. Informația din țara de origine ar trebui să fie corectă din punct de vedere gramatical, să folosească un vocabular și un nivel al limbii adecvate și să permită doar un minim de greșeli de ortografie și punctuație. (IRB Martie 2004, p. 2).

Răspunsurile ar trebui formulate clar, ușor de citit și de înțeles. Cu privire la răspunsul la o cerere de informație individuală, ideile ar trebui să fie organizate și dezvoltate logic. (IRB Martie 2004, p. 2).

Ideile ar trebui exprimate într-un mod imparțial fără a evidenția sau a formula comentarii asupra informației care ar putea influența persoana care a cerut-o. (IRB Martie 2004, 2). Ar trebui de asemenea evitat limbajul care sugerează o evaluare sau judecată legală, cum ar fi “confirmă/neagă”, “persecuție”, “extrem” sau “atroce”. Acestea ar trebui evitate și eliminate în timpul controlului calității. (IRB Martie 2004, p. 7).

Textul unui răspuns trebuie să prezinte informația exact cum este oferită de surse și ar trebui să evite analiza problemelor și/sau formularea unor concluzii. Este responsabilitatea cititorului să cântărească dovezile și să ajungă astfel la concluziile sale. Aceasta este în mod deosebit important acolo unde informația oferită face referire numai implicit sau circumstanțial la întrebarea care a fost

înaintată (adică ați putea decide să includeți informații despre scrisori de protest publicate de un partid politic despre o anumită problemă, unde întrebarea este în legătură cu o demonstrație organizată de respectivul partid. Este decizia ofițerului de decizie de a lua în considerare informația aceasta pentru a îmbunătăți probabilitatea ca o astfel de demonstrație să fi avut loc, din cauza activității politice în acel moment sau să limiteze probabilitatea ca această demonstrație să fi avut loc din cauza informațiilor existente despre această scrisoare de protest care sugerează că o astfel de demonstrație majoră ar fi fost de asemenea menționată în publicațiile de partid.

Dacă nu puteți găsi nici o informație despre subiectul cercetării este important să o spuneți fără a sugera că o persoană sau un partid politic nu există sau că un eveniment nu a avut loc. Dacă nu găsiți răspunsuri directe la întrebare dar găsiți informații circumstanțiale care ar putea fi interesante pentru contextul întrebării, declarați mai întâi că nu ați găsit informații despre întrebarea înaintată dar că ați inclus informații legate de întrebare (ex. nu ați găsit informații despre situația unui anumit grup religios, dar ați găsit un decret recent care interzice anumite activități religioase). Nu dezvoltăți informația suplimentară dar oferiți-vă să continuați cercetarea dacă acest domeniu este de interes.

Informația din țara de origine include de regulă o notă cu privire la limitele informației oferite. Pune în evidență faptul că informația este limitată de accesul la sursă și constrângeri temporale.

De obicei veți răspunde la întrebări în aceeași limbă. În unele țări doar limba oficială poate fi folosită pentru documente utilizate în procedurile administrative. De aceea va trebui de multe ori să faceți un rezumat sau în unele cazuri chiar să traduceți informația obținută de la surse. Citați sursele corect și menționați dacă traducerea este oficială sau neoficială.

Multe unități pentru informații din țara de origine au dezvoltat linii orientative interne pentru stil care au ca scop asigurarea uniformității calității și prezentării produselor cercetării lor. Acest lucru este foarte important acolo unde produsele informațiilor din țara de origine sunt puse la dispoziția publicului larg. Totuși, personalul nou angajat va fi recunoscător pentru liniile orientative scrise despre metoda de concepere a unui răspuns sau al unui raport.

Documentarea rezultatelor cercetării

OBIECTIVE

La sfârșitul acestei sesiuni, participanții vor putea să:

- > Arhiveze și recupereze rezultatele cercetării
- > Explice importanța documentării pentru controlul calității
- > Numească criteriile de bază pentru stabilirea unui sistem managerial pentru fișiere de informații despre țara de origine pentru unitatea/organizația lor
- > Dezvolte un sistem transparent de documentare a proceselor de muncă

Ciclul de cercetare începe cu o cerere de cercetare și se termină cu documentarea unui rezultat final. Este important să vedeți documentarea ca pe un proces constant care însoțește întregul ciclu de cercetare. Un răspuns al cercetării trebuie să fie o documentare a surselor consultate, a informației găsite și a procesului de verificare și confirmare. Pentru a asigura consistența documentației și posibilitatea de a recupera informația, documentarea trebuie să respecte o serie de reguli formale.

Documentarea consistentă este importantă pentru munca Dvs. și pentru munca membrilor echipei. Este o condiție esențială pentru controlul calității și pentru recuperarea și reutilizarea informației care a fost deja adunată, astfel făcându-se posibilă cercetarea eficientă, dovada

performanței și statisticile pentru viitoarea planificare.

Documentarea este de asemenea foarte importantă în relația Dvs. cu clienții externi. Documentația reflectă calitatea și siguranța unității Dvs. (clienții percep unitatea Dvs. ca pe o sursă de informații, subiectul aceluiași criterii de evaluare pe care le aplicați în cercetarea Dvs.) și vor fi necesare în cazul unei revizuirii externe.

Sistemul de documentare trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- Transparența principiilor de documentare
- Consecvența în procesul de documentare
- Recuperarea datelor și a informației
- Reutilizarea datelor și a informației
- Eficiența

Conceptul de documentare

- Ce informații trebuie documentate?
- Care parametri trebuie luați în considerare?
- Ce metode trebuie puse în aplicare?
- Ce instrumente răspund la cerințe?

Cerințele și instrumentele documentării depind de dimensiunea și concentrarea unității, de structura clienților, de cantitatea cererilor și a datelor, de capacitatea Dvs. personală și financiară. Documentarea trebuie să fie standardizată pentru a îndeplini funcțiile sale de stocare a datelor într-un mod transparent și recuperabil. Notați-vă obiectivele, principiile și cerințele sarcinilor de documentare ale organizației Dvs. într-un mic manual. Alegeți o metodă de documentare și instrumente care nu întrerup în mod inutil fluxul procesului de muncă. Cu cât este mai simplu sistemul de documentare, cu atât va fi personalul Dvs. mai consecvent în aplicarea sa. Într-o unitate mică de informații din țara de origine, concentrați-vă asupra nevoilor esențiale de informații din organizație. Unitățile mari vor lua în considerare angajarea unui specialist în documentare care să fie responsabil cu managementul informației sau al cunoștințelor și care să folosească un software profesionist de documentare. Sistemul de clasificare ar trebui să fie transparent și pe înțelesul tuturor, permițând o recuperare rapidă și eficientă de informații. Pentru un sistem de documentare eficient este important ca întreaga echipă să abă acces la arhive (ex. prin rețea comună, LAN sau Intranet).

Instrumente de documentare

- Ce posibilități de arhivare există?
- Ce instrumente îndeplinesc cerințele organizaționale?
- Ce informații ar trebui stocate?

Un instrument de documentare constă dintr-o arhivă în care datele sunt stocate și dintr-o interfață care poate fi accesată pentru administrarea și recuperarea datelor. Cum organizați arhiva de informații depinde de doi factori: cerințele interne (care este cel mai eficient mod de a recupera informații? Ce fel de informații voi căuta?) și cerințe externe (ex. statistici necesare pentru raportarea financiară sau pentru dovada performanței).

Copii și arhive electronice ar trebui folosite complementar. Păstrați în minte faptul că un număr crescător de instrumente de documentare crește și cantitatea de muncă în documentare, cât și posibilitatea de a greși. În timp ce fișierele copiate pot fi necesare în unele contexte, informația din țara de origine ar trebui să fie stocată electronic.

Datele problemei, procesul de cercetare și rezultatele cercetării ar trebui să fie documentate în același proces de muncă. Ele trebuie să fie legate și să facă referire una la alta. În plus ar trebui să aveți un acces eficient la date și să obțineți informații statistice despre procesul de cercetare, clienți, personalul de cercetare, etc.

Documentarea ar trebui să includă:

Informații organizaționale interne,
Informații legate de problemă, și
Clasificarea legată de conținutul problemei și de rezultatele cercetării

Organizațional:

Data cercetării
Numele cercetătorului
Arhiva locația (copii fișiere, bază de date/document)
Numele controlorului
Data controlului
Informații statistice suplimentare

Datele problemei:

Data cererii
Termenul limită
Numărul cererii/cazului (numărul fișierului)
Clientul
Categoría clientului (Guvern/Non Guv., Avocat, etc.)

Comunicare legată de problema clienților și experților:

Listă de verificat pentru surse, termenii de căutare folosiți
Data răspunsului

Conținut:

Țară/regiune
Subiect

Unele din informații aparțin mai multor categorii. Aceasta arată că uneori categoriile de informații nu pot fi clar definite. De aceea un sistem de documentare trebuie să pună în legătură datele.

Arhivarea

Există trei reguli principale pentru arhivare:

- a) mișcarea de la general la specific,
- b) relaționarea informațiilor între categoriile de clasificare,
- c) asigurarea că sunteți în măsură să recuperați tot materialul care corespunde unei cereri de azil sau unei cereri de informații din țara de origine, indiferent de faptul că doriți să arhivați părți din materialul respectiv în concordanță cu alte criterii, cum ar fi subiectul sau tipul sursei.

Felul cum vă organizați arhiva depinde de nevoile specifice și de instrumentele pe care le folosiți. Arhivele moderne sunt foarte flexibile. Dacă marea parte a informațiilor pe care le căutați este legată de țara de origine trebuie să alegeți țara ca prima categorie pentru arhiva Dvs., în care cererea individuală și rezultatele cercetării sunt arhivate împreună cu materialul despre informația din țara de origine relaționată. Acolo unde este necesar, puteți alege să împărțiți directorul de țară în subcategoriile de teme. Amintiți-vă totuși că o categorie îngustă vă va obliga să salvați cererea în mai multe directoare. Informațiile despre cercetător, datele cererii și răspunsul vor fi salvate în răspuns și nu separat.

Exerciții practice

Dezvoltați o structură de arhivare uniformă, accesibilă și utilizabilă pentru unitatea Dvs. de informații din țara de origine. Organizați un fișier de țară utilizând Windows Explorer în structura de arhivare.

Exemple:

Țara A (director)
 Tortură (dir)
 Raport 1 (fișier)
 Religie (dir)
 Drepturile copilului (dir)
 Alternativa refugiuului intern (dir)
 Cererea 1 (fișier cu informații despre client)
 Răspuns 1 (fișier cu informații despre client și cercetător)
Țara B (director)
 (*dir*)

Managementul fișierelor

Sistemele de operare oferă întotdeauna instrumente pentru managementul fișierelor, ex. Windows Explorer pentru MS Windows OS, și Norton Commander care este independent de sistemul de operare.

Cu aceste instrumente puteți organiza o arhivă într-un mod simplu, cu acces pentru întreaga echipă (dacă există o rețea comună), cu o funcție de căutare limitată și posibilitatea de a relaționa documentele salvate într-un director cu cele din alt director. Structura de mai sus poate fi aplicată cu ușurință pentru mai multe directoare. În multe cazuri, acest sistem va fi suficient. Dacă aveți cantități mari de date și/sau nevoia de a relaționa date, atunci luați în considerare folosirea unei baze de date.

Baze de date

Într-o bază de date relațională puteți stoca informație procedurală și organizațională, să le legați de cererile de problemă și răspunsuri și să le folosiți în scopuri statistice. De regulă, bazele de date vă pot oferi cazul ca entitate, fapt ce poate fi important pentru Dvs. dacă lucrați la Curte sau într-un birou de avocatură. Doar câteva baze de date oferă recuperarea textului documentelor și sunt relaționate cu "meta-informația" documentelor. Dacă aveți nevoie de așa ceva, căutați fișier, document sau managementul fluxului muncii.

Managementul documentelor și al fluxului muncii

Aceste sisteme sunt capabile să administreze cantități mari de date, să stocheze texte cu indecși din cadrul bazei de date și să le facă recuperabile, și să reprezinte fluxul muncii în organizația Dvs. Aceste sisteme pot fi foarte eficiente dar trebuie să aveți în vedere costurile mari de investiție.

Sfaturi utile

Documentarea trebuie să fie formalizată. Alegeți un concept când începeți activitatea

Organizați un sistem de documentare standardizat cu un set de reguli simple și eficiente.

Specificați datele și parametrii de documentat. Stabiliți o clasificare simplă a conținutului.

Asigurați-vă că toți membrii echipei pot lucra cu sistemul și înțelege ușor clasificarea.

Planificați cantitatea viitoare de date pentru a selecta instrumentele de documentare adecvate.

Organizați structura arhivei Dvs. și instrumentele de arhivare în concordanță cu informațiile de care aveți nevoie. Începeți cu criteriile generale de reutilizare (adică crearea de fișiere de țară) și subordonați alte criterii, amintindu-vă de cerințele de transparență și identificare.

Documentați strategia de cercetare (ex. listă de verificare a surselor, termenii de cercetare folosiți). Salvați întotdeauna rezultatele de cercetare și materialul găsit.

Controlul calității

Standardele bine definite de cercetare sunt implicit metode de control al calității care sunt aplicate de fiecare cercetător individual. Liniile de orientare formalizate ale procesului de cercetare și prezentare a rezultatelor ajută la menținerea acestor standarde de calitate chiar sub presiunea timpului sau în echipe mari. În plus, calitatea controlului și evaluarea de către un superior poate fi un instrument important pentru menținerea sau îmbunătățirea calității produselor informațiilor din țara de origine. Indicatorii pentru evaluare trebuie să corespundă unor standarde interne de calitate pentru a îndeplini funcția de managementul calității.

Evaluarea internă va fi o parte din sarcinile de management ale unității pentru informațiile din țara de origine. Opțiunea pentru o evaluare externă va depinde în mare măsură de structura organizațională și principiile institutului Dvs. Controlul intern al calității poate fi organizat în echipa de cercetare sau dusă la bun sfârșit de un cercetător cu experiență sau de managerul unității sau de un departament al controlului calității. Este important să definiți de câte ori va fi organizat controlul calității și ce va fi evaluat. În funcție de resursele disponibile, controlul calității poate fi făcut în mod aleator în special în cazuri foarte complexe, sau în fiecare caz. Frecvența și intensitatea controlului calității va depinde și de experiența echipei de cercetare dar și de fiecare cercetător în parte (ex. acolo unde există personal nou). Este de asemenea posibilă evaluarea doar a anumitor părți din proces, adică verificarea surselor utilizate, verificarea strategiei de cercetare, verificarea stilului prezentării, etc. Controlul calității extern poate fi îndeplinit de evaluatori profesioniști și/sau de clienți. Mai multe evaluări din partea clienților informale (ședințe) și formale (chestionare) sunt folositoare pentru a asigura că munca unității satisface nevoile clienților.

Referințe bibliografice

MATERIAL SELECTAT PENTRU LECTURARE

Următoarea bibliografie conține referințe pentru materialul folosit pentru Manualul de pregătire cât și pentru pregătirea sesiunilor de pregătire. Accentul se pune pe literatura disponibilă online. Trainerii interesați în studii de caz care nu se găsesc în acest manual vor găsi un ghid pentru baze de date ale jurisprudenței de azil pe CD-Rom Rețeaua&Pregătirea pentru Informațiile din Țara de Origine.

Următoarele documente sunt esențiale ca informații de bază:

Convenția pentru Refugiați de la Geneva 1951 și Protocolul din 1967

[http://www.unhcr.ch/cgi-](http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/+LwwBmeJAIS_www3wwwwwwxFgzvqXsK69s6mFqA72ZR0gRfZNhFqA72ZR0gRfZNIqFqGdBnqBzFqmRbZAFqA72ZR0gRfZNDzmxwwwwww1FqhuNlg2/openssl.pdf)

[bin/texis/vtx/home/+LwwBmeJAIS_www3wwwwwwxFgzvqXsK69s6mFqA72ZR0gRfZNhFqA72ZR0gRfZNIqFqGdBn](http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/+LwwBmeJAIS_www3wwwwwwxFgzvqXsK69s6mFqA72ZR0gRfZNhFqA72ZR0gRfZNIqFqGdBnqBzFqmRbZAFqA72ZR0gRfZNDzmxwwwwww1FqhuNlg2/openssl.pdf)

[qBzFqmRbZAFqA72ZR0gRfZNDzmxwwwwww1FqhuNlg2/openssl.pdf](http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/+LwwBmeJAIS_www3wwwwwwxFgzvqXsK69s6mFqA72ZR0gRfZNhFqA72ZR0gRfZNIqFqGdBnqBzFqmRbZAFqA72ZR0gRfZNDzmxwwwwww1FqhuNlg2/openssl.pdf)

Comisia UE: Directiva UE pentru Calificarea Azilului: Propunerea pentru o directivă a Consiliului despre standardele minime pentru calificarea și statutul cetățenilor din statele terțe și apatrizi ca refugiați sau ca persoane care au nevoie de protecție internațională. COM (2001) 510 finală din 31 Martie 2004. Adoptată pe 29 Aprilie 2004 (textul final și numerotarea articolelor se pot schimba până la publicarea oficială)

Comisia UE: Directiva UE pentru procedura de azil: Propunere amendată pentru directiva consiliului pentru standardele minime pentru procedurile din statele membre pentru garantarea și retragerea statutului de refugiat COM (2002) 326 finală din 18 Iunie 2002 (aprobată la consiliul miniștrilor din 29 Aprilie 2004, textul final nu este încă disponibil)

UNHCR (1992): Manual asupra procedurilor și criteriilor pentru determinarea statutului de refugiat (1979)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3ae6b3314>

UNHCR (1 Aprilie 2001): Interpretarea Articolului 1 din Convenția din 1951 legată de statutul de refugiat

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b20a3914>

MODULUL OPȚIONAL: LEGEA REFUGIAȚILOR ȘI PROTECȚIA COMPLEMENTARĂ

UNHCR (1992): Manual despre procedurile și criteriile pentru determinarea statutului de refugiat (1979)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3ae6b3314>

UNHCR (1 Aprilie 2001):): Interpretarea Articolului 1 din Convenția din 1951 legată de statutul de refugiat

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b20a3914>

UNHCR (1 Martie 1995): Notă informativă asupra Articolului 1 din Convenția de la 1951

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.htm?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3ae6b32c8&page=research>

UNHCR (Decembrie 2001): Protecția refugiaților: Un ghid pentru legea internațională a refugiaților

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3cd6a8444>

Tratate asupra legii internaționale a refugiaților

Goodwin-Gill, Guy (1996), *Refugiatul sub legea internațională* (Oxford: Clarendon Paperbacks)
Grahl-Madsen, Atle (1972), *Statutul Refugiului sub Legea Internațională*, 2 vols. (Leiden: A.W. Sijthoff)

Hathaway, James C. (1991), *Legea pentru statutul refugiatului* (Vancouver: Butterworth)

Kälin, Walter (1982), *Principiul nereturnării* (Bern-Frankfurt: Peter Lang)

Kälin, Walter (1990), *Procedura de azil* (Basel-Frankfurt/Main: Helbing & Lichtenhahn)

Kälin, Walter (1 iunie 2001), Consultări Globale asupra Protecției Internaționale: "Supravegherea Convenției din 1951, articolul 35 și mai mult"

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b3702384>

Symes, Mark (2000), *Caselaw on the Refugee Convention - The United Kingdom's Interpretation in the light of the International Authorities* (London: Refugee Legal Center)

Cessation Clauses (Studii de caz ale Convenției pentru Refugiați-Interpretarea Marii Britanie în lumina autorităților internaționale-clauze de încetare)

UNHCR (10 February 2003): *Guidelines on International Protection No. 3: Cessation of Refugee Status under Article 1C(5) and (6) of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees (the "Ceased Circumstances" Clauses)* (Linii orientative, Încetarea statutului de refugiat, Clauza de încetare)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3e50de6b4>

Bonoan, Rafael (24 Aprilie 2001), *Global Consultations on International Protection/Second Track: "When Is International Protection No Longer Necessary? The 'Ceased Circumstances' Provisions of the Cessation Clauses: Principles and UNHCR Practice, 1973-1999"* (Consultări Globale asupra protecției internaționale, Clauza de încetare)

<http://www.unhcr.ch/cgibin/>

[taxis/vtx/rsd/+XwwBmeVysK_wwwwwwwwwwwwFqwqFqtFdDdwDmFqwnFqwhFqwtFqwrFqwoFqwzFqwAFqeqjhrmfmmDFqm7y-dFqo2lyP0HEP3zmxwwwwww/rsddocview.pdf](http://www.unhcr.ch/cgibin/texis/vtx/rsd/+XwwBmeVysK_wwwwwwwwwwwwFqwqFqtFdDdwDmFqwnFqwhFqwtFqwrFqwoFqwzFqwAFqeqjhrmfmmDFqm7y-dFqo2lyP0HEP3zmxwwwwww/rsddocview.pdf)

Fitzpatrick, Joan, Jeffrey și Susan Brotman (2001): *"Current Issues in Cessation of Protection Under Article 1C of the 1951 Refugee Convention and Article 1.4 of the 1969 OAU Convention"* (*Global Consultations: Expert roundtable discussion on cessation as part of the Global Consultations on International Protection in the context of the 50th anniversary of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*) (Probleme actuale legate de încetarea protecției, în contextul aniversării a 50 de ani de la Convenție, art. 1C al Convenției și 1.4 al Convenției OAU din 1969)

<http://www.unhcr.ch/cgibin/>

[taxis/vtx/home/+fwwBmeqNod_wwwwwwwwwwwwFqzvqXs_+nw6mFqwnFqwhFqA72ZR0gRfZNtFqrpGdBnqBAFqA72ZR0gRfZNcFq7q1GGnDBao55In5aoDaqn55wBodDadhqGdBnqBodDMzmxwwwwwwDzmxwwwwwww1FqmRbZVFqhRFRP0ifqw/opensdoc.pdf](http://www.unhcr.ch/cgibin/taxis/vtx/home/+fwwBmeqNod_wwwwwwwwwwwwFqzvqXs_+nw6mFqwnFqwhFqA72ZR0gRfZNtFqrpGdBnqBAFqA72ZR0gRfZNcFq7q1GGnDBao55In5aoDaqn55wBodDadhqGdBnqBodDMzmxwwwwwwDzmxwwwwwww1FqmRbZVFqhRFRP0ifqw/opensdoc.pdf)

Clauze de excludere

UNHCR (4 Septembrie 2003): *Guidelines on International Protection No. 5: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees* (Clauze de excludere, Linii orientative asupra protecției internaționale, clauzele de excludere conform articolului 1 F din Convenție)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3f5857684>

ECRE (March 2004): *Position on exclusion* <http://www.ecre.org/positions/exclusion.shtml>

Gilbert, Geoff (1 January 2001), *Global Consultations on International Protection/Second Track: "Current Issues in the Application of the Exclusion Clauses"*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b3702152>

Complementary or subsidiary protection

UN CAT (21 November 1997): *General Comment No. 01, Implementation of article 3 of the Convention in the context of article 22. A/53/44, annex IX* (Protecția complementară sau subsidiară)

[http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/13719f169a8a4ff78025672b0050eba1?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/13719f169a8a4ff78025672b0050eba1?Opendocument)

UNHCR (1 April 2001): *Complementary Forms of Protection* (Forme complementare de protecție)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b20a7014>

UNHCR (August 2004, update): *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights (April 2003)* (Manual despre Protecția Refugiaților și Convenția Europeană pentru Drepturile Omului)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3f4cd5c74>

ECRE (September 2000): *Position on Complementary Protection*

<http://www.ecre.org/positions/cp.shtml>

ECRE (December 2003, update): *Complementary/Subsidiary Forms of Protection in the EU Member States: An Overview* (Forme de protecție subsidiare în statele membre UE)

<http://www.ecre.org/research/ECRE%20Survey%20CFP%20-%20Dec.%202003.doc>

Benbekhit, Nabl (2001), *"Introduction to the European Convention on Human Rights as an Instrument for the Protection of refugees and asylum seekers - a UNHCR Perspective"*, ELENA International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum, 26-28th January 2001, Strasbourg, France (Introducere în Convenția Europeană pentru Drepturile Omului ca Instrument pentru Protecția Refugiaților și solicitanților de azil – perspectiva UNHCR)

<http://www.ecre.org/elenahr/unhcr.DOC>

Ovey, Clare (2001), *"The Prohibition of Refoulement: the meaning of article 3 of the ECHR"*, ELENA International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum, 26-28th January 2001, Strasbourg, France (Interzicerea returnării)

<http://www.ecre.org/elenahr/art3.doc>

Suntinger, Walter (2001), "The Principle of Non-Refoulement: Art 3 UN Convention against Torture (CAT)", ELENA International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum, 26-28th January 2001, Strasbourg, France (Principiul nereturnării din Convenția împotriva Torturii)

<http://www.ecre.org/elenahr/nonref.doc>

Noll, Gregor (February 2002), "Fixed definitions or framework legislation? The delimitation of subsidiary protection *ratione personae*", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 55*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=3c8397a14&page=research>

Vedsted-Hansen, Jens (February 2002), "Complementary or subsidiary protection? Offering an appropriate status without undermining refugee protection", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 52* (Protecție subsidiară sau complementară?)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=3c7528894&page=research>

Civil war and Refugee Convention Status

IRB - Immigration and Refugee Board Ottawa, Canada (March 7, 1996): *Refugee status determination procedures Information on specific country/group Civilian Non-Combatants Fearing Persecution In Civil War Situations* (Război civil și Statutul de Refugiat conform Convenției)

http://www.irb-cisr.gc.ca/en/about/guidelines/civil_e.htm

Kälin, Walter (1991), "Refugees and civil wars: Only a matter of interpretation?", *International Journal of Refugee Law Vol 3*, 3 pp. 435-451

Kälin, Walter (2001), "Flight in times of war", *International Review of the Red Cross No. 843* pp. 629-650 (Refugiați în războaiele civile, Lupte pe timp de război)

[http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/htmlall/57JRE7/\\$File/629-650%20Kalin.pdf](http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/htmlall/57JRE7/$File/629-650%20Kalin.pdf)

MODULUL DE BAZĂ: ROLUL INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE ÎN DETERMINAREA STATUTULUI DE REFUGIAT

Goodwin-Gill, Guy (1996), *The Refugee in International Law* (Oxford: Clarendon Paperbacks) Gorlick, Brian (October 2002), "Common burdens and standards: legal elements in assessing claims to refugee status", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 68* (Refugiatul sub legea internațională)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=3db7c5a94&page=research>

Grahl-Madsen, Atle (1972), *The Status of Refugees in International Law*, 2 vols. (Leiden: A.W. Sijthoff) (Statutul refugiaților sub legea internațională)

Houle, France (1994), "The Credibility and Authoritativeness of Documentary Information in Determining Refugee Status: The Canadian Experience", *International Journal of Refugee Law*, 6(1) (Credibilitatea și autoritatea informațiilor documentare în determinarea statutului de refugiat)

Krieken, Peter van (2000), "Actors and Sources", in Peter van Krieken (ed.), *The Asylum Acquis Handbook* (The Hague: TMC Asser Press) (Actori și surse, Manualul despre aquis-ul azilului)

Massey, Hugh (2002), "Country of origin information: needs and limits", paper given at the seminar "The Effective Usage of Country of Origin Information in the EU Candidate States", Prague, 13-15 Feb. 2002 (Informațiile din Țara de Origine: nevoi și limite)

Rusu, Sharon (1994), "Introduction: Refugees, Information and Solutions: The Need for Informed Decision-Making", *Refugee Survey Quarterly* 13, 1

Rusu, Sharon (2003), "Strategic Review and Analysis of the Refugee Documentation Centre", Report prepared for the Department of Justice, Equality and Law Reform (Oxford) (Analiză strategică asupra centrului de documentare pentru refugiați)

SCIS (30 November 2003): *Response to the UNHCR's Comments on the SCIS Safeguards*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=401944737>

UNHCR (1992): *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status (1979)* (Manual despre procedurile și criteriile pentru determinarea statutului de refugiat)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3ae6b3314>

UNHCR (16 Decembrie 1998): *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims* (Notă asupra sarcinii dovezii în cererile de azil)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3ae6b3338>

UNHCR Protection Information Section (30 Aprilie 2003): *Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre for Migration Policy Development* (Comentarii asupra Sistemelor de Surse pentru Informațiile de Origine)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=4019429f4>

UNHCR (Februarie 2004): *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation* (Informația din Țara de origine, drumul spre cooperarea internațională)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=403b2522a>

Morgan Beverley, Verity Gelsthorpe, Heaven Crawley and Gareth A. Jones (Septembrie 2003)
Country of origin information: a user and content evaluation. UK Home Office Research Study 271 (Informațiile din țara de origine)
<http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hors271.pdf>

Protejarea datelor personale

Council of Europe (1981): *Convention for the Protection of Individuals with regard to the Automatic Processing of Personal Data* (Convenția pentru Protejarea Indiviizilor cu privire la procesarea automată a datelor personale)

European Parliament (24 October 1995): *EU Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data* (Procesarea datelor și libera mișcare a acestora)

UNHCR (May 2003): *Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre For Migration Policy Development (ICMPD) pp. 3-9* (Comentarii asupra sistemelor de surse de informații din Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de Migrare)

UNHCR (February 2004): *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation pp. 15-17*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=403b2522a>

MODULUL A IDENTIFICAREA INFORMAȚIILOR DIN ȚARA DE ORIGINE RELEVANTE DIN PUNCT DE VEDERE LEGAL

Convenția pentru Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare împotriva Femeilor (CEDAW)
<http://www.unhcr.ch/html/menu3/b/elledaw.htm>

Convenția pentru Drepturile Copiilor (CRC)
<http://www.ohchr.org/english/law/crc.htm>

Convenția Europeană pentru Protejarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ECHR)
<http://www.echr.coe.int/Eng/BasicTexts.htm>

Convenția Internațională împotriva Torturii (ICAT)
<http://www.ohchr.org/english/law/cat.htm>

Convenția Internațională pentru Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare Rasială (CERD)
http://www.unhcr.ch/html/menu3/b/d_icerd.htm

Convenția Internațională pentru Protejarea Drepturilor tuturor Muncitorilor Migranți și a Membrilor Familiilor lor
<http://www.ohchr.org/english/bodies/cmw/cmw.htm>

Convenția Internațională pentru Drepturile Civile și Politice (ICCPR)
http://www.unhcr.ch/html/menu3/b/a_ccpr.htm

Convenția Internațională pentru Drepturile Economice, Sociale și Culturale (ICESCR)
<http://www.ohchr.org/english/law/cescr.htm>

Declarația Universală a Drepturilor Omului
<http://www.un.org/Overview/rights.html>

UN Commission on Human Rights (11 February 1998): *Guiding Principles on Internal Displacement E/CN.4/1998/53/Add.2* (Principii orientative asupra strămutării interne)
http://www.unhcr.ch/html/menu2/7/b/principles_lang.htm

Carey, Sabine C. and Steven C. Poe (2004, eds.), *Understanding Human Rights Violations. New Systematic Studies* (Aldershot/Burlington: Ashgate) (Înțelegerea violării drepturilor omului)

Giffard, Camille (Feb. 2000), *The Torture Reporting Handbook. How to document and respond to allegations of torture within the international system for the protection of human rights* (Human Rights Centre, University of Essex) (Manualul pentru Raportarea Torturii)
<http://www.essex.ac.uk/torturehandbook>

Gorlick, Brian (October 2000), "Human rights and refugees: enhancing protection through international human rights law", *Working Paper No. 30* (Drepturile omului și refugiații, protecție prin legea internațională a drepturilor omului)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opedoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=3ae6a0cf4&page=research>

Hathaway, James C (2001), "The Michigan Guidelines on Nexus to a Convention Ground."

Second Colloquium on Challenges in International Refugee Law, Ann Arbor, Michigan, USA, March 23–25, 2001 (Ghidul Michigan pentru Nexus cu motivele Convenției)
<http://www.law.umich.edu/centersandprograms/pral/english.pdf>

Krieken, Peter van (2000), "Actors and Sources", in Peter van Krieken (ed.), *The Asylum Acquis Handbook* (The Hague: TMC Asser Press)

Margulies, Peter (2000), "Democratic Transition and the Future of Asylum Law", *Colorado Law Review* 71/1 (Tranziția democratică și viitorul legii azilului)

Mason, Elisa (2001), "Guide to Country Research for Refugee Status Determination" (Ghid pentru cercetarea țării în determinarea statutului de refugiat)
www.llrx.com/features/rsd.htm

Mason, Elisa (2001) "Update to Annex: Human Rights, Country and Legal Information Resources on the Internet"
www.llrx.com/features/rsd_bib2.htm

Refugee Review Tribunal (3-4 Dec. 2001), "Proceedings of Knowledge Networks: Comparative Methodologies in Country Research", Sydney (Metodologii comparative în cercetarea de țară)

Rusu, Sharon (1994), "Introduction: Refugees, Information and Solutions: The Need for Informed Decision-Making", *Refugee Survey Quarterly* 13, 1 (Refugiați, Informații și Soluții)
Smith, Rhona (2003), *Textbook on International Human Rights* (Oxford: Oxford University Press) (Manual asupra drepturilor internaționale ale omului)

Symonides, Janusz (2003, ed.) *Human Rights: International Protection, Monitoring, Enforcement* (Aldershot: Ashgate/UNESCO Publishing) (Protecție internațională, monitorizare, aplicare)

ECRE (September 2000): *Position on the Interpretation of Article 1 of the Refugee Convention*
<http://www.ecre.org/positions/csrinter.shtml>

UNHCR (1 April 2001): *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b20a3914>

UNHCR (3 July 1998): *Note on International Protection, A/AC.96/898*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=EXCOM&id=3ae68c110&page=exec>

UN Human Rights Committee (4 November 1994): *General Comments No. 24 (CCPR/C.21/Rev.1/add.6)*
[http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/69c55b086f72957ec12563ed004ecf7a?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/69c55b086f72957ec12563ed004ecf7a?Opendocument)

UN Human Rights Committee (31 August 2001): *General Comments No. 29 (CCPR/C.21/Rev.1/Add.11)*
[http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/71eba4be3974b4f7c1256ae200517361?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/71eba4be3974b4f7c1256ae200517361?Opendocument)

UNHCHR et al (1997): *Manual On Human Rights Reporting Under Six Major International Human Rights Instruments (Geneva)* (Manual asupra raportării drepturilor omului sub șase instrumente principale ale drepturilor omului)
http://www.unhcr.ch/pdf/manual_hrr.pdf

International humanitarian law (Lege umanitară internațională)
Convențiile de la Geneva din 1949 și Protocoalele Adiționale
<http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/html/genevaconventions?OpenDocument>

Curtea Penală Internațională
<http://www.icc-cpi.int>

Legea umanitară internațională și pentru copii
http://www.icrc.org/Web/eng/siteeng0.nsf/html/section_ihl_children_in_war

Femei în război și legea internațională umanitară
http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/htmlall/section_ihl_women_and_war?OpenDocument

Război și strămutare
http://www.icrc.org/Web/eng/siteeng0.nsf/html/refugees_displaced_persons

Jaquemets, Stephane (2001), "The cross-fertilization of international humanitarian law and international refugee law", *International Review of the Red Cross* No. 843, p. 651-674
[http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/htmlall/57JRE8/\\$File/651-674%20jaquemets.pdf](http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/htmlall/57JRE8/$File/651-674%20jaquemets.pdf)

Legi naționale

UNHCR (1 April 2001): *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3b20a3914>

Serviciul militar

IRB - Immigration and Refugee Board Ottawa, Canada (September 1992): Refusal to Perform Military Service as a Basis for a Well-Founded Fear of Persecution - Suggested Framework of Analysis (Refuzul de a îndeplini serviciul militar ca bază pentru frica bine întemeiată de persecuție)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/+3wwBmQeYEudwww3wwwwwFqwqFqwmFq3MocoBwGOa5nGVoqnnFqwhFqwtFqwrFqo2lyP0HEPofqwzFqwAFqqejhrmFmDFqhe28iAy-dFqo2lyP0HEP3zmxwwwwww/rsddocview.pdf>

UNHCR (1 October 1999): Deserters and Persons avoiding Military Service originating from the Federal Republic of Yugoslavia in Countries of Asylum: Relevant Considerations (Dezertori și persoane care refuză serviciul militar din Republica Federală Iugoslavia în țările de azil)
http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/+EwwBm_eYEudwwwMwwwwwwFqwqFqhuNlg2mfq3MocoBwGOa5nGVoqnnFqwhFqwtFqwrFqo2lyP0HEPofqwzFqwAFqqejhrmFmDFqnlRTPdFqo2lyP0HEP3zmqwwwwww/rsddocview.html

UNHCR (8 January 2003): Yasin Sepet and Erdem Bulbul (Appellants) v. the Secretary of State for the Home Department (Respondent), and the United Nations High Commissioner for Refugees (Intervener)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/+QwwBmeb-9iKwwwwwwqwwwwwwFqwqFqhuNlg2mfq3MocoBwGOa5nGVoqnnFqwhFqwtFqwrFqo2lyP0HEPofqwzFqwAFqqejhrmFmDFq7y-dFqo2lyP0HEP3zmnwwwwww/rsddocview.pdf>

Solicitări bazate pe credința religioasă
Gunn, T. Jeremy (Spring 2003), "The Complexity of Religion and the Definition of "Religion" in International Law", Harvard Human Rights Journal Vol 16 (Complexitatea Religiei și definiția religiei în legea internațională)
<http://www.law.harvard.edu/students/orgs/hrj/iss16/gunn.pdf>

Khan, Amjad Mahmood (Spring 2003), "Persecution of the Ahmadiyya Community in Pakistan: An Analysis Under International Law and International Relations in International Law", Harvard Human Rights Journal Vol 16 (Persecuția comunității Ahmadiyya din Pakistan)
<http://www.law.harvard.edu/students/orgs/hrj/iss16/khan.shtml>

Musalo, Karen (December 2002): "Claims for Protection Based on Religion or Belief: Analysis and Proposed Conclusions" (UNHCR Department of International Protection: Legal and Protection Policy Research Series (Solicitări bazate pe religie)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3f4de7f0a>

UNHCR (28 April 2004): Guidelines on International Protection No. 6: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=4090f9794>

UNHCR Global Consultations (30-31 October 2002): Summary Conclusions on Religion-Based Refugee Claims. Baltimore Expert Roundtable
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3fe9975d7>

Actori non-statali

ELENA (September 2000): Research Paper on Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect - the German Interpretation (Cercetare asupra agenților non-statali de persecuție și incapacitatea statului de a proteja –interpretarea germană)
<http://www.ecre.org/research/nsagents.doc>

ELENA (September 2000): Research Paper on Non-State Agents of Persecution
<http://www.ecre.org/research/nsagents.shtml>

Kälin, Walter (2001), "Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect", in International Association of Refugee Law Judges, The Changing Nature of Persecution, 4th Conference October 2000 Berne, Switzerland (Bern) pp. 43 – 59
<http://www.cx.unibe.ch/oefre/forschung/kaelin-nonstate.pdf>

UNHCR (29 November 1999): Opinion of UNHCR regarding the question of "non-State persecution", as discussed with the Committee on Human Rights and Humanitarian Aid of the German Parliament (Lower House)
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3df755477>

Protecție națională

Amnesty International (2 October 2002): Comments on the Commission's Proposal for a Council Directive on Minimum Standards for the Qualification and Status of Third Country National and Stateless Persons as Refugees or as Persons Who Are Otherwise in Need of International Protection, COM (2001) 510 final (comentarii asupra propunerii comisiei pentru o directivă a consiliului despre standardele minime pentru calificarea și statutul persoanelor din țări terțe și apatrizi ca refugiați sau persoane care necesită protecție internațională)
http://www.ecre.org/eu_developments/status/aistatus.doc

Fortin, Antonio (2000), "The Meaning of Protection in the Refugee Definition", *International Journal of Refugee Law* Vol 12, 4 pp. 548-576 (Semnificații a protecției în definiția refugiatului)
Hathaway, James C. (1991), *The Law of Refugee Status* (Vancouver: Butterworth)
Kälin, Walter (2001), "Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect", in *International Association of Refugee Law Judges, The Changing Nature of Persecution, 4th Conference October 2000 Bern, Switzerland* (Bern) pp. 43 – 59
<http://www.cx.unibe.ch/oefre/forschung/kaelin-nonstate.pdf>

UNHCR (March 2004): *Note on key issues of concern to UNHCR on the draft Qualification Directive* (Note asupra proiectului directivei pentru calificare)
www.unhcr.ch/news/290304Qua.pdf

Alternativa refugiului sau a protecției interne

ELENA (September 2000): *Research Paper on the Application of the Concept of Internal Protection* AlternaOvey, Clare (2001), "The Prohibition of Refoulement: the meaning of article 3 of the ECHR",

ELENA *International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum*, 26-28th January 2001, Strasbourg, France

Suntinger, Walter (2001), "The Principle of Non-Refoulement: Art 3 UN Convention against Torture (CAT)", ELENA *International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum*, 26-28th January 2001, Strasbourg, France

Noll, Gregor (February 2002), "Fixed definitions or framework legislation? The delimitation of subsidiary protection *ratione personae*", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 55*

Vedsted-Hansen, Jens (February 2002), "Complementary or subsidiary protection? Offering an appropriate status without undermining refugee protection", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 52*

Război Civil și statutul de refugiat conform Convenției

IRB - Immigration and Refugee Board Ottawa, Canada (March 7, 1996): *Refugee status determination procedures Information on specific country/group Civilian Non-Combatants Fearing Persecution In Civil War Situations*

Kälin, Walter (1991), "Refugees and civil wars: Only a matter of interpretation?", *International Journal of Refugee Law* Vol 3, 3 pp. 435-451

Kälin, Walter (2001), "Flight in times of war", *International Review of the Red Cross* No. 843 pp. 629-650

Goodwin-Gill, Guy (1996), *The Refugee in International Law* (Oxford: Clarendon Paperbacks) Gorlick, Brian (October 2002), "Common burdens and standards: legal elements in assessing claims to refugee status", *New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 68*

Grahl-Madsen, Atle (1972), *The Status of Refugees in International Law*, 2 vols. (Leiden: A.W. Sijthoff)

Houle, France (1994), "The Credibility and Authoritativeness of Documentary Information in Determining Refugee Status: The Canadian Experience", *International Journal of Refugee Law*, 6(1)

Krieken, Peter van (2000), "Actors and Sources", in Peter van Krieken (ed.), *The Asylum Acquis Handbook* (The Hague: TMC Asser Press)

Massey, Hugh (2002), "Country of origin information: needs and limits", paper given at the seminar "The Effective Usage of Country of Origin Information in the EU Candidate States", Prague, 13-15 Feb. 2002

Rusu, Sharon (Spring 1994), "Introduction: Refugees, Information and Solutions: The Need for Informed Decision-Making", *Refugee Survey Quarterly* 13, 1

Rusu, Sharon (2003), "Strategic Review and Analysis of the Refugee Documentation Centre", Report prepared for the Department of Justice, Equality and Law Reform (Oxford)

SCIS (30 November 2003): *Response to the UNHCR's Comments on the SCIS Safeguards*

UNHCR (1992): *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status* (1979)

UNHCR (16 December 1998): *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*

UNHCR Protection Information Section (30 April 2003): *Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre for Migration Policy Development*

UNHCR (February 2004): *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation*

Morgan Beverley, Verity Gelsthorpe, Heaven Crawley and Gareth A. Jones (September 2003) *Country of origin information: a user and content evaluation. UK Home Office Research Study 271*

Protejarea datelor persoanelor:

Consiliul European (1981): *Convenția pentru Protejarea indivizilor cu privire la procesarea automată a datelor*

Parlamentul European (24 October 1995): *Directiva UE 95/46/EC a Parlamentului European și a Consiliului pentru protejarea indivizilor cu privire la procesarea datelor personale și mișcarea liberă a acestora*

UNHCR (May 2003): *Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre For Migration Policy Development (ICMPD) pp. 3-9*

UNHCR (February 2004): *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation pp. 15-17*

UN Commission on Human Rights (11 February 1998): *Guiding Principles on Internal Displacement E/CN.4/1998/53/Add.2*

Carey, Sabine C. and Steven C. Poe (2004, eds.), *Understanding Human Rights Violations. New Systematic Studies* (Aldershot/Burlington: Ashgate)

Giffard, Camille (Feb. 2000), *The Torture Reporting Handbook. How to document and respond to allegations of torture within the international system for the protection of human rights* (Human Rights Centre, University of Essex)

Gorlick, Brian (October 2000), "Human rights and refugees: enhancing protection through international human rights law", *Working Paper No. 30*

Second Colloquium on Challenges in International Refugee Law, Ann Arbor, Michigan, USA, March 23–25, 2001

Krieken, Peter van (2000), "Actors and Sources", in Peter van Krieken (ed.), *The Asylum Acquis Handbook* (The Hague: TMC Asser Press)

Margulies, Peter (2000), "Democratic Transition and the Future of Asylum Law", *Colorado Law Review* 71/1

Mason, Elisa (2001), "Guide to Country Research for Refugee Status Determination"

Mason, Elisa (2001) "Update to Annex: Human Rights, Country and Legal Information"

Refugee Review Tribunal (3-4 Dec. 2001), "Proceedings of Knowledge Networks: Comparative Methodologies in Country Research", Sydney

Informed Decision-Making, *Refugee Survey Quarterly* 13, 1

Smith, Rhona (2003), *Textbook on International Human Rights* (Oxford: Oxford University Press)

Symonides, Janusz (2003, ed.) *Human Rights: International Protection, Monitoring, Enforcement* (Aldershot: Ashgate/UNESCO Publishing)

ECRE (September 2000): *Position on the Interpretation of Article 1 of the Refugee Convention*

UNHCR (1 April 2001): *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*

UNHCR (3 July 1998): *Note on International Protection, A/AC.96/898*

UN Human Rights Committee (4 November 1994): *General Comments No. 24 (CCCPR/C.21/Rev.1/add.6)*

UN Human Rights Committee (31 August 2001): *General Comments No. 29 (CCPR/C/21/Rev.1/Add.11)*

UNHCHR et al (1997): *Manual On Human Rights Reporting Under Six Major International*

Human Rights Instruments (Geneva)

Război și strămutare

Jaquemé, Stéphane (2001), "The cross-fertilization of international humanitarian law and international refugee law", *International Review of the Red Cross* No. 843, p. 651-674

Legi naționale

UNHCR (1 April 2001): *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*

Serviciul militar

IRB - Immigration and Refugee Board Ottawa, Canada (September 1992): *Refusal to Perform Military Service as a Basis for a Well-Founded Fear of Persecution - Suggested Framework of Analysis*

UNHCR (1 October 1999): *Deserters and Persons avoiding Military Service originating from the Federal Republic of Yugoslavia in Countries of Asylum: Relevant Considerations*

UNHCR (8 January 2003): *Yasin Sepet and Erdem Bulbul (Appellants) v. the Secretary of State for the Home Department (Respondent), and the United Nations High Commissioner for Refugees (Intervener)*

Solicitări bazate pe credințe religioase

Gunn, T. Jeremy (Spring 2003), "The Complexity of Religion and the Definition of "Religion" in International Law", *Harvard Human Rights Journal* Vol 16

Khan, Amjad Mahmood (Spring 2003), "Persecution of the Ahmadiyya Community in Pakistan: An Analysis Under International Law and International Relations in International Law", *Harvard Human Rights Journal* Vol 16

Musalo, Karen (December 2002): "Claims for Protection Based on Religion or Belief: Analysis and Proposed Conclusions" (UNHCR Department of International Protection: Legal and Protection Policy Research Series)

UNHCR (28 April 2004): *Guidelines on International Protection No. 6: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*

UNHCR Global Consultations (30-31 October 2002): *Summary Conclusions on Religion-Based Refugee Claims. Baltimore Expert Roundtable*

Actori non-statali

ELENA (September 2000): *Research Paper on Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect - the German Interpretation*

ELENA (September 2000): *Research Paper on Non-State Agents of Persecution*

Kälin, Walter (2001), "Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect", in *International Association of Refugee Law Judges, The Changing Nature of Persecution, 4th Conference October 2000 Berne, Switzerland (Bern)* pp. 43 – 59

UNHCR (29 November 1999): *Opinion of UNHCR regarding the question of "non-State persecution", as discussed with the Committee on Human Rights and Humanitarian Aid of the German Parliament (Lower House)*

Protecția națională

Amnesty International (2 October 2002): *Comments on the Commission's Proposal for a Council Directive on Minimum Standards for the Qualification and Status of Third Country National and Stateless Persons as Refugees or as Persons Who Are Otherwise in Need of International Protection, COM (2001) 510 final*

Fortin, Antonio (2000), "The Meaning of Protection in the Refugee Definition", *International Journal of Refugee Law* Vol 12, 4 pp. 548-576

Hathaway, James C. (1991), *The Law of Refugee Status* (Vancouver: Butterworth)

Kälin, Walter (2001), "Non-State Agents of Persecution and the Inability of the State to Protect", in *International Association of Refugee Law Judges, The Changing Nature of Persecution, 4th Conference October 2000 Bern, Switzerland (Bern)* pp. 43 – 59

Alternativa refugiuului sau a protecției interne

ELENA (September 2000): *Research Paper on the Application of the Concept of Internal Protection Alternative*

<http://www.ecre.org/research/ipa.shtml>

Hathaway, James C (1999), "The Michigan Guidelines on the Internal Protection Alternative

First Colloquium on Challenges in International Refugees Law", Ann Arbor, Michigan, USA, April 9–11, 1999

<http://www.refugeecaselaw.org/Refugee/guidelines.htm>

Hathaway, James C and Michelle Foster (August 2001): *Global Consultations on International Protection/Second Track: "Internal Protection/Relocation/Flight Alternative as an Aspect of Refugee Status Determination"*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3bf92a694>

ICRC: Război și strămutare

http://www.icrc.org/Web/eng/siteeng0.nsf/html/refugees_displaced_persons

Kelley, Ninette (January 2002): "Internal Flight/Relocation/Protection Alternative: Is it Reasonable?", *International Journal of Refugee Law* Vol 14, 1 pp. 4-44

Marx, Reinhard (April 2002), "The Criteria of Applying the "Internal Flight Alternative" Test in National Refugee Status Determination Procedures", *International Journal of Refugee Law* Vol 14, 2/3 pp. 179-218

Storey, Hugo (1998), "The Internal Flight Alternative Test: The Jurisprudence Re-examined", *International Journal of Refugee Law* Volume 10, 499

UN Commission on Human Rights (11 February 1998): *Guiding Principles on Internal Displacement E/CN.4/1998/53/Add.2*

http://www.unhcr.ch/html/menu2/7/b/principles_lang.htm

UNHCR (23 July 2003): *Guidelines on International Protection No. 4: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3f2791a44>

Solicitări bazate pe gen și apartenența la un anumit grup social

UNHCR (7 May 2002): *Guidelines on International Protection No. 1: Gender-Related Persecution Within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol Relating to the Status of Refugee*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/>

[taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3d36f1c64](http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3d36f1c64)

UNHCR (7 May 2002): *Guidelines on International Protection No. 2: "Membership of a Particular Social Group" Within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees* <http://www.unhcr.ch/cgi-bin/>

[taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3d36f23f4](http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3d36f23f4)

Aleinikoff, T. Alexander (1 August 2001), *Global Consultations on International Protection/Second Track: "Membership of a Particular Social Group: Analysis and Proposed Conclusions" (Draft)*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3bf92b584>

Anker, Deborah A. (Spring 2002), "Refugee Law, Gender, and the Human Rights Paradigm", *Harvard Human Rights Journal* Vol 15, 133

<http://www.law.harvard.edu/students/orgs/hrj/iss15/anker.shtml>

Castel, Jacqueline R (January 1992), "Rape, Sexual Assault and the Meaning of Persecution", *International Journal of Refugee Law* Vol 4, 1 pp. 39-56

Crawley, Heaven and Trine Lester (May 2004), "Comparative analysis of gender-related persecution in national asylum legislation and practice in Europe" (UNHCR Evaluation and Policy Analysis Unit EPAU/2004/05)

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/home/opensdoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=40c071354&page=research>

ELENA (June 1997): *Research Paper on Sexual Orientation as a Ground for Recognition of Refugee Status*

<http://www.ecre.org/research/orient.doc>

Haines, Rodger QC (10 August 2001), *Global Consultations on International Protection/Second Track: "Gender-Related Persecution" (Draft)*

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/taxis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=3bf929d72>

MODULUL B: CUNOAȘTEREA ȘI EVALUAREA SURSELOR

Houle, France (1994), "The Credibility and Authoritativeness of Documentary Information in Determining Refugee Status: The Canadian Experience", *International Journal of Refugee Law* 6(1)

IRB - Immigration Advisory Service (IAS), Research & Information Unit (2003): Home Office Country Assessments: An Analysis

IRB - Immigration and Refugee Board Legal Services (1999): Weighing Evidence, Chapter 6: Documentary Evidence

http://www.irb.gc.ca/en/researchpub/pub/weighevid/weighevid06_e.htm#68

Mason, Elisa (2001), "Guide to Country Research for Refugee Status Determination"

www.llrx.com/features/rsd.htm

Mason, Elisa (2001), "Update to Annex: Human Rights, Country and Legal Information Resources on the Internet"

www.llrx.com/features/rsd_bib2.htm

Poe, Steven C, et al. (2001), "How are These Pictures Different? A Quantitative Comparison of the US State Department and Amnesty International Human Rights Reports, 1976–1995", Human Rights Quarterly Vol 23, 3

Rusu, Sharon (2003), "Strategic Review and Analysis of the Refugee Documentation Centre", Report prepared for the Department of Justice, Equality and Law Reform, (Oxford)

SCIS (30 November 2003): Response to the UNHCR's Comments on the SCIS Safeguards

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=401944737>

UK Home Office (2003): Country of origin information: a user and content evaluation research study 271

UNHCR Protection Information Section (30 April 2003): Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre for Migration Policy Development

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=4019429f4>

UNHCR (February 2004): Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=403b2522a>

UN CCPR (2001): Consolidated guidelines for State reports under the International Covenant on Civil and Political Rights: 26/02/2001. CCPR/C/66/GUI/Rev.2 (Basic Reference Document)

<http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/0/b75df84e0465f1ffc1256a14005abc70?Opendocument>

UNHCR Centre for Research and Documentation (January 2001, update): Human Rights and Refugee-Related Sites on the World Wide Web

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDCOI&id=3b1f52534>

UNHCHR et al (1997): Manual On Human Rights Reporting Under Six Major International Human Rights Instruments (Geneva)

http://www.unhchr.ch/pdf/manual_hrr.pdf

UNHCHR (2001): Training Manual on Human Rights Monitoring (New York and Geneva, find contents and introduction at

http://www.unicri.it/TraCCC%20docs/train7_a%20intro.pdf)

Good, Anthony (2004), "Undoubtedly an expert? Anthropologists in British asylum courts", The Journal of the Royal Anthropological Institute Vol 10, 1 pp. 113-133

Giffard, Camille (Feb. 2000), "The Torture Reporting Handbook. How to document and respond to allegations of torture within the international system for the protection of human rights", Human Rights Centre, University of Essex

<http://www.essex.ac.uk/torturehandbook>

Korljan, Edo (26-28th January 2001), "The role and work of the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT)" ELENA International Course on the European Convention on Human Rights in relation to Asylum, Strasbourg, France

<http://www.ecre.org/elenahr/CPT.doc>

Forsythe, David (March 2001), "UNHCR's mandate: the politics of being non-political", New Issues in Refugee Research, Working Paper No. 33

<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/home/opendoc.pdf?tbl=RESEARCH&id=3ae6a0d08&page=research>

MODULUL C: STRATEGII DE CERCETARE: VERIFICARE ȘI EVALUARE

IRB - Immigration and Refugee Board Legal Services (1999): Weighing Evidence, Chapter 6: Documentary Evidence

http://www.irb.gc.ca/en/researchpub/pub/weighevid/weighevid06_e.htm#68

IRB - Immigration and Refugee Board, Canada (March 2004): *Research Analysis and Editing Guide*
SCIS (30 November 2003): *Response to the UNHCR's Comments on the SCIS Safeguards*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=401944737>

UNHCR (February 2004): *Country of Origin Information: Towards Enhanced International Cooperation*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/exis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=403b2522a>

UNHCR Protection Information Section (30 April 2003): *Comments on the Source Country Information Systems (SCIS) of the International Centre for Migration Policy Development*
<http://www.unhcr.ch/cgi-bin/texis/vtx/rsd/rsddocview.pdf?CATEGORY=RSDLEGAL&id=4019429f4>

Cercetare generală

Bell, Judith (1999): *Doing your Research Project: A guide for first-time researchers in Education and Social Science* (Buckingham: Open University Press)

Blaxter, Loraine; Hughes, Christina & Tight, Malcolm (1996), *How to research*, 2nd edition (Buckingham: Open University Press)

Hart, Christopher (1998), *Doing a Literature Review: Releasing the Social Science Research Imagination* (London: Sage Publications)

Moore, Nick (2000), *How to do Research: The complete guide to designing and managing research projects* (London: Facet Publishing)

Parker, Penny L. (10 August 1996), *A Guide to Country-Specific Research*. UN Human Rights Documentation (University of Minnesota, Human Rights Library)
<http://www1.umn.edu/humanrts/bibliog/guide.htm>

Cercetare pe Internet

Bradley, Phil (2002), *The Advanced Internet Searcher's Handbook* 2nd edition (London: Library Association Publishing)

Cooke, Alison (2001), *A guide to finding quality information on the internet: selection and evaluation strategies* 2nd edition (London: Library Association Publishing)

Harvard Law School Human Rights Program (2003): *Getting Started in Human Rights*
<http://www.law.harvard.edu/programs/hrp/publications/research.html>

Milstein, Sarah and Rael Dornfest (2004), *Google: The Missing Manual* (Cambridge: Pogue Press/O'Reilly)

Poulter, Alan, Gwyneth Tseng and Geoff Sargent (1999), *The Library and Information Professional's Guide to the World Wide Web* (London: Library Association Publishing)

ecoi.net Search Features: For a navigation guide to ecoi.net see
<http://www.ecoi.net>

Google Search Features:
<http://www.google.com/help/basics.html>

Cercetarea surselor orale

Arksey, Hilary and Peter Knight (1999), *Interviewing for Social Scientists* (London: Sage Publications)

Seidman, Irving (1998), *Interviewing as qualitative research: A guide for researchers in Education and the Social Sciences* 2nd edition (London: Teachers College Press)

Good, Anthony (2004), "Undoubtedly an expert? Anthropologists in British asylum courts", *The Journal of the Royal Anthropological Institute* Vol 10, 1 pp. 113-133

MODULUL D:

IRB – Immigration and Refugee Board Research Directorate (November 1998): *Collection Development Policy*

IRB – Immigration and Refugee Board Research Directorate (November 1998): *Style Guide* –

English

IRB - Immigration and Refugee Board Refugee Protection Division and Policy, Planning & Research Branch (September 2002): Current Citation

IRB - Immigration and Refugee Board Refugee Protection Division and Policy, Planning & Research Branch (2003): Policy for Producing Country of Origin National Documentation Packages

http://www.irb.gc.ca/en/about/policies/origin_e.htm

IRB - Immigration and Refugee Board, Canada (March 2004): Research Analysis and Editing Guide

Rusu, Sharon (2003), "Strategic Review and Analysis of the Refugee Documentation Centre", Report prepared for the Department of Justice, Equality and Law Reform (Oxford)

Întocmirea rapoartelor

Bowden, John (2004), *Writing a report: How to prepare, write and present effective reports* 7th edition (Oxford: How to Books)

Redman, Peter (2003), *Good essay writing: A social sciences guide* 2nd edition (London: Open University Press/Sage Publications)

Studii de caz

Următoarele cazuri se regăsesc și în manual. Ele pot fi acesate în engleză și franceză la adresele de internet ale Curții Europene pentru Drepturile Omului și ale Comitetului împotriva Torturii

<http://www.echr.coe.int/>

Ahmed v. Austria Judgment of 17 December 1996 Appl. No. 25964/94

Bensaid v. United Kingdom Judgment of 6 February 2001 Appl. No. 44599/98

Chahal v. United Kingdom Judgment of 15 November 1996 Appl. No. 22414/93

Cruz Varas and Others v. Sweden Judgment of 20 March 1991 Appl. No. 15576/89

D. v. United Kingdom Judgment of 2 May 1997 Appl. No. 30240/96

H.L.R v. France Judgment of 29 April 1997 Appl. No. 24573/94

Hilal v. United Kingdom Judgment of 6 March 2001 Appl. No. 45276/99

Jabari v. Turkey Judgment of 11 July 2000 Appl. No. 40035/98

Mamatkulov and Abdurasulovic v. Turkey Judgment of 6 Feb 2003 Appl. nos. 46827/99 and 46951/99

Soering v UK Judgment of 7 July 1989, Appl. No 14038/88

Venkadajalasarma v. The Netherlands Judgment of 17 February 2004 Appl. No. 58510/00)

Vilvarajah and Others v. UK Judgment of 30 October 1991 Appl. Nos. 13163/87, 13164/87, 13165/87, 13447/87, 13448/87

<http://www.ohchr.org/english/bodies/cat/index.htm>

A.L.N. v. Switzerland Communication N°090/1997. Views of 19 May 1998

M.A.K. v Germany Communication N°214/2002. Views of 17 May 2004

G.R.B. v. Sweden, Communication N°083/1997. Views of 15 May 1998

Elmi v Australia Communication N°120/1998. Views of 15 May 1999

Tapia Paez v. Sweden, Communication N°39/1996. Views of 28 April 1997